

XXV
Я ГОЛОСУЮ ЗА
МИР!
2021

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

Міжнародний економіко-гуманітарний університет
імені академіка Степана Дем'янчука

*Присвячено
пам'яті борців за мир, свободу і незалежність України,*

*пам'яті
академіка Степана Якимовича Дем'янчука*

Я голосую за мир!

**Матеріали XXV Міжнародних
громадських учнівських читань
«Я голосую за мир»**

Рівне - 2021

У збірнику висвітлено основні погляди учнів на проблему збереження миру в Україні та світі.

Редакційна колегія:

Дем'янчук А. С., доктор педагогічних наук, професор, заслужений працівник освіти України, Академік академії Вищої школи України – *голова редакційної колегії*;

Дем'янчук В. А., доктор юридичних наук, професор – *співголова редакційної колегії*;

Мельничук Л. Б., кандидат педагогічних наук, доцент – *співголова редакційної колегії*.

Члени редколегії:

Марчук О. О., доктор педагогічних наук, професор;

Пагута Т. І., директор Інституту педагогічної освіти, кандидат педагогічних наук, доцент;

Петрук О. М., кандидат педагогічних наук, доцент.

Відповідальна за випуск – доц. **Мельничук Л.Б.**

*Кафедра педагогіки
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука, 2021*

Шановні педагоги, учні та батьки!

Цього року виповнюється двадцять п'ята річниця Міжнародних громадських учнівських читань «Я голосую за мир!», ініціатором проведення яких є засновник нашого університету, доктор педагогічних наук, академік Степан Якимович Дем'янчук. Талановитий учений, палкий патріот нашої держави вважав ідею миру однією з найгостріших проблем, яка стоїть перед людством, і, відповідно, провідною метою громадських учнівських читань, які щорічно проводяться в нашому університеті, є виховання учнівської молоді у дусі миру.

Змістове наповнення цьогорічних учнівських творів – це відлуння трагічних подій, які супроводжують нашу Батьківщину впродовж трьох останніх років (революція Гідності, війна на сході України).

Школярі у віршованих та прозових рядках закликають світову спільноту до збереження миру в Україні, висловлюють прагнення жити під мирним небом і виступають проти того, щоб їхні батьки брали до рук зброю. Діти неодноразово у своїх творах наголошують, що вирішення військових конфліктів потрібно шукати мирним шляхом без використання збройних сил.

У ювілейних читаннях виявили бажання взяти участь понад 200 учнів, серед яких: діти з України (м. Рівне, Рівненська, Полтавська, Черкаська, Хмельницька, Закарпатська області) та зарубіжжя (Азербайджан, Грузія, Туреччина, Польща). До збірки XXV Міжнародних учнівських читань «Я голосую за мир» ввійшли 210 найкращих учнівських творів.

Миротворча ідея, започаткована Степаном Якимовичем, його прагнення творити добро отримали своє продовження не лише в серцях наших добровольців, котрі стали на захист української держави на Сході країни, але й у серцях сучасних школярів, яких об'єднує одна-єдина думка: «Хай буде мир на всій землі».

Це є свідченням того, що прагнення до миру є однією з найактуальніших і найгостріших проблем сучасності.

Оргкомітет читань

ПОЕЗІЯ

Дячук Анна,

*1-А клас, Білокриницький ліцей,
с. Біла Криниця, Рівненська обл.*

Я хочу миру

2014... Це рік, коли я народилась.
В сім'ї моїй це був щасливий рік.
А для України, яка так стомилась, –
Це були зміни, сльози і терпіння пік.

Наш люд зібравсь в столиці мирно й тихо,
Хотів іти до кращих змін.
Аж раптом постріл! Що це? Лихо!
То пролунав воєнний дзвін.

Вже цього року я ходжу до школи
І хочу вірш свій перший написати
Про мир, війни щоб не було ніколи,
І діти в радості могли зростати.

Я в серці маю заповітну мрію:
Щоб стихли крики, постріли і біль,
Щоб всі забули про страшну подію
Й війну забрала цьогорічна заметіль.

Панцюк Павло,

*1 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Сон

На зеленому полі
Стихли звуки гармат.
Повертався додому
Український солдат.

І у мирному небі
Вже летять журавлі.
Зачекалась матуся,
Хліб і сіль на столі.

Зачекалась верба і калина,
Тихо дуб гомонів.
Зустрічала Україна
Всіх героїв-синів.

Бондар Вікторія,
2-А клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне

Мир – це любов, щастя й добро

Мир – це любов, щастя й добро.
Мир – це для всіх гарний урок.
Віра у серці нашім завжди.
Стань, зупинись ти й зажди.
Добрії справи всигни зробити.
Щоб панували мир й щастя у світі.
Мир – це любов, щастя й добро.
Мир – це для всіх гарний урок.

Вдовиченко Михайло,
2 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Мир планеті – щастя дітям

Мир потрібен усім людям,
Особливо дітям!
Щоб жилося нам усім
Весело й щасливо.
Хай панує мир у світі,
Наче справжнє диво!

*Воронюк Олександра,
2-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Хочемо миру!
І дівчатка, і хлоп'ятка
миру хочуть дуже,
і навчатися, й сміятись...
А ти хочеш, друже?
Коли мир, радіють люди!
Добре всім у світі!
І пісні лунають всюди,
і веселі завжди діти!

*Гордієвський Максим,
2-Б клас, Рівненська гімназія «Гармонія»,
м. Рівне*

Я голосую за мир
Мир – це добро!
Воно є в усіх людей,
навіть у тебе!
Пам'ятаєш, як ти посварився з другом,
а далі мирився?
Мир потрібен людям, як повітря!
Зараз на сході немає миру!
Наші герої зараз у бою за тебе
та всю Україну!
Майже щодня хтось із них йде з життя,
щоб ми могли спокійно спати!
Будь вдячний нашим захисникам,
цінуй мир!
Живи дружно не лише з близьким другом,
а з усіма навколо!
Тоді тобі не буде сумно!
Тоді пануватиме мир!

*Денисюк Аліна,
2 клас, Масевицький ліцей,
Рокитнівський район, Рівненська обл.*

Прийде весна

Прийде весна та знову
Зацвітуть садки.
Додому повернуться
Перелітні птахи.
А люди, що тікали від війни,
З весною не повернуться до хати...
Бо хат нема, їх знищила війна,
Що восьмий рік іде на Україні,
І лиш солдат огляне їх здаля,
Й боронить далі неньку-Батьківщину.
Ми ж молим Бога,
Щоб настав вже мир,
Щоб стихли кулі й вибухи жахливі,
Солдати повернулися живі
Туди, де ждуть... там, де були щасливі.

*Євнат Яна,
2 клас, Масевицький ліцей,
Рокитнівський район, Рівненська обл.*

Я хочу миру

Я хочу миру на землі:
Нехай не плачуть матері,
На полях колосяться жита,
В садах спіє груша золота.
Нехай сонечко сміється в небесах,
І крапелька дощу виблискує в руках.
І щедра усмішка моя
Зігріє люблячі серця.

*Ільчук Дмитро,
2 клас, Масевицький ліцей,
Рокитнівський район, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, солдате
Я дякую тобі, солдате,
За мій прожитий кожен день.
За те, що я у своїй хаті
Співаю радісних пісень.

Я знаю, тужить кожна мати
За свого сина у війні жорсткій
І скільки можуть вже гриміть гармати,
На Сході українським творить біль гіркий.

Вже котрий рік ця боротьба триває,
Що сил нема їй терпіть,
І ця земля усе страждає.
Війська російські, відступіть!

Я дякую тобі, солдате!
І хочу, щоб вернувся швидше ти,
І перестане мати вже ридати.
Вкраїна-ненька дійде до мети!

*Ковалевич Максим,
2 клас, Масевицький ліцей,
Рокитнівський район, Рівненська обл.*

Я голосую за мир
Я голосую за мир.
Україна – край мій золотий,
Поля пшеничні і гірські долини,
Рай на землі чи не такий?
Та вмить негода, наче сон страшний,

Війна та розпач все заповнили,
Та вірмо, вірмо всі у мир,
І буде він на нашій Батьківщині.

*Курис Олександр,
2-А клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Хочу миру

Миру хочуть всі на світі.
А найбільше хочуть діти.
Щоб дружити, щоб любити.
В школу щоб щодня ходити.

З миром краще веселитись.
З другом легше помиритись.
Щоб разом гулять, творити.
Щоб бажання всі здійснити.

З миром краще працювати.
Разом в ногу крокувати.
Для людей добро творити.
А війну заборонити.

*Кучерук Аліна,
2-А клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне*

МИР

Мир усім дружбу несе.
Мир у твоєму серці живе.
Мир також дає життя.
Мир – це наше майбуття.
Мир нас завжди захистить.
І мрія твоя збудеться вмиль.
Мир – це мама, тато й я.
Мир – це наша вся сім'я.
Мир – це учні, клас і школа.
Мир – це в світі все довкола.

Олицька Олександра,

2-А клас, НВК № 1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Добре в мирі жити!

Добре разом в парк ходити,
хоровод гуртом водити,
і гуляти, й в ігри грати,
і чудових друзів мати!
Добре, ні з ким не сваритись
і ні з ким не битись.
Дуже добре в мирі жити,
з усіма дітьми дружити!

Тарасюк Анна,

2-А клас, НВК № 1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Хочуть в мирі жити діти!

Хочуть люди всі радіти,
хочуть в щасті жити.
Хочуть в мирі жити діти,
хочуть всі дружити!
Я люблю, коли співають
і танцюють, і радіють,
коли діти друзів мають
коли разом всі гуляють!

Столярчук Вікторія,

2-А клас, НВК № 1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Мрію про мир!

Коли війна, то сліз багато,
забирають на війну сина і тата,
плачуть і сумують люди,
вбивають солдатів всюди...
Мрію, щоб був мир на землі!

Щоб не гинули воїни, хочеться мені.
Мрію, щоб героїв завжди пам'ятали,
про їхні подвиги всі щоб знали!

Бойко Юлія,
3 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Лист подяки

Він білим птахом лине в небуття
І крилами зринає наостанок.
Спасибі, кіборг, за життя
Й за те, що зустрічаю я світанок.

Мій кіборг! Дякую тобі за все!
За сон спокійний, за веселку кольорову.
За мирне небо, за усе-усе!
За Україну, вічну й калинову!

Войтюк Марія,
3-А клас, Рівненська гімназія «Гармонія»,
м. Рівне

Мій голос лунає за мир
Мій голос лунає за мир,
За мир в колосистому полі,
За щастя у кожному домі,
Мій голос лунає за мир.
Мій голос лунає за мир,
А в серці тріпоче надія,

Що будуть всі люди щасливі,
І буде тепло у душі.
Я вірю, настане хвилина,

Коли схаменеться людина,
Відкине все зло і тоді -
Засяє в усмішці дитина,
Збереться вся разом родина,
І буде щаслива країна,
Мій голос лунає за мир!

*Мариняк Володимир,
3 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир очима дітей

У обіймах зими українські сини...
Щоб спокійний був сон –
Вони нас захищають...
Повертайтеся з війни, України сини!
В ріднім краї на вас так чекають!
Будемо весну стрічати і добром засівати.
Геть війну! Вороги хай тікають!

*Наумець Ірина,
3-Б клас, Тріскінський ліцей
Сарненський район, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, солдате
Я дякую тобі, солдате,
За те, що мирно я живу.
За те, що можу обійняти
Свою матусю і сестру.
За те, що я ходжу до школи,
Що не дійшла до нас війна.
Я дякую тобі, солдате,
Молюсь, хай тебе куля обмина.

*Рижко Анна,
3 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Тату, не йди на війну...
Сльоза по щічці біжить
А серденько дитяче тужить
І татко валізу збирає
Та мама тихенько ридає
«Татусю, рідненький ти куди?»
«Дитинко я їду туди, де злови людської сніги.»
«Татусю, а де ті дивні сніги?»
«А там, моє серденько, де багато пітьми.»
«Татусю, а як зветься тая пітьма?»
«Моє янголятко вона зветься-війна!»
«Татусю, на війну ти не йди!»
«Потрібно діток рятувати від біди!
Зростити добро у маленьких серцях,
Розвіяти пітьму у юних думках!»
«Татусю скоріш вертайся до нас,
Чекати тебе будемо кожен час!!!»

*Абаджян Аріна,
4-А клас, РАЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Розруха, неспокій, тривога
Розруха, неспокій, тривога
Прийшли в окупований край.
Та встали на захист герої
Боронити український край.
Повертайтеся живими герої!
Кожен день я молюся до Бога
Прошу, щоб освітлювалася вам ця дорога
Щоб любов і добро панувало на світі
Щоб щасливі були українські діти!

*Алексійчук Маргарита,
4 клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Україна – єдина!!
Моя Україна єдина,
Від заходу і до сходу.
Немає у цілому світі
Дружнього такого народу.

І Крим, і Донецьк – Україна.
Найкраща у світі земля.
Земля, де усміхнені діти,
І де народилася я.

Земля де є мама і тато,
Братик, бабуся, і дідусь.
Де річка, де море, де свято
І я так весело сміюсь.

Моя Україна – єдина,
Багаті ліси і поля.
Я дуже щаслива дитина,
Бо це моя рідна земля.

*Ахалая Мір'ян,
4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
сmt. Клевань, Рівненська обл.*

Хочем миру!
Чорне небо над горою,
Плаче вся країна!
Плаче матір, плачуть сестри
І жінки та діти.

Десь далеко на Донбасі
Гине Україна.
Там воюють наші хлопці
захищають землю нашу!
Щоб ми всі брати та сестри,
Жили з вами в мирі!

*Байкевич Владислава,
4-Б клас, Костопільська ЗОШ № 3,
м. Костопіль, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, солдате
Чийсь сину, друже, тату, брате!
Прийми доземний мій уклін.
Я дякую тобі, солдате,
За сон спокійний тихий мій.

За ясне сонце, мирне небо,
Кульбабки квітку золоту,
За те, що маю все, що треба,
Що я щасливою расту!

Я за тебе молюся Богу,
Прошу опіки і добра,
Щоб Ангел мчав на допомогу,
Щоб оминала куля зла.

Я вірю, все лихе минеться.
Пройде війна, як чорний дим
І ти додому повернешся...
Будь ласка, повертайсь живим!..

*Бондар Валерія,
4-А клас, Великожолудський НВК «ЗОШ І-ІІІ ст.-ДНЗ»
Володимирецький район, Рівненська обл.*

Подяка

Мій герою, дякую тобі
За сонечко, що світить угорі,
За ласку, що дає нам мама,
За тихі сни, що сняться нам ночами.

За те, що ти вночі не спиш,
Від ворога країну борониш,
Моє дитинство босоноге захищаєш.
Подяку я тобі за це складаю.

Я обіцяю, не забудем ми,
Як ти стояв на стражі й охороні!
В серцях ми пронесемо крізь віки,
Що воїни АТО - це Ангели-Герої!

*Гулюк Іван,
4-Г клас, НВК № 19,
м. Рівне*

Україна

Україно ти моя,
Ти найкраща в світі!
Любить тебе вся сім'я
І дорослі й діти.

Як же можем ми тебе,
Без бою віддати?
І красу твою безмежну,
Ворогам продати?

Українцем я родився,
Українцем залишусь.
Свою неньку не покину,
Тут навіки оселюсь.

*Дмитрук Софія,
4 клас, Микитицька ЗОШ І-ІІ ст.
Дубенський район, Рівненська обл.*

Тату, не йди на війну!
Сидимо в кімнаті мама й я,
Бо зараз це скрутна хвилинка.
Тату, не йди на війну, прошу тебе я!
Залишайся із нами в родині!
Чому, ну чому це все так?
Навіщо на сході гинуть солдати?
Чому, мають кров проливати?
Не повинно це все бути так.
Хіба ви не хочете миру?
І люди жили, щоб щасливо?
Нехай вертається воїн в родину.
Побачить його сумна мати здаля і скаже:
«Я люблю тебе, рідний мій сину!»

*Дідух Еріка,
4-А клас, РАЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Тату, не йди на війну
Не йди на війну, тату,
Захищати вкраїну...
Залишайся вдома, батьку,
Збережи свою родину.
Бо за рідними полями
Вороги дітей вбивають,
А за рідини річками
побратимів ховають..
Залишайся вдома, батьку...

*Дяченко Евеліна,
4-А клас, РАЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Україна – рідний край
Україна – рідний край!
Це діброва й зелен гай.
Синевир, Карпатські гори.
Щиро солов'їна мова.
Синє небо, жовте поле.
Чорне і Азовське море.
Дуже я тебе люблю
Країноньку мою!

*Лебідь Ярослав,
4 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Я дякую тобі, солдате....
Небо, прозоре та чисте,
То грайливе, а то купчисте!
Сонце уже весняне –
Життя вирувати стане!....
Наче, усе буденно,
Наше життя щоденне:
Смішно – сміємось звучно,
Плачемо іноді штучно.....
Мріємо, в міру вчимося,
«КОРОНИ» усі боїмося.....
А там щодня у напрузі,
Чи у снігу, чи в калюзі,
Не знаючи втоми щоночі –
Солдатові змучені очі,
Стривожене серце героя
Готове щохвилі до бою!
Там кулі спиня супостата
Чийсь брат, син, сусід, дід і тато...

Щоб ми тут могли їсти й спати –
Чатують жертовно солдати!!!!
Я дякую Вам, солдати,
Я хочу Вам шану віддати!!!
Пишаюсь, що Вашого роду!
МИР прийди в нагороду!!!!

*Матисяк Василина,
4 клас, Кунинська гімназія,
Здолбунівський район, Рівненська обл.*

Повертайся живим
Повертайся живим,
Дорогий мій солдате!
Хай настане мир,
Хай засвітить яскраве сонце.
Нехай кожен син
Повернеться до своєї мами.
Нехай настане мир
Прошу тебе, Боже...

*Мацюк Вікторія,
4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
сmt. Клевань, Рівненська обл.*

Україно, наша ненько!
Україно, наша ненько!
Хай нам Бог дарує мир.
А земля наша родюча
Радує нас всіх.
Хай сонце сяє в Україні
Мир несе нам крізь часи,
Хай радіють наші люди
В щасті, радості й красі.

*Мельникович Ірина,
4-А клас, НВК № 19,
м. Рівне*

Хай буде мир!

Хай буде мир на цьому світі
І будуть всі тут дружно жити!
Не знають горя, бід і сліз,
А очі бачать радість скрізь,
Блакитне небо над собою
І сонце сяюче красою.
Дитячий сміх нехай лунає
І мир в країну закликає!

*Мосійчук Назар,
4 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир очима дітей

Тече сльоза у ньеньки на щоках,
Сльоза нещасна, небажана.
Ще недавно я ходив до школи
І грався з друзями в дворі.
Мріяв стати воїном солдатом
І настав той похмурий день,
Туман усе укрит,
І сльози котяться щоками.
Я встав країну обороняти.
Була колись лише це мрія,
Бути воїном солдатом.
Щоб пишались мною рідні
І рідна ньенька Україна.
Сьогодні я вже на війні.
І згадую, як колись було
так радісно ввечері стежною йти
І милуватись тиші ночі,
Сміливо прямувати до мети,

Ні разу не закривши очі.
А тепер же сум в душі панує,
Ти, матінко, за мене помолись.
Тоді біда мене не розруйнує
І я повернусь до тебе як колись.

*Панчук Соломія,
4 клас, Курозванівська ЗОШ І-ІІІ ст.,
Гоцанський район, Рівненська обл.*

Молитва за Україну

В ім'я ОТЦЯ, і СИНА, й ДУХА СВЯТА!

В ім'я любові, віри та надії.

Хай у блакить небес лине молитва,

Що українців об'єднала мрії.

Ми просимо, щоб МИР був в Україні!

Щоб на Вкраїні всі були єдині!

Щоб поважали матір – донька, батька – син!

Щоб наш народ був дружнім- як один!

Щоб не піднялася рука брата на брата!

Щоб Україна була щедрістю багата!

Щоби дитячий сміх бринів над краєм!

Про це Всевишній ми тебе благаєм!

*Орлова Дарина,
4 клас, Кунинська гімназія,
Здолбунівський район, Рівненська обл.*

Любий солдате!

Любий солдате,

Я лист напишу,

Здоров'я у Бога

Тобі попрошу.

Щоб мав ти наснагу

В бою постояти
За нашу країну,
Нам мир здобувати.
Щоб лютий ворог
Від нас відступив
І більше до нас
Він не підступив.
Щоб матінка люба
Дочекалась тебе,
І в мирі спокійно
Любила тебе.

*Палій Максим,
4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
сmt. Клевань, Рівненська обл.*

Мир – це скарб усього світу,
Миром треба дорожить.
Він, як кисень для людини,
Для дорослих й для дитини.
Миру мало в цьому світі,
То ж давайте мирно жити!

*Поліщук Тимофій,
4-А клас, Мирогощанська ЗОШ І-ІІІ ст.
Дубенський район, Рівненська обл.*

Посіємо священну згоду...
У всіх людей одна святиня.
Для всіх вона лише одна.
Це наша славна Україна.
Єдина рідная земля.

Нехай ніхто не розділяє
Твоїх земель, не розтина.
Бо ти єдина, Україно!
Бо ти на всіх у нас одна!

Одна від Заходу до Сходу.
Не поділить її ніким.
Посієш між людьми священну згоду.
Ми не поділимо народу.
В країни він такий один.

І стихне бій гармат і градів.
І стихне гуркіт той здаля.
І пам'ятаймо: тільки в єдності народу
Єдина стане рідная земля.

*Прокопчук Мар'ян,
4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
сmt. Клевань, Рівненська обл.*

Україна мирна країна
Україна – єдина країна,
Квітуча, барвіста та дуже співуча.
Ріки, озера ліси в нас красиві,
А люди – трудолюбиві!
Їхнє добро на благо усім.
Наша країна – це мирний наш дім!
А ворогам ми скажемо – ні!

*Прокопчук Олександра,
4-А клас, РАЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Війна мені щоночі сниться
Війна мені щоночі сниться,
Війна забрала в когось сина.
Забрала дім, забрала душу,
А я тепер за вас молитись буду.
Молюсь дитячими устами,
Щоб сина дочекалась мати,
Щоб діти дочекались тата,
Щоб радості було багато.

Вже вісім років ллються сльози
Дітей, батьків та матерів.
І я тебе прошу, мій Боже,
Врятуй мою країну рідну,
Зроби скоріше все для того,
Аби закінчилась війна,
І більш не снилася вона!

*Рабчук Кіра,
4 клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Україна – єдина!!

Всі питають:

- Де це так гарно лунають пісні?
  - Де ж так чудово мова звучить?
  - Де ж це люди зростають в труді?
- Українські діти відповідь дали :
- На Вкраїні милій люди найщедріші,
Рідне сонечко тут сяє найясніше,
Води в наших ріках найчистіші,
А письменники в країні найтворчіші.
Бо наказ життя у нас такий:
«Барвінкову мову свою бережемо,
За народними традиціями ми живемо
Й будемо це все плекати!
Цілий світ це має знати!»

*Рейнерович Кіра,
4-Б клас, Костопільська ЗОШ №3,
м. Костопіль, Рівненська обл.*

Мир очима дітей

Мир очима дітей...
Веселий, барвистий,
Яскравий, як сонце.
Неначе зірки-уява велика.

Як соняшник гарний.
Як місяць безсонний.
Як поле грайливий.
Як небо і хмари.

А мир у дорослих-
Не дуже забавний.
Бурхливий, невдячний,
Такий потаємний.
Неначе вогонь,
Гарячий, далекий,
Такий недосяжний.

Та ми підростемо...
І все ми зумієм,
Й висот досягнемо
У світі бурхливому,
У світі щасливому!

*Симоненко Анастасія,
4 клас, Клесівська ЗОШ І-ІІ ступенів,
с. Клесів, Сарненський район, Рівненська обл.*

Тату, не йди на війну
Тату, не йди на війну.
Ти так вже давно був солдатом.
Без тебе сама не засну,
Боюся тебе я втрачати.
Говорить, що там на війні
Свистять над солдатами кулі.
Так страшно, тривожно мені.
Чомусь замовкають зозулі...

Тату, не йди на війну,
Візьми мене в теплі обійми.
Згадаємо подію смішну.
До нас ця війна не підійде!
Мій тато поглянув, сказав:
– Кровинко моя, моя доне,
Так Бог мені долю на небі писав –
Бути сміливим до скону.
Я – чоловік, у руках моїх сила,
Захищаю кожнісіньку душу.
А ти, моя донечко, мене чекай.
Піти на війну я, все ж, мушу.
Не плач і не думай, прошу, за лихе,
Усе буде добре, повір мені, доню,
Війна і незгода швиденько мене.
І знову ми будем з тобою

Стрілець Іван,

4 клас, Кунинська гімназія,

Здолбунівський район, Рівненська обл.

Що таке мир?

Якось я підійшов до мами
Та спитав: що таке мир?
Мир – це коли люди не плачуть сльозами,
А тільки сміються до нестями.
Мир – це коли люди не сваряться і не б'ються
Та знову і знову вони сміються.
Мир – це той хто любить і поважає,
Той хто інших захищає, а потім допомагає.
Так я собі мир уявляв
І до мами промовляв:
– Мамо, а коли закінчиться війна?
– Не знаю, синочку, - сказала вона,
– Коли тато повернеться,
Тоді й закінчиться війна.

Стрілець Наталія,

*4 клас, Томашгородська гімназія,
Рокитнівський район, Рівненська обл.*

Хай буде мир

Минають дні, роки, століття, минає час, та на Землі
Все ллється кров, гаряча кров, гаряча кров солдата,
Того, хто віддає своє життя за мир.
За що? Чому? Для чого? І навіщо?
Ще скільки часу буде це тривати?
Ми запитаєм, та на ці питання
Ніхто не може відповіді дати.
Оті солдати, то чийсь це діти,
Чийсь сини, брати і внуки,
Чийсь батьки і просто вони – люди.
А люди всі повинні мирно жити
Не воювати і віддавати те найдорожче,
Що нам Бог подарував – життя.
Хай буде мир, хай ясно сонце світить.
Хай буде добре всім хто в світі цім живе.
Хай буде спокій, хай радіють люди,
Що мир прийшов, то й щастя теж прийде.
Хай буде спокій у душі, в країні, в світі.
І буде щастя, те, що хочуть люди,
Тоді, коли повсюди буде мир.

Терещеня Вікторія,

*4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
с.мт. Клевань, Рівненська обл.*

Україна – єдина країна.

Україна – єдина країна.
Красива квітуча, яскрава перлина.
Ліси та поля в нас чудові й барвисті
Бджілки та оси над ними кружляють,
Медок солоденький збирають
Медок для солдатів...

Для тих хто не спить,
Хто вірно країну боронить.
Наші рідненькі, повертайтеся додому!
Ми зустрічі з вами з нетерпінням чекаєм.

Терновець Тимур,
*4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
с.мт. Клевань, Рівненська обл.*

Я хочу миру
Миру я хочу на нашій землі,
Щоб сонце й тепло було в кожній хатині.
Щоб горя й біди не було на Землі,
Щоб пострілів чути не було віднині,
Щоб щастя й добро панувало в країні.

Токмина Богдана,
*4 клас, Новинодобрянська ЗОШ I-III ступенів,
Млинівської об'єднаної громади
Дубенський район, Рівненська обл.*

Мені наснилася війна...
Мені наснилася війна.
Така страшна, кривава, сіра.
Зненацька так вона прийшла
Й забрала тата, брата, сина...
В молитві ручки я складу
І попрошу так щиро в Бога,
Щоб відігнав від нас війну
Й ніс мир до кожного порога.

Філінчук Владислав,
*4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
с.мт. Клевань, Рівненська обл.*

Україна – незалежна держава
Та не одне їй не дає покою,
Коли сурми козацькі заграли
І герої всі стали до бою.
Нам хочеться жити у мирі!

Не воювати з ворогами!
І посмішки дитячі щирі –
Були радістю для кожної мами!

*Шварц Олесандра,
4-А клас, Мирогощанська ЗОШ І-ІІІ ст.
Дубенський район, Рівненська обл.*

Дитяча молитва

Я стискаю тісно долоні,
І до Бога щиро молюся:
«Боже, захисти Україну,
Від біди, від війни і злості.

Хай у нас буде світле майбутнє,
Хай завжди буде мама і тато,
Де завжди буде мир і спокій
І щасливих людей багато».

*Шевчук Олександра,
4-А клас, НВК № 19,
М. Рівне*

Я лише мала дитина...

Я лише мала дитина,
Та вже добре знаю:
Щасливою є родина,
Що біди не має.
Хай ростуть здоровими
Діти на землі.
Сонце і веселку
Бачать у вікні.
Мир – це чисте небо
В полі золотім.
Мир – це мама й тато
І щасливий дім.

*Березка Марія,
5-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

В Україні все ще війна...
В Україні все ще йде війна,
така жорстока й затяжна...
Ідуть до бою знову солдати.
Їм рідну землю треба захищати.
Їм хочеться миру на рідній землі,
щоб у спокою жили рідненькі всі.
А там на війні і постріли, й танки,
і в грізнім бою зустрічають світанки...
І в холоді, й в голоді без оберегів
солдати стріляють і б'ють ворогів.
А вдома батьки молять Бога святого,
щоб рідного сина в бою він зберіг,
щоб куля минала воїна свого,
і мама молитву вклала в оберіг.
Всі рідні благають про мир на землі,
щоб війни закінчились в світі страшні,
щоб радість і щастя були на землі
і горя не знали дорослі й малі.

*Вовчик Катерина,
5 клас, Яринівська гімназія,
Сарненський район, Рівненська обл.*

Повертайся живим!
Український солдате, молюся за тебе
В хвилину тяжку для усіх.
Я дякую Богу за мирнеє небо,
Що ти для усіх нас зберіг.

Молюся за тебе прокинувшись з сонцем,
І день буде світлим для нас.
Тому що десь там , у холодних окопах
Борониш Україну в цей час.

Молюся за тебе щодня я удома,
Спокійно лягаючи спати.
Я знаю, що встану раненько,
Бо сон мій нічний будеш ти захищати.

В неділю святу до Храму спішу я,
Щоб свічки вогонь запалити,
Щоб щиро у Бога в тиші церковній
Здоров'я для тебе просити.

Український солдате, молюся за тебе!
Молюсь, щоб скінчилась війна.
Щоб ти повернувся здоровим додому,
Де жде тебе рідна сім'я.

*Вознюк Ангеліна,
5-Б клас, Іршавський ліцей № 1,
м. Іршава, Закарпатська область*

За мир, за колоски налиті
Я голосую за мир,
Щоб мир був у кожному домі,
Щоб лихо й війна обходили
Усіх стороною.

Я голосую за мир!
За любов, за щасливе життя,
Щоб на нашій землі
Панувала лише доброта!

*Жук Володимир,
5 клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Мій голос – майбутнє України!

Якби я голосував,
Я б не обирав би депутатів.
Я обрав би мир
Для кожного із всіх солдатів.

Якби я голосував,
Я не обирав би президента.
Я обрав би мир,
Свободу і братерство.

Якби мене спитали:
«Що треба Україні?»
Я б сміло відповів:
«Мир усій родині!»

Якби мій голос
Почула влада України.
Я б викрикнув:
«Погляньте! Зупиніться! Тут руїни!»

Якби мій голос
Почули наші вороги,
Я б нагадав:
«Бумеранги є завжди!»

Якби мій голос
став майбутнім України,
Я б попросив
Живих батьків для кожної дитини.

Я вірю! Знаю!
Мій голос – майбутнє Батьківщини.
Від нас залежить все –
Мир і щастя України.

Я вірю! Знаю!
Мій голос – майбутнє неньки!
Борімося! Поборемо!
Ми – славні козаченьки!

*Краска Дарія,
5-А клас, ЗОШ № 4,
м.Здолбунів, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, солдате!
Я дякую тобі, солдате,
За те, що країну бережеш.
Ти мою сім'ю, родину збережи!
Збережи, будь ласка, мир, країну, поле,
Щоб всі щасливі були,
Щоб пташки співали,
Люди рідну мову шанували.
Я хочу попросити,
Щоб всі були здорові.
І ти також, солдате,
Будь щасливий та здоровий
Та борони лиш нашу країну –
Славну Україну!

*Мошкола Віталій,
5-А клас, Іршавський ліцей № 1,
м. Іршава, Закарпатська область*

Я дякую тобі, солдате
Сьогодні я ввімкнув новини
І фразою проникся враз:
«Від пуль ворожих на Україні,
Загинув молодий солдат»...

Такі вони всі пречудові:
Хтось батько, хтось дідусь, хтось брат.

І там далеко на Донбасі,
Всі дружньо захищають нас.

А ми вже хочем миру в світі,
Спокійно жить, спокійно спать.
Не хвилюватись чи додому,
Повернеться живий солдат.

За мир у світі голосую,
Підтримать прошу усіх Вас.
Ввімкнути телебачення й почути -
«Сьогодні мир настав у нас»!

Світозельська Юлія,

*5 клас, Микитицька ЗОШ І-ІІ ст.
Дубенський район, Рівненська обл.*

Мені наснилася війна!

Там вітер зашумів над хатою.

Збиралася гроза...

Дощ пролив. Запахло м'ятою,

І заіскрилася роса.

А потім хтось «погрався» із гарматою...

І стало страшно так мені!!!

Дитинка там маленька плакала,

Над матір'ю, яка лежала на землі.

Мов недоспівана ще пісня,

І нерозпізнаний ще світ.

Опалене злітало листя

З обвуглених війною віт.

Чи на картині я це бачила,

Чи то наснилось так мені ?!

Не хочу я, щоб діти плакали!

Не хочу! Ні! Ні! Ні!

*Філончук Ангеліна,
5-А клас, Тріскінський ліцей
Сарненський район, Рівненська обл.*

Україна – єдина!
Як мама, як сонце,
Як ніжна весела весна:
Україна - єдина,
В нашім серці єдина-одна.
Так важлива, як хліб,
Як вода, як тепло, як повітря.
Наче сонця привіт,
Мила, дружня, прекрасна вона.
Схід і захід – брати,
Той, хто проти –
Жорстокі злочинці,
Схід і захід - разом,
Україна єдина-одна.

*Ющук Наталія,
5 клас, ЗОШ № 13,
м. Рівне*

Україна - єдина
У кожного є Батьківщина,
Ім'я моєї – Україна.
Вона одна така єдина,
Чудова, гарна, солов'їна.
Ніхто не сміє забирати
Мою країну, другу мати.
Життя у ній, неначе казка,
Якщо у вас є крапля ласки.
Не забере у дитини
Її домівки - України
Дива та загадки країни-
Казки легенди неймовірні,

І люди, що родились в ній,
Завжди стоятимуть за край свій.

Таку одну, таку єдину,
Найкращу в світі Україну.

Білецька Вікторія,

*6 клас, Новинодобрятинська ЗОШ I-III ступенів
Млинівської об'єднаної громади
Дубенський район, Рівненська обл.*

Тату, не йди на війну

- Тату, не йди на війну,
Я без тебе не знаю, як жити,
Не залишай мене, маленьку, одну,
Я не зможу себе захистити.

- Тату, не йди на війну,
Я не хочу тебе відпускати,
Зустрічати без тебе весну
І в ігри без тебе грати.

- Тату, прошу, зупинись!
У мамі вже сліз немає.
Дивлячись сумно вслід,
Вона тихо мене обнімає.

- Тату, не йди на війну,
Я тебе, рідненький, благаю,
Бо без тебе я не засну,
Лиш в подушку тихо ридаю.

*Бойчук Дарина,
6 клас, Смілянська ЗОШ I-III ст. № 4,
м.Сміла, Черкаська обл.*

Я дякую тобі, солдате!
Я дякую тобі, солдате,
За ранки вечори і ночі,
За світлий день, за спокій серед ночі,
За мої мрії та моє навчання!!!

Я вдячна, що світло у моїй душі,
За те, що світить сонце у моєму серці,
За те, можу вільно мандрувати
Містами й селами квітучої землі!

Я дякую тобі, що ти стоїш на варті
Мого щасливого, спокійного дитинства.
За те, що можу жити без страху,
Бо ти моє життя охороняєш!

Ти завжди, мов той янгол-охоронець,
Стоїш на варті нашої держави.
Я дякую тобі, що захищаєш мене, мою країну!
Я щиро дякую тобі, СОЛДАТЕ!!!

*Боровець Яна,
6 клас ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Ми хочемо миру!!!
Іде війна на сході України.
Пролита кров, тисячі померлих душ.
Та все одно в серденьку є ще та надія,
що все скінчиться – «Буде мир!!!»
Проходжу біля церкви мимо,
стоїть дитина на колінах
і просить Бога:
«Дай моїй країні миру».

Почувши ніжний голос дитинчати,
в мить капнула сльозинка в землю.

Щось підкосило мої ноги
І, впавши на коліна, прошу Бога:
«Дай моїй країні миру!»

*Ворощук Анна,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Як добре жити в мирі і любові!

Як добре жити в мирі і любові,
коли навколо чути, як лунає щебет солов'я,
коли в вечірній час, після важкої праці
додому повертається матусенька моя.
Люблю, коли сім'я збирається на свято.

Всі разом ми готуємо обід.
Бо знаємо, що прийде друзів ще багато
й збереться наш великий рід.
Усі ми хочемо під мирним небом жити
без криків, пострілів і сліз...

Щоб чутно було усім тишу
і радісний дитячий гомін скрізь!
В мирі, спокої, добрі хочемо всі жити.
І з народами всіма будемо дружити!

*Герасимчук Віталій,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Бажаю українцям злагоди й миру!

Рідній Україні бажаю я миру,
щоб всі українці були щасливі,
щоб гради й автомати не стріляли,
щоб воїни жили, а не помирали.

Хочу, щоб щасливими родини були,
щоб в спокої солдати українські жили.
Бажаю здоров'я захисникам!
Достатку і радості зичу я Вам!
З своїм побажанням звертаюся щиро.
Бажаю українцям злагоди й миру!

*Гончарук Анастасія,
6 клас, Рудківська гімназія
Демидівський район, Рівненська обл.*

Україна – єдина!
Україна – єдина!
Красива, щедра, солов'їна.
Привітний і світлий наш сонячний дім,
Нам весело й радісно жити у нім.

Люби! Шануй! Оберігай!
І долі в Господа благай
За нашу рідну Україну.
Єдину, рідну, неділиму.

*Горлюк Владислав,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Дай, Боже, миру рідній землі!
Україна – країна моя!
Всюди чути співи солов'я...
Все цвіте і все радіє...
Місяць знову молодіє...
...Тривала 2014 весна...
Окупація Криму...
Почалася на сході України війна...
Пишуть матері синам листи...
Хоронять померлих і ставлять хрести.

Не світить вже так весело сонце.
Дивляться люди із сумом в віконце.
На сході сльози і велике горе...
Допоможи нам, Боже, допоможи, зоре.
Не треба війни! Нам треба мир!
Не хочемо віддати ми свій Синеvir!
Хай Київ столицею лишається!
Народ хай Батьківщиною пишається!
Хай ненька Україна не розпадається!
Потрібно, щоб Крим завжди був нашим,
щоб Донбас був сильним, а не слабшим!
Дай, Боже, миру рідній землі!
Він потрібний народу! Це видно й мені!

Демчук Олександр,

6-А клас, НВК № 1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Лист брату

Здрастуй, братику любий!
Від рідних привіт!
Ми усі тебе дуже чекаємо.
У саду вже поспіли грушки і сливки.
Що ти їх садив, пам'ятаємо.
Цвітуть вже жоржини у нашій садку,
і айстри розквітли біленькі.
Матусі щороку даруєш ти їх,
мій братику любий, рідненький.
Нарву їй від тебе чудовий букет,
з народження днем привітаю.
В наступному році це зробим разом.
Я вірю в це. Твердо це знаю!
Відважним ти воїном, братику, будь!
Пишаюсь я, рідний, тобою!
Живим і здоровим додому вертайсь,
Хоробрий солдате, герою!

Хочу, щоб Україна розцвітала!

Одного дня було блакитне небо.

Нікому війни було не треба.

У кімнаті сидів братик, в шашки грав.

І мир усюди панував.

Наступного дня почалася війна.

Страшна і шалена вона була.

Кулі літали і гради стріляли,
люди, захищаючи Батьківщину, помирали.

Я не хочу, щоб солдати воювали,
а щоб гарні і великі будинки будували.

Щоб Україна-ненька розцвітала,
і щоб кожна щаслива родина тут проживала..

Дерій Дар'я,

6-А клас, НВК № 1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Мені наснилася війна...

Мені наснилася війна...

Вбиває всіх людей вона.

Небо було сірим, хмари важкими...

Приснились солдати з ранами страшними.

Приснилось, як зривається граната
прямо біля нашого солдата....

Людей поглинув жах.

В очах - сльози, на душі-страх.

...Хочу, щоб мир панував всюди.

За нього боріться, як можете, люди!

*Дерлюк Олександра,
6 клас, ПЗЗСО «IT STEP SCHOOL»,
м. Рівне*

А там, десь на Сході, триває війна...

Дивлюсь: за вікном краєвиди красиві,
Насипала снігом красуня-зима.
По вулиці люди спішають суетливо,
А там, десь на Сході, триває війна...

...І наші солдати скрізь постріли чують,
Там наші батьки, і брати, і сини
за рідну країну життям ризикують,
Щоб діти не знали про горе війни

У щирій молитві до неба звертаюся –
Від імені доньок, сестер, матерів:
Хай янголи крилами всіх огортають
І вберігають від куль ворогів

Нехай Україна лише процвітає,
І щастя їй буде, немов поводитир.
Хай мати за сином сліз не проливає,
Тому віддаю я свій голос за мир!

*Карпенко Андрій,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир...

Мир-це коли пташки співають,
хмарки пропливають, квіти розцвітають,
всі разом гуляють,
болю і страху не знають.
Дружно граються діти...
Всі люди вміють радіти..
Всі мирно і дружно живуть,

По доріжках у парку щасливі люди йдуть.
Мир – це коли не стріляють на сході країни
любої серцю неньки України.

Касянчук Тетяна,

6-А клас, НВК № 1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Захисникам - героям

Почула з телевізора сумні новина:
сьогодні знову маємо поранених бійців...
О, Господи, скажи, хто в цьому винен?!
Коли прийде кінець безжалісній війні?
Знов на позиціях чатують снайпери ворожі...
Летять їх кулі смертоносні у бійців...
О, Господи, скажи, хто нашим хлопцям допоможе?
Хто українських воїнів-героїв захистить?
Як боляче і страшно, що війна триває!
Кінця не видно їй... У перестрілках плинуть дні...
О, Господи, скажи, у чому винне материнське серце,
яке ховають із загиблим сином чи донькою у труні?!
О, Господи, пошли здоров'я, силу й віру
захисникам на сході, що наш спокій бережуть.
Нехай щодень примножує надію,
що більше ні вони, ні їхні діти
до рук своїх холодну зброю не візьмуть!

Кісільчук Христина,

6 клас, ЗОШ № 16,

м. Рівне

Моя мамо

Моя мамо, нене,
Прости мене, рідна,
Що не бачиш неба,
Від сліз почорніла.

Ти молилась, мамо,
Щоб ми краще жили,
А маєш ти, мамо,
З квітами могили...
Та не можна, мамо,
Без болю вродити,
Тільки кров'ю, мамо,
Кров'ю охрестити
Землю свою рідну,
Землю українську,
За неї повстало,
Це небесне військо,
Буде Україна,
Із вогню воскресне,
Над нею щоденно
Вся сотня небесна!

Молитва

Молю тебе, Боже,
Дай долю Вкраїні,
Пошли їй люду,
Проміння надії.
Мій Боже, благаю,
Спини вражі стріли,
Щоб мамині скроні,
За мить не сивіли,
Щоб тато був з нами,
Радів і сміявся,
За нашу родину
Уже не боявся.
І я подарунків
Не хочу від нині,
Прошу лише миру
Усій Україні!

Молю тебе, Боже,
Піднятись з руїни,
Дай щастя стражденній
Моїй Україні!

*Козяр Вікторія,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Будемо мир в віршах прославляти!

Сонечко світить,
хмарки пропливають.
Діти маленькі
в школу поспішають.
Квітами люди милуються,
піснями птахів дивуються.
Як добре в мирі нам жити!
Дуже приємно дружити.
Будем про мир вірші писати.
Будемо мир в віршах прославляти!

*Костюк Юлія,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Дуже хочу...

Дуже хочу, щоб мир швидше настав,
щоб на сході воїнів ніхто не вбивав,
щоб матері були всі щасливі,
тому що повернулися сини їх вродливі.
Мрію, щоб не зривались на сході гранати
і щоб не гинули наші солдати,
щоб школи і лікарні ніде не руйнували,
а театри і музеї всюди будували.
Хай цвітуть завжди квіти!
Хай граються всюди діти.
Хай мир на сході наступає,
та кожен про ті події пам'ятає!

Кушнір Вікторія,

6-А клас, НВК № 1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Хай прийде мир!

Хочу миру в світі я!

Найбільша мрія це моя.

Мрію про мирне небо над землею,
над країною моєю.

Хай панує мир завжди!

І щоб не було війни!

Щоб маленькі не боялись

і щоб люди всі всміхались,

щоб щасливими були

і у радості жили,

щоб не чули стрілянини

й було спокійно для людини.

І для заходу, й для сходу

бажаю миру для народу!

Хай все добре буде в нас!

Хай прийде мир в добрий час!

Лебідь Євгеній,

6 клас, гімназія № 5,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Моє майбутнє з рідною землею....

Ти не дивись, що я іще маленький!

І не біда, що нема тата, є лиш ненька!

Я йтиму вперто стежкою своєю,

Моє майбутнє з рідною землею!

Люблю село, де є дідусь й бабуся,

За рідних я щодня молюся!

Із братом ми «не б'єм баклух»

У секції «Борьба» гартуєм дух.

У школі все б вдавалось на «12»!

Але люблю я лінуватись...

Зате я маю вигадку і креативну думку,
В шкільнім театрі кращого нема дарунку.
Тому треную пам'ять на уроках,
Щодня у театральних я потоках,
Спорт, мамі допомога,
Для брата приклад – це моя дорога!
Ну добре, Вам таки зізнаюсь,
Ще в кулінарії я трохи знаюсь!
Якщо зйду з акторських облаштунків,
Я працюватиму для «українських шлунків»!
Вже зараз, щоб порадувати маму,
Я всім яєшню приготую – саму, саму!
Салат, канапка, чай, десерти. Далі жарти....,
Бо далі, то вже мами варта!
Не знаю і загадувать не стану –
Чи буду я актором, чи шефом ресторану!?
Люблю усе, що українським зветься,
Бо народився тут, і добре тут моїй сім'ї живеться!
Та щастя повне лиш під мирним небом,
І вдома, й в класі, і в усій країні....
Тому усім нам помолитись треба
За мир та спокій неньки України!

Омельчук Наталія,

6 клас, Рудківська гімназія

Демидівський район, Рівненська обл.

За мир, за колоски налиті
Наша країна – найсильніша,
Вона єдина і найкрасивіша,
Ми подолаєм усі перепони,
Нехай буде мир і щаслива в нас доля!
Наші солдати, там, у полі бою
Хочуть віддати, нам тут свою долю.
Розпалим багаття за свою країну
Тримайтеся, браття, за нашу Україну.

Нестерчук Анна,

6-А клас, НВК №1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Переможе війну мир!

Мирне небо над людьми...

Білий птах летить сюди!

...Не стріляють вже гармати,

і не плаче бідна мати...

Повернувся синок рідненький,

в когось-татко дорогенький...

Будуть мирне щось робити:

орати, сіяти, творити,

малювати, лікувати

і будинки будувати!

Тепер сім'ї всі веселі!

Радість й сміх у всіх оселях!!!

...Про таке я щиро мрію

і що буде так - в це вірю!

Переможе війну мир!

Мир – усьому командир!

Нечипорук Людмила,

6-А клас, НВК №1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Прийде мир!

Давайте з Вами уявимо таке:

немає війни... Щастя яке!

Всі українці, що так страждають,

страхіття війни уже забувають,

про горе й біду на сході України,

рідної неньки - моєї країни.

Вже воїни наші живуть, не вмирають,

і матері їх тепер не страждають,

бо як війна, то й спати не можуть...

Хай сили небесні їм допоможуть!

Щоб дійсно так сталося я дуже хочу!
Тож вірші про мир пишу я охоче.
І вірю всім серцем: настане той час,
скінчиться війна. Прийде мир до нас!
Відважних героїв ніколи не забудемо!
Про честь їх і славу всі згадувать будемо!

*Олійник Назар,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Я хочу в мирі жити!

Мир – це коли пташки співають,
війни немає, квіти розцвітають.
Мир-це коли всі дружно співають,
мир і спокій усі прославляють.
...Коли малесеньким я був,
про війну ніколи не чув.
І плакав через дрібниці....
Ну зовсім через дурниці!
Як виріс, про війну дізнався,
коли у гру «Війна» я грався.
Війни не хочу я ніколи!
Я дуже хочу йти до школи,
щоб здобувати там знання.
В мирі хочу жити я!

*Остапчук Оксана,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир! Прийди на Україну!

Мир! Прийди на Україну!
Заглянь на схід в мою країну!
Українці на тебе дуже чекають.
З усіх усюд тебе люди виглядають.

За дитинство щасливе,
солдати, я дякую Вам.
Дякую за мир українським синам.
Молю щиро Бога, щоб наші бійці
рано прокидалися,
радісно всміхалися,
з родиною віталися
й на роботу збиралися.
Хочу, щоб вони в мирній країні жили,
щоб всі наші солдати живими були!

*Півень Катерина,
6 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!
Я мрію усім серцем щиро,
щоб в нашій рідній Україні
закінчилась війна
і білий голуб миру над нами розпростер
свої широкі крила,
щоб тихо стало скрізь без криків, пострілів і сліз.
Нам разом в мирі треба жити –
дружити, вчитись і радіти.
Одна земля й одне в нас небо,
нам усім в мирі жити треба.
Хоч різні ми, та дуже схожі – без миру жити мине можем.
Чи то є захід, чи то схід –
усім нам в мирі жити слід.
За все дорожча й важливіша в країні рідній мирна тиша.
Тому, щоб спокій зміг настати, буду за мир голосувати!

*Пяковський Ярослав,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Миру в нас усі чекають!

Миру в нас усі чекають:
і дорослі, й малюки.
Істину усі в нас знають:
в мирі хочем жити ми,
щоб були усі здорові,
і щасливі, і веселі,
радісний лунав щоб сміх
з кожної навкруг оселі.
Дуже миру ми чекаєм,
бо без нього кепсько жити.
То ж всім людям ми бажаєм
з усіма завжди дружити.

*Свидинюк Софія,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Я вірю...

Під Дебальцево в полі
пам'ятник гранітний...
Високий обеліск цей
дуже далеко помітний.
Тут взимку 2015 року
були страшні бої.
Загинули в боях цих
сусіди-солдати мої.
Багато в дні зимові
там крові пролилось.
Багато мрій чудових
в людей так й не збулось.
До обеліску люди
з букетами ідуть...

Троянди та гвоздики
живі вони несуть.
Я вірю: в Україні
настане мирний час!
А всі герої житимуть
завжди в серцях у нас!

*Сидорчук Юлія,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Татусеві - герою
Здрастуй, таточко любий!
Рідненький, привіт!
Дуже скучила я за тобою»!
Тож пишу, тобі, татку, сьогодні я лист
і матусенька любя зі мною.
Знаємо: ти хоробрий солдат,
вірний син ти, татусь, України!
За родину свою, за стареньких батьків
ти воюєш на сході країни.
Хочуть миру матуся й бабуся моя.
Хочем неба усі ми ясного.
Всі бажаєм тобі, мій рідненький татусь,
довголіття й здоров'я міцного!
Повернутись героям живими усім
ми додому бажаємо щиро!
Українцям всім щастя бажаємо ми!
Україні – лиш злагоди й миру!

*Степанець Ірина,
6-Б клас, Карпилівська ЗОШ І-ІІІ ст.,
с. Карпилівка, Сарненський район, Рівненська обл.,*

Коли настане мир

Коли настане мир, закінчиться війна,
Додому вернуться солдати.
Не буде більше плакати, згорьована мати.

Коли настане мир, закінчиться війна,
Ми будем всі дружити,
І буде веселіше в світі жити.

Коли настане мир, закінчиться війна,
Ми сядем і згадаєм,
Ті героїчні імена, які так добре знаєм.

Коли настане мир, закінчиться війна,
Люди стануть добрими,
І ми будемо гордитися воїнами хоробрими .

*Столярчук Володимир,
6-А клас, НВК №1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Закінчиться війна!

На сході України, на Донбасі
солдати наші б'ються за життя.
Там кожен день летять гранати
і безперервне кровопролиття...
Горять будинки там, лікарні, школи...
В людей немає спокою ніколи.
Чекають в Україні брата й тата,
відважного, сміливого солдата.
І вірять: мир настане у країні!
Щасливі будуть люди в Україні!
Ще не спокій, але точно знаю я:
закінчиться вже скоро ця війна!

*Чепурка Ольга,
6-А клас, РАЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Діти проти війни

Зруйновані долі, розбиті серця –
Це наше сучасне з вами життя.
Причиною є новина сумна –
У нас вже 7 років панує війна...

Солдати далеко живуть від сімей,
Забули про сміх своїх рідних людей,
Лиш сплакані очі дітей та жінок,
Недоспані ночі, сплетіння думок.

Я – проти насилля, тому кажу «ні»,
Не бути у нашій країні війні!
Я хочу, щоб діти у щасті жили,
В оточенні барв, де троянди цвіли.
Щоб кожна родина й сім'я процвітала,
А діти у мирі й любові зростали.

*Чміль Тімур,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

В мирі хай живуть всі люди!

Хай війни у нас не буде!
В мирі хай живуть всі люди!
Нехай в кожної людини
завжди щаслива буде родина.
Мрію, щоб діти в родинах зростали,
щоб маму і тата неодмінно мали...
На сході ніхто щоб не воював!
Кожен героїв щоб пам'ятав!
Про славних героїв пісні хай співають!
В віршах патріотів нехай прославляють!
Закрили країну рідну собою!
Слава й повага Вам, наші герої!

*Шуляк Вадим,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Захисникам України

Захисникам хоробрим я пишу,
сміливим воїнам, бійцям відважним!
Хай Бог від куль усіх Вас збереже!
Всім українським воїнам бажаю я безстрашним.
Закінчиться найшвидше хай війна!
Під мирним небом жити всім бажаю!
Щоб татусі вернулись до родин...
Все буде саме так! Я знаю!
Героям слава! Слава навіки!
Ваш подвиг буде в кожному серці жити!
Поваги на століття, а не на роки!
І тільки в мирній Україні Вам служити!

*Якимчук Андрій,
6-А клас, НВК № 1,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мріємо про мир

Мирне небо, мирні люди,
мирні, друже, я і ти!
Вже нема солдатів вбитих,
автоматів і війни!
Повернулись всі додому,
обняли усю рідню.
Мирний братик, мирний дядько,
мирний тато... Це люблю!
Як же мріється сьогодні
Хлопчаку, тобі й мені.
Мрії наші благородні.
Скажем разом: «Ні-війні!»

*Воробей Дана,
7-Г клас, НВК № 12,
м. Рівне*

За мир, за колоски налиті
Усі за мир
І я за колоски налиті.
За щастя, що у кожного живе
В душі і в серці
Можливо і заховано далеко,
Але воно ще є.
І за поля й степи,
Що в нашій Україні
Роблять її прекрасною,
Як сотня нічних зір.
У небі навесні, птахи над нею пролітають
І музику для нас співають
Таку ж прозору, як ріка Дніпро
І таку ж світлу, як дитячий сміх
І я за щастя України,
Нашої справжньої перлини
За усмішку її народу,
За процвітання її роду!

*Горбель Анастасія,
7-Б клас, Ліцей №30 «Олімп» ім. Н.М. Шевченко,
м. Кременчук, Полтавська обл.*

За мир, за колоски налиті
За мир, за колоски налиті,
За чистоту морських глибин,
Де не осіли ядовиті
Частинки пороху із ним!

За ясне сонце, за латаття,
Що розстелилось по воді,
Гаряче принічне багаття,
Що гріє серденько мені.

Я хочу бачить синє небо,
А не багрянний слід війни.
І раджу: волонтаризматичне его
Тримать політикам в собі!

Чи може бути мир в країні,
Коли частина – ренегати?!
Живуть, як справжні гедоністи,
Замість того, щоб помагати!

Допомогти звільнить країну
З кайданів жаху і страху...
Мені так хочеться спитати :
«Як Вам живеться на даху?!»

Даху страждання і неволі,
Серед гвинтівок і гармат,
Що спричиняють стільки крові,
Лише почувши слово «Залп!».

А я так хочу вже побачить
Щасливу посмішку до вух,
Й дзвінкий , веселий голос тата,
Що завжди радував мій слух.

Я щиро вірю: миру бути,
бо цього хочуть наші люди!

*Дяченко Дарина,
7 клас, Рудківська гімназія
с. Рудка, Рівненська обл.*

Схилися над могилою солдатів

Схилились над могилою солдатів,
В широкому полі верби молоді;
І знов птахи із вирію крилаті
Принесли вкотре весну на крилі.

А в тій весні, вся молодість юнача,
В пташиних співах їх веселий сміх;
В погожих днинах і в ясних світанках
Буяли їхні роки молоді.

Та раптом - війна, як та чорная хмара,
У гості незвано прийшла.
І ще, зовсім юних, синів вже солдатів;
Забрала чужа сторона.

Минула ніч, за нею й день минувся.
Зливаючись в тривожні місяці;
Триває бій... а мати виглядає
Своїх солдатів, соколів-синів.

Перед іконою я стану на коліна,
Тихенько свічку з воску запалю,
І помолюсь за рідну Україну
І за солдат, що полягли в бою.

Молитимусь за душі їх невинні,
За кожную із вдовілих матерів;
Я вірю, що настане день розплати,
Господь засудить наших ворогів.

Схилились над могилою солдатів,
В широкому полі верби молоді;
Та мати не перестає чекати
Своїх синів з чужої сторони.

Іваницька Ольга,

*7 клас, Костянтинівська гімназія,
Сарненський район, Рівненська обл.*

Україна

Україна – це моя родина,
Україна – це дитячий сміх,
Україна – це матуся мила,
Затишок в родині всіх.
Україна – це коли лунає
Ніжний спів дзвінкого солов'я,
Україна – це коли зростає
Радість, мир і спокій у серцях.
Але біль страшний стискає груди,
Бо на Сході в нас іде війна,
Бо, на жаль, сьогодні гинуть люди,
Полум'ям палає вся земля,
Вибухають бомби і гранати,
І від туги так щемить душа!
Вірю, що ми зможемо подолати
Наших ворогів, й поспіша
Мир і спокій в душах панувати,
Україна-ненька розцвіта!

Ковальчук Валерія,

*7 клас, КЗ «Березька гімназія Смизької селищної ради»,
Дубенський район, Рівненська обл.*

Мир – це спокій душі

Мир – це спокій душі, мир – це хліб на столі.
Мир, коли вишня розправила віти,
І під нею радісно граються діти.
Коли мама і тато вірно кохають,
А бабуся й дідусь відпочивають.
Але спокою в серці у мене нема,
Бо в Україні на Сході триває війна.
Яка долі людські поламала, душі порвала,

Дороги розбила, окопи порила,
А братів ворогами зробила.
Почорніли будинки, опустіли міста,
Серце болем пекучим щемить.
І з Донецька літак пасажирський уже не злетить,
Бо ворог там лютий панує й сидить.
Та ми Україну свою захищаємо
І миру в Бога для неї благаємо.
Я хочу, щоб пісня весела лунала в нашім краю,
І люди раділи кожному новому дню!

*Кондратюк Вероніка,
7-Г клас, НВК № 12,
м. Рівне,*

Я дякую тобі, солдате!
Я дякую тобі, солдате!
Ти справжній герой, брате.
Я дякую тобі за службу Україні,
І ти не залишишся у тіні!

Коли ти повернешся додому,
Твоя мати буде рада тобі живому.
Коли зайдеш ти до хати,
Не зможеш мовчати!

*Мельничук Аліна,
7-А клас, РГ «Гармонія»,
м. Рівне*

Війна на Сході
Вже рік новий в країні наступає.
Війна на Сході так і не стихає.
Триває вже понад 7 років,
Лишаючи сліди кривавих кроків.

Дати відсіч агресії є необхідністю –
Так у нас відбулась Революція гідності,
Почався відлік незворотний
З загибелі «Небесной сотні».

Ми дізнавались з медійних джерел
Про збитий літак, Іловайський котел...
Про наших військових, здобутки та втрати
Про зраду й брехню проросійського «брата».

Закінчився рік, та триває стихія –
Не відступа світова пандемія,
В повітрі вже чути подих весни,
Та гинуть на Сході Вітчизни сини...

Тиша навколо, зимовий пейзаж –
А на Донбасі палає бліндаж...
Пекло забрало життя трьох вояк
І серед них був наш воїн-земляк.

Хочеться стати у чистому полі:
Та крикнути в вічність: «Спиніться, доволі!!!
Ми хочемо миру, спокою, волі,
На всіх співвітчизників – кращої долі.

Хай сонце нам світить під супровід пташок
І луг зарясніє від маків, ромашок,
До Бога звертаюся я у молитві,
Благаю, щоб війна врешті стихла.

*Науменко Алла,
7-Б клас, Здолбунівська ЗОШ I-III ст. № 3,
Рівненська обл.*

Розстріляні квіти

Грунт той родючий,
Увібрав в себе плач, стогін і кров
«Ні! Вистачить!» – потрібно зібратися духом,
Вистачить мовчати, потрібно говорити, кричати
Бо тільки ми можемо змінити усе.
Як не ми, тоді хто?
Війна – це страшне горе...
А десь там утратила мати сина,
Сльози течуть, як струмки
Залишилася мати без сина...
Набридло землі – це терпіти!
Повстали розстріляні квіти!
Пелюсточки надірвані...
Але вони мужньо встають!
Дивляться люди – чудасія!
Заклик розуміють вони,
Тут же взяли:
Хто сокири, хто вила, хто гвинтівки
І всі дружньо у поле пішли.
І той патріотизм був на обморожених вустах,
Тільки й чути: Заряджай! Стріляй!
Чути молитви, й гімн,
Надвечір все стихло...
Знову десь там, далеко, плаче мати,
І всюди, оживають розстріляні квіти.
Вістка прийшла з поля бою,
«Наші ворога поборолі!»
А розстріляні квіти розцвітали,
І нарешті! Нарешті мати не плаче!
Син її поруч, сміється...
Звідусюди чути: «Ми знову вільні, – немає війни!»

*Пристапа Вікторія,
7-А клас, Тріскінський ліцей
Сарненський район, Рівненська обл.*

Голосую за мир!
Голосую за мир!
Хай повернуться з бою солдати.
Голосую за мир!
Хай скінчиться жорстока війна.
Голосую за мир!
Хай всміхнеться заплакана мати.
Голосую за мир!
Вже ми випили горя сповна.
Голосую за мир!
Хай співають в садах солов'ї.
Голосую за мир!
Хай по нашій землі не гуляють жорстокі чужинці.
Голосую за мир!
Хай зростуть пшениці на полях, де точились бої.
Голосую за мир!
Хай щасливо живуть українці.

*Смалько Анна,
7 клас, Рудківська гімназія,
с.Рудка, Рівненська обл.*

Нав'язана війна
Мамині сльози ллються по щоках...
Любимого сина, кровинку свою:
Чекає, вірить!
Він прийде, поцілує її чорні руки,
Облиті чорною працею.
Не вірила вона, що прийде
Люта війна,
Відбیره від неї єдину надію,
Єдине майбутнє.

Що ж це таке? В чому річ?
Що не вистачає нам люди?
Молитися треба!
Молімся всі!
За тих, хто захищаючи – помер...
За тих, хто не дочекався сина...

*Сорока Ірина,
7 клас, Мильчанська ЗОШ I – III ст.
Дубенський район, Рівненська обл.*

Чому плачуть українські матері?

Чому? На це питання ніхто не дасть чіткої відповіді....
Так, плачуть, плачуть тихо, але з криком душі..
Душі, яка пам'ятає свого єдиного синочка – маленьким.
Маленьким, ніжним, коханим, єдиним Ангелом...
Ангелом, який вічно буде поряд, якого ніхто, нікуди «НЕ
ЗАБЕРЕ»...
Бо, він лиш «МІЙ» – Назавжди...
Назавжди сміливий, відважний, рішучий,
Який не перед чим не зупиниться,
А буде йти у бій...
Чому плачуть українські матері ???
А чи для війни мати сина народила,
Не спала нічки, тихо пісні співала,
Колихала і ніжно цілувала:
Ручки, ніжки і чоло...
Щоб найкращий син на світі біля неї був...
Мріяла про внуків, які син приведе.
Допоможе, поцілує обійме....
Ніжно, тихо, не забутньо...
Чому плачуть українські матері?

*Ханенко Вікторія,
7-А клас, Білокриницький ліцей,
Рівненський район, Рівненська обл..*

Я голосую за мир!

На землі, де багато краси,
Обираємо жити ми.
Вчити мову, співати пісень.
І сміливо іти в новий день.

Голосуєм за мир і добро,
Щоб жили всі дружно разом.
Без війни, і без горя, без сліз –
«Голосуєм за мир!» - наш девіз.
Наш девіз – мир усьому і всім –
На землі,
Щоб раділось тобі і мені...
Щоби кожен силу любові пізнав
І про війни нічого й ніколи не знав.

Покоління щасливих дітей –
Ми живемо, мрієм, ростем!
Голосуєм за мир і добро
Переможе любов всяке зло!

*Вівчарук Дарина,
8 клас, Боремельський НВК «ЗОШ І-ІІ ступенів-колегіум»,
с. Боремель, Рівненська обл.*

ВАРВАРСТВО ХХІ століття

Про варварство Муса Джаліль писав ще в 43-ім році.

Його назвав над страшно – це фашизм!
Що ж діється у нас тепер на кожному кроці?
І крутиться на язиках – путизм!

Як дивно, страшно і доволі дико:
За що, скажіть, сьогодні воювати?
Чи сонце росіянину в Криму не так, як українцю
Світить, коли приїде він туди відпочивати?

Колись князі за межі воювали...
Ми на уроках дивувались –
Послабляли ж Русь!
Сьогодні ж наче всі цивілізованими стали
(Про Путіна казати не берусь!)

Завжди підступними були лиш вороги,
За лицемірство друзів не картаєм.
Та роззирнімось, люди, навкруги –
І що ж сьогодні ми, яку картину маєм?

Вже Крим давно окупували,
Нам зброю тикають в саме лице,
І по-блюзнірськи нам в ефірі прокричали:
- Російський воїн у Криму не був іще!

Російський президент диктує свою волю,
Народ вкраїнський він бандерівцями зве...

Не зрозуміє він ніколи,
Бандера – це патріотизм,
Любов до України врешті вже!

Любити Україну, як Мазепа,
Як Сагайдачний нам заповідав.
Ну а Хмельницький необачно
Не ту дорогу нам вказав.

Історії уроки ой доречні,
Їх треба пам'ятати повсякчас:
Не всі сусіди добрі й гречні,
Бувають заздрісні і ненаситні – факт!

Я ГОЛОСУЮ ЗА МИР!

Я голосую за мир,
За мирну і вільну країну!
Мій захисник – це мій кумир.
Захищає мене і мою родину.
А все лиш для того,
Щоб могли ми щасливо жити
І неньку Україну всім серденьком любити!
Я так мрію про мир в Україні.
Про щастя у кожній її родині,
Про мирне небо над головами...
В Донецьку постійно я своїми думками...

Воропаєва Вікторія,

8 клас, гімназія № 5,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Хай на планеті буде мир

Хай на планеті буде мир
І сонце посміхається,
Нехай ніхто на всій Землі
Про війну не дізнається.

Хай буде мир у нас в серцях

І на обличчі усмішка
Нехай літає в небі птах
І в серці лине музика.

Хай буде мир!
Бо це – свобода!
Хай буде мир!
Бо це – життя!
Це – я, ти, ми і майбуття!

*Галаненко Дарія,
8-Б клас, ЗОШ № 20,
м. Рівне*

За мир, за колоски налиті

Моя земля палає у вогні,
Її шматують міни і гранати.
Здрігається від гулу канонади,
Війна іде на сході рідної землі.

Війна ламає долі і серця,
Несе з собою горе, біль, страждання.
Та не зламає віри й сподівання,
Що скоро вже закінчиться вона.

Настане мир. І стихнуть канонади.
Повернуться солдати до родин.
І буде мир у кожній нашій хаті,
І гарна пісня, і веселий сміх.

У наших жилах мир, любов, свобода,
Яку нікому в світі не зламать.
І вороги хай знають, що ніколи,
Не будем на колінах ми стоять.

Загояться всі шрами на землі,
Колосся жита вкриють її рани.
І тільки кетяги калини запашні,
Навік запам'ятають дні криваві.

*Грицак Олександр,
8-Б клас, Дубенська ЗОШ № 1,
м. Дубно, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, Солдате
Я дякую тобі, Солдате,
Що можу спокійно ночами спати,
Що з автоматом у руці
Ніколи не заснеш в окопі Ти!
Хтось безтурботно живе,
Дехто весілля гуляє, лиш
Воїн ревно службу несе,
Батьківщину свою захищає.
Бо Україна воїнам, як мати,
Й синів її зовуть СОЛДАТИ,
Вони за неї віддадуть життя,
Адже вона у них одна.
З Майдану все і почалося,
Сотні синів поховані лежать,
А в матерів посивіло волосся,
Давно уже не золоте колосся...
Хлопців ніщо вже не зупинить.
Зі зброєю в руках
В 40-градусний мороз.
Вони хоч мерзнуть,
Та стоять, чекаючи наказу
СТРІЛЯТЬ!!!
Бо, як заснуть, то не
Встигнуть оглянуться, як
У ворога в полоні проснуться.
А ворог той страшна людина.
Але за що мучиться мамина
Дитина?
Україно, за що сини твої гинуть?
За що проливають вони свою кров?
Але стоятимуть до загину, віддаючи
Свою любов.

*Ковальчук Аліна,
8-Г клас, ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Чи можна пробачити кров

Чи можна пробачити кров
що пролита на рідній землі?
Слова тих гірких молитов,
що говорять в душі матері.

Там, де колись росли квіти,
тепер лиш калюжі багрянні.
Де жили і народжувалися діти,
не вщухають гармати прокляті.

Як тепер нам далі жити,
країну з війни рятувати?
Щоб не лилися гіркі материнські сльози,
не плакало небо за братом...

Лишились солдати на Сході,
навіки тепер там спати.
Щоб ми могли в мирі жити,
країну свою будувати!

Вірю, що прийде весна
буде мир , добро і воля!
Україна – є жива,
ми переможемо війну –
така в нас доля!

*Марчук Дмитро,
8-В клас, Обласний науковий ліцей
м. Рівне*

Соняшник - це символ сонця чи війни?

*Присвячено жертвам авіакатастрофи
Boeing 777 біля Донецька 17 липня 2014 р.*

Закохані в сонце, омріяні небом,
Ці квіти дивились в блакить,
Яскраві, красиві, омиті медом,
Вслухались, як вітер шумить.

Та раптом біда: небо враз запалало,
Здригнулась земля, заревла,
Усе почорніло, літака вмить не стало,
Вкраїна знов стала вдова...

І соняшник в полі голівку до сонця
Уже не вертає тепер,
Стебло почорніло, осипались зерна,
Заплакав в зажурі Гомер!

Для радості й миру ці створені квіти,
Вони – символ сонця й тепла.
Лампадки у полі будуть вічно горіти,
Бо з «Боїнгом» наша душа.

*Микосянчик Христина,
8 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир очима дітей
Мир – це мама!
Мир – це школа!
Це Наталка і Микола!
Хочу я у мирі жити,

Зі всіма дітьми дружити,
І творити мир усюди,
Де родитимуться люди!
Мир – це я
Мир-уся моя сім'я,
Дім, стежинка і доріжка
І моя смугаста кішка.
Мир до злагоди приводить,
Мир від війн усіх відводить.
Він дає життя усюди,
Тільки б цього прагли люди!

Нестерук Анастасія,

*8 - В клас, Обласний науковий ліцей,
м. Рівне*

Оживають розстріляні квіти

Хтось покличе крізь терни у даль,
В когось сина чи батька, чи брата.
А що ж далі? Надія? Печаль?
Повернися ж додому, солдате...
Місто впало у барви вогнів,
Небо в пил і у стомлені очі.
Одна ніч непорушених снів,
Один день палить свічку за ночі.
Підіймися ж із диму за мир!
За це небо, зруйновані будні.
Той, чий вогник уже догорів,
Незагинувшим спомином буде.
Тліє сум на старечих плечах,
Дні вже босі... І ми вже не діти.
Тільки досі у наших серцях,
Оживають розстріляні квіти.

*Семенюк Емілія,
8-В клас, Дубенська ЗОШ № 1,
м. Дубно, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, солдате

Я дякую тобі, солдате, що йдеш вперед,
Не здаєшся, ідеш у бій, страху не маєш,
Крильми своїми ти нас захищаєш.
Я дякую, що борешся за волю України,
За незалежність, за її життя,
І за майбутнє кожної людини,
А серед них живу і я.
За те, щоб мирним був у мене сон.
Що є можливість вірити й любити,
За землю свою, рідну і святу,
За те, що в Україні я живу.
Я щиро молюся до Бога,
Щоб ти повернувся додому живим,
Безпечна щоб була твоя дорога
І на усе щоб вистачило сил.

*Твердий Роман
8 клас, Карасинська ЗОШ І-ІІст.
с. Карасин, Сарненський р-н, Рівненська обл.*

Мені наснилася війна:

Мені наснилася війна:
Що лишилась без батька сім'я,
Що поля всі у мінах лежать,
Що діти від стрілянини біжать...
І лежать трупи на полі,
Де раніше росла квасоля.
І звуки вибуху линуть раз-у-зраз.
Наші друзі ідуть від нас.

*Томчук Марія,
8-Б клас, Білокриницький ліцей,
С. Біла Криниця, Рівненський район, Рівненська обл.*

Голубка Миру

Коли по світу йде війна чи розлади в сім'ї,
Із вітром прилетить вона – Голубка Миру чарівна.
Вона огорне всіх крилом, помирить, приголубить.
І скаже лагідні слова, вона зневагу вмить погубить.
Побачить душу, радість, горе і мрії різні чудернацькі.
Одна із них про мирне небо і думи злі людські хижацькі.
Там ліс, і гори, і долини, там є прекрасні полонини,
І діточок лунає сміх, який злу долю переміг.
Ніхто не знає ні війни, ні горя,
Того вогню, що вщент руйнує
Людські життя й бажання,
Не думає й ніхто про покавання.
Там матері не плачуть уночі,
Не кажуть: «За що нам покарання?
Чому вогонь забрав його,
Мого синочка молодого?»
Бо там голубка є одна –
Голубка Миру чарівна.

*Школа Богдана,
8-А клас, Обласний науковий ліцей,
м. Рівне*

Повертайся живим!

Молюсь за синє небо без гармат,
За Україну, за її солдат!
І щоб та пам'ятка завжди про них була
І в радості, і в горі.

І не забув ніхто за них,
На них вся наша доля.
І ходить вістка враз та враз:
“Помер солдат немає.”

І плаче мати, плаче брат,
І жінка плаче, що й казати...
Молюсь за тебе я, солдате!
Щоб Бог тебе завжди беріг!

*Яремчук Тетяна,
8-А клас, РАЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Живи, моя Україно!

Живи, моя блакитнонеба Україно!
Нехай полями твої пісні линуть.
Твою мовою хай розмовляють люди,
Щасливим хай життя в країні буде.
Живи, моя країно – друга ненько.
Нехай малеча радує серденько.
Хай посмішки обличчя осявають,
І люди нехай горя й бід не знають.
Дай, Боже, повернутись всім солдатам,
Щоб їх зустріла посивіла мати.
Чи діти крикнули, що тато повернувся,
Щоб жах війни, мов страшний сон, забувся.
Щоб все розквітло і буяло знову,
Щоб всюди було чути рідну мову.
Живи, блакитнонеба Україно,
І процвітай, успішна Батьківщино!

*Галушко Каміла,
9-Б клас, Стрільський ліцей,
с. Стрільськ, Сарненський район, Рівненська обл.*

Я голосую за мир
Я голосую за мир
І кажу «ні» війні.
Серцю своєму повір:
Буде війна на дні.

Я голосую за мир:
Вільно дихне земля,
Тиша прийде у двір,
Тато пригорне маля.

Я голосую за мир
І проклинаю війну.
Сонце, ти наш кумир,
Знищ огидну борню.

Я голосую за мир,
Небо святее молю,
Щоб найлютіший звір
Землю залишив мою.

*Горшкова Діана,
9-Б клас, ЗОШ № 20,
м. Рівне*

Молитва за мир
Я молюся за мир, Україно!
За занепалого духом солдата.
Припини війну, Батьківщино!
Досі мрію побачити тата.

Я тебе не прошу, а благаю,
Зупинитись ніколи не пізно.
Жити хочу я в мирному краю,
Обіймаючи тата так ніжно.

Мама дуже сумує, зітхає,
Повертайся додому скоріше!
Нас з тобою війна розлучає,
І гармати вже чути гучніше...

Починається бій, влучив постріл,
Зупинилося серцебиття...
Не забути навіки тих стріл,
Що звели тебе, тату, з життя.

*Дем'янчук Анатолій,
9-А клас, ЗОШ № 24,
м. Рівне*

Мій голос – майбутнє країни

А в Україні знов весна –
Цвітінням й сонцем оповита
А там, на сході, йде війна...
І знов земля сльозами вмита...

Здрагається від болю й крові,
Бо розривають на шматки
Ті, хто клялись у вічній любові,
Ті, хто вчора кричали: «Брати!»

І нахабно захоплений Крим,
І Майдану трагічні події,
І відлуння воєнного грім –
Це криваві сліди від Росії.

Я вдивляюсь у ключ журавлів,
Що кружляють в весняному небі,
Повертайся, солдате, живим,
Батьківщина чекає на тебе!

Досить з нас болю і крові,
Горем пронизаних сліз.
Я хочу, щоб ангел любові
Мирну весну нам приніс.

Хай мій заклик сягає вершин,
Крізь лани, гори і полонини.
Я – юнак, України я син,
І мій голос – майбутнє країни!

*Зданевич Марія,
9-Б клас, Білокриницький ліцей,
с. Біла Криниця, Рівненський район, Рівненська обл.*

Мені наснилася війна
Мені страшна наснилася війна...
Літали кулі, ревіли гармати.
За мир тоді платилася ціна.
Сиділа край вікна старенька мати.
Вона дивилась, як додолу падав лист,
Як вітер підіймав його угору.
Здіймалася молитва з її вуст:
«О, Боже, порятуй від цього горя!»
І з карих ніжних маминих очей
Лилися сльози, повні смутку й болю.
Скільки було недоспаних ночей
За сина, що пропав в борні за волю.
Ще зовсім юний він пішов туди,
Сім'ї не мав, лиш матінку стареньку,
Та залишив достойні він сліди,
Бо згинув за свою Україну-неньку.

Прокинулась я з слізьми на очах,
Пробіг по тілу холод той жахливий.
Я зрозуміла, що в зливних рясних дощач
Плакало небо за синівлюбимих.
Нам не потрібні війни – треба мир,
Щоб сонечко сміялось над землею,
Щоби хилились стиглі колоски,
А небо тішило блакиттю нас своєю.

*Мартяк Іванна,
9 клас, Пłosківська ЗОШ I-II ступенів,
с. Пłosка, Дубенський район, Рівненська обл.*

Село у траурі
(присвячуєть загиблomu односельчанину Накидалюку Петру)

Сьогодні весняний день, здавалось би, погожий,
Та сьогодні він на інші дні не схожий,
Плаче блакитне небо, вся природа плаче, що й казати,
Ой, плаче, плаче солдата рідна мати.

Бо хто ж, як не вона, виростила сина,
Виховала мужнього захисника України.
Пішов захищати рідну Неньку, а нині -
Привезли вбитого Петрика у домовині.

Як від'їжджав на війну, то жовто-блакитний прапор
Прикріпив до воріт рідної хати –
Вірив, що з перемогою вернеться додому
І жовто-блакитний буде його зустрічати.

Приклонився прапор додолу...
Похмурий, із чорною стрічкою на вершині,
Бо повернувся його захисник-патріот
У вічній хаті, в сумній домовині.

І ми попрощатись з солдатом прийшли,
Дзвонять церковнії дзвони,
В останню путь героя провести
Хай вічно спочиває з БОГОМ.

*Одинець Карина,
9 клас, Курозванівська ЗОШ І-ІІІ ст.,
Гоцанський район, Рівненська обл.*

Дякуємо воїнам АТО
Шановні наші Воїни – Захисники!
Лицарі, українські козаки!
У цей важкий для України час
Прийміть ці теплії слова від нас!

Всі наші думки і молитви з Вами,
України Мужніми і Гідними синами!
Хай ворожі кулі оминають вас,
Щоби «запал» Ваших сердець не згас!

Хай думки українців Вас оберігають,
Бо рідні вдома довго вже чекають
Вас, - патріотів, що в нелегкий час
Тілом своїм закрили усіх нас!...
За Вас, Захисники України – неньки,
Всі моляться – дорослі і маленькі.
Бажаємо, щоб швидш настали дні,
Коли повернетесь додому, до сім'ї.

Бажаєм вам любові і надії,
Хай збудуться всі заповітні мрії!
Щоби для українців, для всіх нас, -
Настав би довгожданий час!

*Падей Дарина,
9 клас, Плосківська ЗОШ I-II ступенів,
с Плоска, Дубенський район, Рівненська обл.*

А ти герой...

(присвячуєть загиблому односельчанину

Накидалюку Петру)

А ти герой, герой цієї страшної війни...

Здається, їй нема кінця, ні краю

І ти вже вмер... Та ні, живий!

Бо знаю, що Герої не вмирають!

Ти жив, дружив, любив свою сім'ю

Ти твердо вірив в вибрану справу.

Та снайпер тебе вбив... Ні, ти живий!

Бо знаю, що Герої не вмирають!

І ось тебе везуть у ріднеє село,

Всі на колінах тебе люди зустрічають

І кидають пелюстки від троянд,

Кричать усі: «Герої не вмирають!»

Ти птахою у вирій полетів,

Лишивши свою маму сиротою.

О, Україно! Скільки ще синів

Загинуть там на Сході в тяжкій бою?

А ТИ Герой! Герої ВИ усі,

Бо ж небеса найкращих забирають.

І слава Вам! І мертвим і живим.

Бо ж знаємо: ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ!!!

*Ткачук Дарина,
9 клас, Плосківська ЗОШ І-ІІ ступенів,
с Плоска, Дубенський район, Рівненська обл.*

Небесній сотні присвячується
Герої не вмирають, вмирають вороги!
Загине той, хто вас зумів убити!
Згорить у пеклі клятий ворог твій,
Ми не дамо на білім світі жити!

За сльози матерів, пролитих серед ночі,
За тих дітей, що ждуть додом батьків,
І за дівчат, бо плачуть карі очі,
І не вернуть назад їх мужиньків...

Сидить і плаче в чорній хустці мати,
А батько зблід, не прихова сльози...
Їх син загинув... біль їх не сховати,
Їх син загинув не в роки війни...

А там в куточку дівчина заплаче,
Бо не прийде до неї більше він...
Ти ж обіцяв! А серце так і плаче,
«Я ще вернусь...» Вже не вернеться він...

Десь там стоїть, похнюпившись, дитя,
І все ж чекає батька ще живого...
Та він лежить, нема на нім лиця,
Він вже помер та й для життя нового...

Дитина плаче: «Мамо, ну скажи,
Де татко мій? А це чия могила?
Прокинься, тату! Правду розкажи!»,
«Мене Україна рідная згубила...
А ти живи, живи, дитинко мила!

Не забувай і тих, хто з нами разом ліг...
Ти пам'ятай, як влада нас же вбила,
І як звучав повстанський ріг!

Хоч не війна, та ми вмирили,
Стріляли в нас, немов в собак...
І хоч життя у нас забрали,
Та ще жива душа – вояк!»

Ми не забудем вас ніколи!
Небесна сотня – ви наш оберіг!
Ми помстимось! І більше вже ніколи
Не знищить влада те, що ти беріг!

Герої не вмирають, вмирають вороги!
Здавна було і довго ще так буде!
Ви живете, вівіки-навіки,
І подвиг ваш ніхто вже не забуде!

*Хміляр Анастасія,
9 клас, Рудківська гімназія
Демидівський район, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, солдате
Я дякую тобі, солдате.
За те, що можу жити в мирі.
За те, що сплю ночами в тиші.
За те, що там на Сході
Ти захищаєш рідну неньку!
Солдате, я дякую тобі, за волю
За мужність, за мою свободу.
Не кожен зможе гідно захищати Україну!
За все - безмежно дякую тобі.

Схилися над могилою солдатів

Схилися, над могилою солдатів.
Хоч на хвилиночку, але схились.
Не забувай, про їх відвагу,
За тебе у бою вони лягли.
За волю, билися на Сході.
Життя своє у жертву віддали.
Схилися, над могилою солдатів.
Не забувай своїх захисників!

Царук Анна,

*9 клас, Томашгородська гімназія,
смт Томашгород, Рокитнівський район, Рівненська обл.,*

Тату, не йди на війну...

Тату, не йди на війну, не треба,
Будь ласка, не треба, молю!
«Доню, я хочу мирного неба для усіх і для тебе»
Тату, не йди на війну! Не йди, тебе я прошу!
«Доню, ми всі українці, я мушу, повинен...
Для всіх і для тебе, я мушу...
Ти тільки мене не забудь, я завжди з тобою, рідненька»
Тату, не йди, я прошу! Будь зі мною, благаю, залишся!
«Зрозумій, моя маленька, я заради тебе туди іду!»
Не треба цього мені, тату! Мене не лишай, не йди!
Він ніжно їй тихо промовив: «Ти тільки мене не забудь»
І він пішов, мужньо сльозу зронивши, залишив доню свою.
Як плакала сильно не бачив, не знав і не чув.
А серце боліло й на клапті рвалась його душа.
Ішов він сміливо і тихо, лиш в небі літак гуркотів.
Ішли роки, не всі повернулись додому,
І тато в окопах залишився назавжди.
Не лишай свою доню, не треба
І з неба лиш тихий шепіт:
«Не лишу, не лишу, не лишу».

Оживають розстріляні квіти

Оживають розстріляні квіти, зеленіє чорна трава,
І знову радіють маленькі діти, вже війну кінчати пора.
Все живе, цвіте, росте, знову чути солов'їв у дібровах.
Усе добре, скінчилась війна! Починає кров висихати,
Весело так, повернулись додому солдати!
Тихо так, не ревуть вже гармати,
Перестали кості ламати ворожі сини.
Оживають розстріляні квіти барвисті, зеленіє чорна трава,
І знову радіють діти, вже нарешті скінчилась війна.

Коробка Аліна,

*10 – Г клас, Обласний науковий ліцей,
м. Рівне*

Мир очима дітей

Україна – єдина,
Україна – одна!
Коли настане тиха година?
І припиниться війна?
Адже ніхто не має права її руйнувати
Та дітей без сім'ї залишати...
Поглянь-но, скільки сліз навкруги,
І незнайомі люди – наші вороги.
А раніше як було?...
Усі віталися,
Одне одному посміхалися,
Усе навколо цвіло й гомоніло.
Проте, війна багато чого змінила.
Хочеться кричати, що будемо
Батьківщину захищати!!!
Стояти горою!!!
І навіки забудемо про зброю.
Зникнуть страшні будні
І дні стануть незабутні,
Наповнені яскравими емоціями.

Адже вийдемо ми переможцями.
Довкола нас добро витас,
А звідусіль лунає: «Це Україна нас вітає!»

*Сергійчук Елла,
10-А клас, Цепцевицький ліцей
Сарненський район, Рівненська обл.*

**Торуй свій шлях, що твоїм назвався,
той що обрав тебе навіки вік**
Є ті, хто хоче побачити Париж чи пустелю...
Є ті, хто хоче осягнути всесвіт...
Є ті, чий шлях устелений трояндами...
Є ті, чие життя – безцінний Божий дар...
Є ті, хто жалкує і тужить у тяжкий час
І зі сльозами на очах чекає тієї години,
Коли загояться рани України,
Коли люди мирно спатимуть в хаті.
Коли ж покарають російського ката?
Коли брат стане горою за брата?
Коли ж кожен з нас буде пам'ятати,
Якою ціною ми за волю платим!

*Дулюк Денис,
11-Б клас, Обласний науковий ліцей,
м. Рівне*

Мені наснилася війна...
Я сиджу по шию в ґрунті,
Тут і там свистять снаряди.
Й знову плаче з горя мати,
Бо не побачить сина в хаті.

Навколо голод, холод, страх...
І кожна мить, немов остання,
І кожен подих під питанням.
Життя людей в моїх руках.

Буду боротись до кінця,
До крапель крові на свій стяг,
І хоч до бажаного ранку
Простою я тут безустанку!

Бо ці річки і ці поля –
Це все моє і все це я.
Бо не проста я є людина,
Моя домівка – Україна!!!

*Трофімчук Ілля,
11 - А клас, Обласний науковий ліцей,
м. Рівне*

Мені наснилася війна

“Ти ще малий, рости та розвивайся!” –
Так кажуть всі дорослі дітлахам,
Як бути осторонь, якщо в мою країну
ввірвалася некликана війна?

Чи можу я радіти квітам, травам?
Струмку, що в лісі, співу солов'я?
Коли в моїй країні плачуть діти,
що тата їхнього украла зла війна?

Як тішитись, коли замість світанку
палахотять вогнем домівки дітлахів?
Коли свій день народження стрічають
не з подарунком, з кулеметом між руїн?

“Радій і вчись!” Як втілити в життя це,
коли ні школи, ні книжок нема?
Коли щовечора ми не портфель збираєм,
А рятівний рюкзак, бо в нас іде війна?

Так, ми малі, багато що не знаєм:
законів фізики чи хімії... Дарма...
Та формулу єдину пам'ятаєм (й те, люди):
“Життя там буде, де війни нема!”

Можливо, не усе від нас в житті залежить,
Існує Сила Вища, Неземна!
Тому, весь український люд, схилив коліна, Бога просить,
Щоб закінчилась ця немилосердна війна!

Щоб діти знову з татом обнялися,
Щоб щезли сльози українських матерів,
Щоб знову колосилася пшениця
На нашій рідній, даній Господом землі!

*Філончук Любов,
11-Б клас, Тріщинський ліцей
Сарненський район, Рівненська обл.*

Розстріляні квіти

Оживають розстріляні квіти,
Як матусі, схилились в молитві,
За синів, що лишилися повіки
Молодими. Загинули в битві.
За синів, що своєю Україну,
Захищали від ворога сміло,
За синів, що в недобру годину,
«Положили і душу і тіло».
Оживають розстріляні квіти,
Мов дівчата, які до нестями,
Так кохають, так хочуть радіти,
Але з бою не вернуть кохані.
Хай весна може сонцем зігріти,
Кого куля забрала – не встане,
Оживають розстріляні квіти,
Сльози їх поливають дощами.

ПРОЗОВІ ТВОРИ

*Лосінець Сергій,
1-А клас, НВК школа- ліцей № 19,
м. Рівне*

Тату, не йди на війну

Мій тато – військовий. Він в армії служить. Коли почалася війна, тато пішов захищати мене з мамою і нашу Україну від ворогів. Він для мене – герой. Коли я виросту, теж буду військовим і буду захищати свою сім'ю та рідну Україну.

Будь ласка, повертайся вже додому! Нам сумно без тебе!

*Седляр Соломія,
1-Б клас, Гребінківська гімназія
м. Гребінка, Полтавська обл.*

Розмова про важливе

Мама: Соломієчко, як ти думаєш, що таке мир?

Соломія (6 років): Це коли всі дружать.

Мама: А що таке війна?

Соломія (6 років): Коли воюють.

Мама: Чому люди воюють між собою?

Соломія (6 років): Бо хтось хоче більше місця (*прим. – території*).

Мама: А хто воює на війні?

Соломія (6 років): Злі з добрими.

Мама: Воюють тільки чоловіки та хлопці?

Соломія (6 років): Ні, і хлопчики, й дівчатка.

Мама: Чи всі повертаються з війни?

Соломія (6 років): Ні, не всі. Когось можуть вбити.

Мама: Той, хто повертається з війни можуть щось робити? Наприклад, танцювати?

Соломія (6 років): Ні, не можуть, бо іноді можуть повертатися без ніжок та ручок.

Мама: А якщо повертаються з ніжками та ручками, то у них може щось боліти?

Соломійка довго думала.

Соломія (6 років): Так. У них щось може боліти всередині.

Мама: А що в них болить всередині?

Соломія (6 років): Сердечко.

Мама: А хто вдома чекає на тих, хто на війні?

Соломія (6 років): Мами, дітки, рідні, друзі.

Мама: А як вони (ті, хто повернувся) почуваються вдома?

Соломія (6 років): Вони сумні.

Мама: Чому сумні?

Соломія (6 років): Бо хвилюються.

Мама: А які сни сняться тим, хто прийшов з війни?

Соломія (6 років): Їм можуть снитися як хороші сни, так і жахіття.

Мама: Що треба робити, щоб їм снилися тільки хороші сни?

Соломія (6 років): Зробити ловця снів. Він відганяє погані сни.

Мама: В Україні зараз є війна?

Соломія (6 років): Так.

Мама: Ти хочеш, щоб в Україні був мир?

Соломія (6 років): Так, дуже.

Мама: Чому ти цього хочеш?

Соломія (6 років): Щоб люди були живими, всім снились хороші сни, не страждала земля.

То нехай так і буде, бо всі цього хочуть!

Записала мама.

Дмитришина Ангеліна,

2 клас, гімназія № 5,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Я голосую за мир!

«Мир» – три букви, які приносять радість! І мені, і моїй подрузі Софійці, і моїй родині, і навіть моєму песику Дружку. Бо в них сховалось ясне сонечко, чисте небо, пахучі квіти, веселий сміх. Я хочу, щоб в моїй країні був завжди мир. Щоб

все, що мені приносить радість, не зникло. Я – маленька дівчинка, але маю право сказати всьому світові: « Ні війнам! Я голосую за мир!»

*Карпенко Вероніка,
2 клас, Смілянська ЗОШ I-III ст. № 4,
м. Сміла, Черкаська обл.*

Чому плачуть українські матері

Коли у матері народжується дитина, вона дуже цьому радіє. Матері виховують своїх синів, бо знають, що в майбутньому – це їхні захисники, які будуть захищати рідну землю від ворогів.

Плачуть матері, коли діти ідуть на війну. Кожна мати вдень і вночі молиться за свого сина, щоб він повернувся живим і здоровим. Благають, щоб швидше закінчилася війна.

Слава всім героям, які захищають нас, щоб ми мирно вчилися, спали і ніколи не чули свисту снарядів. Хай буде мир у всьому світі!

*Марчак Соломія,
2 клас, Смілянська ЗОШ I-III ст. № 4,
м. Сміла, Черкаська обл.*

Мир дитячими очима

Моє рідне місто Сміла розкинулось на берегах річки Тясмин. Влітку на річці плавають качки і лебеді, літають чайки над водою. Восени земля вкривається опалим листям. Взимку засніжена Сміла особливо красива серед лісів і паркових зон. Які ж красиві краєвиди рідної Смілянщини весною! І все це має неповторний запах – запах рідної землі. У місті можна побачити усміхнених, щасливих мешканців.

Тут немає війни. Нехай так буде завжди і скрізь! Хай буде мир!

*Назарук Дарина,
2 клас, Новинодобрятинська ЗОШ І-ІІІ ступенів
Млинівської об'єднаної громади
Дубенський район, Рівненська обл.*

Революція гідності

Я маленька дівчинка Даринка. Зараз мені 7 років. Народилася і живу в маленькому селі. Я була ще маленька, коли відбулася Революція Гідності, тому не пам'ятаю подій, що відбувалися на Майдані.

Одного разу я запитала у мами: «Мамо, а Небесна Сотня – це ангели, вони пішли на небо?» Тоді почула розповідь.

Наша держава Україна завжди була багатою, а люди вільні, добрі, щедрі. Та злим силам це ніколи не подобалось. Багато разів вони прагнули зруйнувати нашу державу, поневолити народ. Та далекого 2014 на Майдані у Києві мужні лицарі стали на захист неньки-України. Проти кривди, підлості, брехні. Боронили її, хто як міг. Багато тоді загинуло захисників, щоб ми могли зростати, сміятися сонечку, зустрічати весну. Загиблих захисників назвали Небесною Сотнею, а події – Революцією Гідності.

Я люблю свою родину, свою Батьківщину і тому завжди буду пам'ятати про ці події. Дякую нашим захисникам, що живу на мирній території.

*Ничипорчук Олександра,
2 клас, Масевицький ліцей
Рокитнівської селищної ради Рівненська обл.*

Я голосую за мир!

Всім людям на планеті потрібен мир. Коли люди живуть в мирі і немає війн, це найбільше щастя. Щоб не зривалися бомби, не свистіли ворожі кулі за спиною і над головою. Коли немає війни, всі спокійно працюють, вчать, займаються своїми справами. А найголовніше, що діти ростуть у сім'ях з татом і мамою, які їх люблять та виховують.

Війна страшна. Вона завжди приносила такі біди як голод, страх, смерть. Рано чи пізно будь-які війни закінчуються і всі розуміють, що це не мало ніякого значення.

А людям потрібен мир. Мир – щоб жити в дружбі та радості. Вірю, що люди зрозуміють, якщо бути разом, любити і поважати один одного, можна жити дружньо та щасливо.

Я голосую за мир!

*Petrov Oleksandr,
2 class, School Podstawowa
Nowe Skalmierzyce, Poland*

The years are passing

The years are passing..... Everything around and the whole world changes every day and every minute. But the War in Ukraine stooped. It is unbelievable that the War lasts so long, shots are heard every day and the number of dead or wounded soldiers increases. Every day more and more mothers and wives cry for the soldiers. Why this evil enemy does not want to disappear? Didn't he understand that Ukraine would never surrender. We see news from the occupied territories every day and so much anger and negativity every day we hear. I already want to hear that Ukraine has finally won and it is free. Free from enemy... I'm just a little boy. but I am so worried about my Homeland. Every evening I pray for my relatives and for the whole Ukrainian people. I pray that everyone is healthy and happy and, most importantly, that everyone lives in peace. That is why I vote for peace!

*Пишина Діана,
2 клас, Смілянська ЗОШ І-ІІІ ст. № 4,
м. Сміла, Черкаська обл.*

Мій голос – майбутнє країни!

21 вересня в Україні та в усьому світі відзначають Міжнародний день миру. Найбільше щастя у світі – це мир.

Кожна маленька людина повинна щось робити для спокою на всій землі. Це обов'язок кожного. Чим більше буде добрих

людей – тим світ буде добрішим. Щасливі люди дарують іншим людям щастя.

Щаслива дитина, щаслива родина – мирна планета Земля!
Нам не треба війни! Ми за мир, за життя, за майбутнє!

*Цвіркун Михайло,
2 клас, Смілянська ЗОШ I-III ст. № 4,
м. Сміла, Черкаська обл.*

Мир дитячими очима

Мир – це коли немає війни. По вулицях не їдуть військові машини. Не чути пострілів зі зброї, не лякають вибухи снарядів.

Мир – це щасливі родини, які живуть у своїх будинках і їм не треба нікуди ховатись і втікати. У донечок і синів є тато, у матерів – сини.

Мир – це коли всі люди живуть у мирі і злагоді. Люди на всій планеті хочуть радіти сонцю і безхмарному небу.

Я обираю мир!

*Буджерин Катерина,
3-Б клас, Рівненська гімназія «Гармонія»,
м. Рівне*

Україна – мирна, дружня та гостинна держава

Україна – мирна, дружня та гостинна держава, в якій проживає безліч національностей з різними віросповіданнями та мовами.

Я народилася в такій державі. Щодня я ходжу до школи, зустрічаюся зі своїми друзями. Ми граємося у дворі та ходимо до магазину. І мені подається моє спокійне, мирне та розмірене життя.

Але, на жаль, не всі діти в нашій державі можуть щодня ходити до школи і зустрічатися з друзями. Їхні школи, будинки та двори зруйновані війною. До цього часу вони вимушені ховатися від обстрілів у підвалах свої будинків.

В той час коли ми щодня займаємося своїми повсякденними справами, чиїсь батьки, сини та онуки оберігають наш спокій.

Здавалося, звичне для нас розмірене, буденне життя, а для когось – це мрія те чого вони хочуть найбільше, те, чого ми бажаємо для нас усіх.

Вакуліна Дарина,

*3-А клас, Рівненська гімназія «Гармонія»,
м. Рівне*

Я голосую за МИР!

Дружба, любов, доброта, ось що панує в моєму серці!!!
Даруючи людям теплі слова, світ навколо стає яскравішим. Так я і роблю... Кожного ранку обіймаю і цілую братика та батьків. А дехто не може це зробити. І стає дуже боляче. Я не хочу війни. Не хочу, щоб плакали діти. Не хочу, щоб брат вбивав брата. Я хочу бачити мир в лицах усіх людей планети.

Боже, зупини війну!!!

Дудка Йосип,

*3 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Я дякую тобі, солдате

Я – українець, люблю свою сім'ю і своє місто. Мені подобається навчатися, читати і досліджувати, працювати за комп'ютером. Дивлячись телепередачі і слухаючи новини, постійно хвилююсь за наших солдат. Важко думати, що десь іде війна, гинуть люди. Я хочу щиро подякувати нашим захисникам за спокійні сні дітей, за можливість ходити до школи, бігати, гратися зі своїми друзями. Я дякую тобі, солдате, за щасливе дитинство!

*Зубрій Артем,
3 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир очима дітей

Найголовнішим в житті для мене є мир та злагода в Україні. Кожного дня, чуючи по телебаченню новини про війну на Донбасі, мене охоплює невимовний біль та страх за наших захисників, які боронять нашу Батьківщину. Я не можу зрозуміти, чому почалась війна?

Моїм найбільшим бажанням є, щоб нарешті закінчилась війна і настав мир. А наші воїни повернулися до своїх родин живими і здоровими.

Для того, щоб запанував мир в Україні, кожен з нас повинен з доброзичливістю та повагою відноситись один до одного.

Я знаю, що наша ненька Україна дуже сильна і все подолає. Нехай буде мир на всій планеті!

*Новак Володимир,
3-А клас, Рівненська гімназія «Гармонія»,
м. Рівне*

Мир у нас!

Якось днями питає у мене мама, що значить для мене слово Мир. І я, недовго думаючи, даю їй відповідь на це. Мир – це здорова родина, це доброзичливість та повага один до одного. Все прекрасне на світі іде від цього слова: щира любов, початок нового життя, безтурботна юність та радісна старість. Від цього і планета стає тепліша, і ми всі більш чемними, справедливими, мужніми, взаєморозуміючими і люблячими. І я не дарма почав говорити про люблячих, адже все в житті починається з любові. І саме любов до рідної землі розпочинає життєвий шлях кожного із нас. Пізнати самого себе – це основне правило життя. Адже людина може пізнати себе, приглядаючись до того, що є навколо неї, порівнюючи свої сили із силами інших, свої інтереси з іншими інтересами. Треба думати про це, як про щось другорядне, виходячи із впевненістю, що у тебе, мабуть, немає

нічого особливого. Немає, бо ти – син свого народу. Бо ти є мир, адже будь-які спротиви в кожному із нас породжують різні зatoryжні суперечки, а надалі і війни. То ж бережімо один одного, шануймося. Частіше кажімо слова подяки та підтримки, цінуймо кожного із нас. Бо ми є наша майбутня цілісна держава Україна. Добра, тепла, сімейного затишку, мирного неба над головою для всіх нас!

*Пилипчук Денис,
3-Б клас, Рівненська гімназія «Гармонія»,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я вірю, що світ можна змінити, починаючи з себе. Кожен з нас має докласти зусиль, щоб життя на земля стало кращим

В сучасному світі найголовнішим є мир у сім'ї і душі людини, мир на планеті.

Тільки у мирній державі розвивається культура, накопичується духовні цінності. Символом миру є голуб. За Біблією, Ной випустив голуба, щоб дізнатися, чи зійшла вода з землі. Птах повернувся з оливковою гілочкою в дзьобі. Це був знак оновлення життя і миру.

Ми за те, щоб мир був на землі, для усіх дітей на цілім світі.

*Архипчук Вікторія,
4 – Б клас, Костопільська ЗОШ № 3 I – III ст.
М. Костопіль, Рівненська обл.*

Мир очима дітей

Війна – це біль, страждання, сльози, втрати ... Кожна дитина хоче, щоб у світі панував мир, для неї це дуже важливо. Переживши війну, діти отримують страшну травму на все життя; вони потребують допомоги психолога; їм часто сняться жахіття; вони постійно чують звуки пострілів і вибухів снарядів.

Насправді, війни приносять страждання не лише дітям, а й дорослим, бо вони втрачають близьких, свої домівки, роботу, звичне життя; бо вони змушені розпочинати всі з початку,

поневіряться, шукати прихистку, допомоги. Та дітки особливо вразливі, адже не розуміють чому так відбувається, чому не можна бути просто щасливим. Кожна дитина хоче змінити цей світ на краще, зупинити війни ... Але вона розуміє, що їй це не вдасться, бо вона ще маленька, безсила. Діти не хочуть, щоб хтось ішов на війну та гинув. Їм важко таке пережити. Я впевнена, що для кожної дитинки на Землі найбільшою мрією є мир у всьому світі. Повністю зрозуміти дітей, їхній біль, їхні страхи можуть лише ті – хто це пережив, у кого в країні іде війна.

Чому дорослі, які розпочинають воєнні дії, в цей момент не думають про малечу? Адже перемога можна досягнути багатьма іншими способами – мирними.

Мир для дітей і для простих людей значить дуже багато. Адже, мир – це можливість жити повним життям рости дітей, працювати, не боятися за життя своїх близьких. Мир – це найцінніше, що може бути, це те, що може зробити нас усміхненими, життєрадісними, щасливими.

Благаю Тебе, Боже, допоможи нам, зроби так, щоб на Землі завжди панував мир і ніколи не було війни! Я хочу, щоб всі діти на планеті почувалися в безпеці і, щоб кожен з нас любив один одного більше, як самого себе.

Я вірю, що все буде добре!

Блажка Дарина,

4-Є клас, Рівненський НВК-лицей №19,

м. Рівне

Я дякую тобі, солдате

Дякую, солдате, багато сил віддав ти війні! Навчив ти нас обороняти нашу рідну землю від лиха. Чи просто постояти за друга. Хочу, щоб кожна дитина знала й захищала свій рідний край. Щоб кожна людина поважала тебе, солдате, бо ти борешся за нас, за Україну. Хай наша віра буде тобі оберегом. Я вірю, що ви переможете у цій війні і запанує мир на Україні. Та усі воїни повернуться до своїх родин живими й неушкодженими.

Хай береже вас Бог і наша віра у вашу перемогу!

*Боровець Мирослав,
4-В клас, РАЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Мир

Мир – це слово, яке звучить дзвінко, радісно, з усмішками всіх людей на обличчі. Мир – це головне, що є в житті нашого народу. Ми повинні цінувати мирне життя, блакитне небо, ясне сонце, яскраві квіти, посмішки дітей.

Багато бійців на Сході нашої країни віддають своє дорогоцінне життя за мир в наших домівках, щоб ми спали спокійно і жили в достатку.

Мир має панувати в кожній оселі нашої країни та між всіма країнами світу.

Цінуйте та бережіть мир на Землі, як дорогоцінний скарб.

*Кацура Марія,
4 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир на землі

Мир – це наше майбутнє, світло радості, здійснення мрій.

Війна усе руйнує, несе смерть. Зараз це відчувається особливо, коли на моїй землі лунають вибухи та гинуть люди. Діти лишаються сиротами, без батьків. Люди залишаються без житла, осель, без рідних осель.

Сьогодні клятий ворог топче нашу землю. Моє найзаповітніше бажання «Хай буде мир!». Це також мрія і всіх людей на землі.

*Куриленко Іван,
4 клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Україна – єдина!!!

Я щасливий що народився і живу в Україні, на чудовій родючій землі. Тут жили наші прадіди із сивої давнини. Україна зазнала багато на своєму віку: татаро-монгольську неволю, польську шляхту, кріпацтво. Але український народ завжди боровся за волю і незалежність. Любов до України звучить у

багатьох творах українських письменників. Для мене Україна – це втілення краси. Я люблю рідну природу. Коли я думаю про рідний край, то вірю, що наш працелюбний народ здолає всі труднощі.

*Макаров Ярослав,
4 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Мир дитячими очима

Я навчаюся в четвертому класі і вже четвертий рік беру участь у читанні «Я голосую за мир!». Шукаючи себе на сторінках книги, я перечитав кожний твір. Скільки слів там сказано... Скільки болю та відчаю в тих словах... А скільки дітей хоче миру...

Як важко читати про сльози матерів, про солдатів, що гинуть на «неіснуючій війні», ще важче, мабуть таке пережити. Як мені шкода тих людей, які побачили війну своїми очима, пережили те горе.

Невже війна не скінчиться? Невже біль та сльози від втрат близьких людей супроводжуватимуть мене все моє життя?

Ні! Я вірю, що кінець війни зовсім не за горами, що десь от-от ми всі почуємо: «Ура! Перемога! Нарешті, ми відвоювали свою рідну землю, захистили свій край!»

І пережите горе залишиться позаду. Лиш зі смутком на очах і гордістю у серці ми згадуватимемо солдатів, які віддали своє життя за мир не доживши до того довгожданого переможного дня. Але ми обов'язково пам'ятатимемо їх.

*Михалевич Макар,
4 клас, ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Мир очима дітей

Без миру дуже тяжко живеться люду. В війну страждають та гинуть не тільки військові, а й цивільне населення. Діти не ходять до школи, засинають під звуки пострілів. Багато сімей лишаються без домівок, не мають що їсти.

Наша держава Україна є миролюбивою. Але коли сусідня держава хоче відібрати території, українці обороняють свою

незалежність. Наші воїни мужньо дають відсіч загарбникам на сході. Багато дітей не дочекаються своїх батьків з цієї війни. Але я вірю, що ми захистимо свою країну, і над нами буде сяяти мирне ласкаве сонечко.

*Новак Анастасія,
4-А клас, РПЛ «Престиж»,
м. Рівне*

Україна єдина

Я дуже щаслива, що народилась і живу на чудовій, багатій землі, моїй Батьківщині – Україні. Вона має дуже мальовничі краєвиди, бурхливі ріки та багату природу. Тут є і ліси, і степи, і гори. Україна молода, але дуже багата історією держава. Були у нас і поразки, і перемоги. На жаль, зараз в Україні склалась нелегка ситуація в Криму та на Донбасі. Мені дуже хочеться, щоб моїй країні вдалося зберегти цілісність та єдність. Мрію про закінчення війни на Сході.

На мою думку, Україна не зможе подолати труднощі, поки не буде єдності серед нашого народу. Всі люди повинні бути вірними, чесними та любити свою Батьківщину. Якщо буде порозуміння та злагода, то все вдасться. Потрібно завжди вірити в краще та бути патріотом своєї держави. Нехай настане мир та спокій на рідній землі.

Україна єдина!

*Огородник Артем,
4 клас, Кунинська гімназія,
Здолбунівський район, Рівненська обл.*

Повертайтесь живими!

Уже сьомий рік у нашій країні триває війна. Понад сім років ми молимо Бога за наших дорогих воїнів. Ми благаємо Всевишнього, щоб нарешті закінчилося це жадливе кровопролиття та всі наші дорогі співвітчизники повернулися додому до своїх сімей та родин живими.

Щоб більше ніхто не плакав та не осиротів. І, нарешті, всі ми стали щасливими і більше не плакали, а лише усміхались.

*Дем'янчук Владислава,
4-Г клас, НВК № 12,
м. Рівне*

Мені наснилася війна

Коли була дев'ята година вечора, всі лягали спати. Я теж лягла спати і дуже швидко заснула. Мені наснилося, що була дуже небезпечна війна. Я бачила, що на землі лежали багато мертвих та поранених людей, та деякі будівлі горіли. Прапор нашої рідної України горів! Я проснулась з жахом та побігла до вікна подивитися, чи це насправді! Але на дворі була тиша та спокій. Потім мама побачила, що я стою біля вікна і спитала, чому ти не спиш? Але я не хотіла розказувати мамі свій сон. Коли все-таки я розказала мамі свій сон, мама мене обняла та заспокоїла. Сказала мати, що з нами таке не трапиться. Коли я йшла до своєї кімнати, то побачила тінь і злякалася. Але потім я зрозуміла, що це моя тінь! Я зайшла до кімнати, але зовсім не хотіла спати. Взяла свої фарби та альбом, почала малювати все, що наснилось.

Коли домалювала картину, вже було сім годин ранку – я була дуже втомлена та лягла спати. Але довго не могла заснути...

*Дьякова Софія,
4-А клас, Клеванський ліцей № 2,
сmt. Клевань, Рівненська обл.*

Мирна Україна

В моєму краю у 2014 році розпочалася війна.

Війна сталася між Росією і Україною. Росія напала на мою Україну. Під час війни загинуло багато дітей, жінок, чоловіків. Зруйновано безліч будинків і квартир. Сім'ї, які проживали на території, де до цього часу йде війна, змушені були покинути свої домівки, та виїхати в безпечне місце для життя. Росія вкрала наш Крим і примусила жителів, що там проживають, говорити російською мовою.

Хоч війна ще триває, але я дуже-дуже хочу, щоб вона закінчилася, загарбники покинули нашу Україну і в рідному краю настав мир!

*Копитюк Соломія,
4-А клас, Клеванський ліцей № 2
сmt. Клевань, Рівненська обл.*

Мир

Війна на сьогоднішній день не закінчується.

На Донбасі помирають наші воїни, захисники рідного краю. Як сумно дітям, у яких тато пішов на війну за Україну. Ми маємо їх підтримувати, вболівати й молитися Богу, щоб це знущання з наших воїнів було знято.

Давайте підтримувати їх у бою. Хай наші воїни повернуться до своєї сім'ї і будуть щасливі, здорові, веселі. Всього вам найкращого, наші прекрасні захисники!

*Ряба Ірина,
4 клас ЗОШ № 16,
м. Рівне*

Україна – єдина!!

Україна єдина у цілому світі. Україна це неповторна країна. Її прапор єдиний у світі, що може відтворити природа, він наче розділа пшениця та чисте блакитне небо. Україну об'єднує вишиванка, але у кожному регіоні свій візерунок, ще Україну об'єднують народні пісні, які були написані нашим народом дуже давно. І якою Україна буде єдиною, вільною й незалежною залежить тільки від нас.

Давайте жити за народними традиціями наших предків: смакувати червоним борщем та варениками, пекти пироги з маком та сиром. Співати пісень нашого краю та бути достойними громадян нашої країни

Сидорчук Владислава,

4 клас, Кунинська гімназія,

Здолбунівський район, Рівненська обл.

Я вдячна тобі, мій солдате!

Я мрію про мир! І дякую тобі, воїне, що ти з усіх своїх сил намагаєшся здійснити цю мрію. Про це мрію не лише я, але й тисячі, мільйони інших дітей та дорослих нашої країни.

Я дякую тобі за твою мужність та рішучість. І надіюсь, що зовсім скоро усі ми побачимо нашу Україну щасливою та вільною. Дякую тобі солдате та твоїм побратимам!

Солтис Назар,

4 клас, Кунинська гімназія,

Здолбунівський район, Рівненська обл.

Подяка солдату

Я дякую тобі, любий солдате, за те, що ти відстоюєш мир на нашій землі. Мрію стати схожим на тебе таким же мужнім та рішучим. І я також так, як і ти, буду відстоювати мир на нашій рідній неньці Україні. І хочу, щоб ти повернувся до своїх рідних живим та здоровим.

Ми всі надіємось та чекаємо на довгожданий мир на нашій рідній українській землі.

Ферар Ангеліна,

4 клас, Кунинська гімназія,

Здолбунівський район, Рівненська обл.

Здрастуйте, дорогі воїни!

Пише вам учениця 4 класу Ангеліна. Перш за все я хочу вам подякувати за вашу мужність та сміливість. Я вдячна вам за те, що я можу спокійно навчатися та радіти життю, бо завдяки вам, нашим любим солдатам, скоро настане мир на наші землі. Я вірю у вас та у світле майбутнє і щиро дякую вам та бажаю скоріше повернутися додому під мирним небом.

*Гараба Анастасія,
5-Б клас, Мирогощанська ЗОШ І-ІІІ ступенів
Дубенський район, Рівненської області*

За мир, за колоски наліті

Був теплий сонячний ранок. Світило сонце і легенький літній вітерець ніжно заглядав у вікно сільської хатини. У ній вирувало, галасувало життя. Босонога малеча захопливими поглядами слідкувала за вправними рухами тата, який вмів «перетворюватися» то на автомобіль, то на вертоліт, а то відразу на слоника або на паравоза. Мама, готуючи сніданок, раділа сімейному щастю. Маленькі рученята з ніжністю обіймали татусеву шию і, ніби, весь світ затамував подих, щоб не злякати гармонію.

І тільки страшна, безжальна, кривава війна безцеремонно увірвалася в цей куточок сімейного щастя. Розірвала, спустошила, стоптала смердючими брудними чоботами чужинців невимовну українську красу. Хто вас сюди кликав?! Це наша Батьківщина!

І тато пішов... Залишив своїх дітей, щоб захистити інших. Залишив свою домівку, щоб страшне ехо вибухів не зруйнувало твій будинок і мій. Пішов за мир, за колоски наліті. Щоб процвітала і була мирною рідна земля. Стоїть на смерть за мирне небо, за спокійний сон.

«Повертайся живим!», – слова, наче молитву, шепочуть дитячі уста.

Бережімо мир! Бо мир – це життя!

*Густі Анастасія,
5-А клас, Іршавський ліцей №1,
м. Іршава, Закарпатська область*

Нав'язана війна

Коли люди схаменуться? Коли перестануть лити кров ні в чому невинних людей, коли цей світ стане іншим та перестануть литись гіркі сльози?

Кожен день на війні люди борються за свою землю. Війна забрала сотні людей. Ненависть, злість дійшли до того, що війна знищує все на своєму шляху...

«Війни більше немає!» Як хочеться почути ці слова. Немає більше страху, горя, втрат... Є тільки МИР!

Добро вже перемагало зло і на цей раз переможе. Всі ми зможемо побороти страждання та довготривалі муки. Добро - переможе. Я вірю в це!

Дуб Мар'яна,

*5 клас, Микитицька ЗОШ І-ІІ ст.
Дубенський район, Рівненська обл.*

Лист воїну ООС

Привіт, воїне! Я дуже хвилююся за твоє життя і здоров'я. Мені дуже хочеться, щоб ти повернувся. Ти і всі – всі, хто відстоює нашу країну Україну, є для мене рідними людьми, тому що Ви всі українці і за кожного з Вас у мене болить серце.

Ви – герої, яких завжди будуть пам'ятати у нашій школі, країні і, мабуть, у всьому світі. Про Вас склали багато пісень і я хочу сказати цитатою пісні: «Ти повертайся, повертайся головне, живим!»

У вас там, напевне страшно. Ви під обстрілами градів, а також ті клятві москалі зазіхають на кордони України і на її незалежність! Вони просто заздять, що в нас люди вірні і стоять за свою Державу.

Я тобі дякую за те, що ми ходимо у школу і хочу сказати: «Повертайтеся живі, здорові із перемогою! Вірю у Вас! Слава Україні!»

Копищик Маргарита,

*5-Б клас, ОЗ «Люхчанський ліцей»,
с. Люхча, Сарненський р-н, Рівненська обл.*

Україна – єдина!

Мене завжди хвилювало питання, чому люди одного народу, однієї нації по-різному ставляться до своєї країни, до своєї Батьківщини? Одні роблять усе, щоб захистити нашу країну, роблять усе, щоб вона процвітала. А інші думають лише про власну користь та вигоду.

На мою думку, в цьому і є проблема нашого народу. Адже, скільки проблем можна було б уникнути, якби всі українці були єдині. Ми могли б дати відсіч нашим ворогам на сході України. Також вважаю, що наша країна була б зовсім інакшою, якби всі думали про її добробут.

Хочу попросити всіх українців – будьмо єдині! Забудьмо про те, що хтось живе на Сході, а хтось – на Заході, про те, що хтось говорить по-українськи, а хтось – мовою іншого народу. Об'єднаймося! І тоді ми зможемо жити у квітучій, прекрасній Україні!

Куцелюк Євгенія,

5-А клас, Мізоцький НВК,

Рівненський район, Рівненська обл.

Мир очима дітей

Кожен із нас бачить щастя по різному. Воно живе поміж людьми щодня: у сонячному промінчику, у лапатовому сніжку, у ніжній айстрі, у співі соловейка та у вечірніх зорях.

Хтось вбачає щастя в звичних речах. Новий мобільний телефон, несподіваний букет, модна сукня, приємний комплімент, смачний торт – з усього цього складається сьогоднішня.

Але я вважаю, що справжнє щастя – це мир на землі. Так хочеться, щоб закінчилася війна й жодна матір більше не плакала.

Сім'я – це найдорожче щастя. Усі здорові, посміхнені, тішаться кожному дню. Як приємно повертатися додому, коли зустрічає рідна мама, посміхається татусь, простягає рученята сестричка й пахне бабусиними пиріжками.

Тож любімо один одного, творімо добро й обов'язково щастя прийде до кожного з нас.

*Лисюк Діана,
5 клас, Вільгирський НВК,
Рівненський район, Рівненська обл.*

Мир очима дітей

Моя рідна країна – Україна. Я дуже її люблю і хочу, щоб вона була процвітаючою та багатою. На жаль, вже з дитинства я чую слова війна, кров, загинули, танки, обстріли... Про це говорять в дома, в школі, по телебаченню. Іноді ми збираємо продукти для військових на Схід.

Щемить моє серце, як бачу в новинах, що плачуть матері за загиблими синами, діти – за батьками.

Боже! Коли вже закінчиться ця страшна сторінка в історії нашої держави? Як вже хочеться чути лише хороші новини: без війни, пострілів і смертей. Вірю, що скоро настане такий час, коли зникнуть біль і страждання, люди будуть жити у мирі та злагоді.

Люблю свою державу і хочу рости у вільній та мирній країні.

*Люмах Дарія,
5 клас, Дертівська гімназія,
с. Дерть, Рокитнівський район, Рівненська обл.*

Я голосую за мир!

Одного разу на уроці вчителька нас запитала: «Про, що ви мрієте?» Хтось мріє про маленького котика, про шоколад, конструктор Lego, ляльку Lol... Моя ж найзаповітніша мрія – це мир у рідній Україні!

Мир – це спокій, радісні голоси та щирі посмішки рідних. Не потрібно з війни чекати дідуся і тата. Не ридають у підвалах зневірені діти, бо втратили домівки й найрідніших. Можна радіти сонечку, запросити в гості друзів та родичів, веселитися. Мир –це коли немає страху.

Всім серцем вірю, що скоро живими додому повернуться солдати. Всі зрозуміють, що лише любов, добро та порозуміння принесуть перемогу в нашу країну. Я голосую за мир! За безхмарне небо та щирі посмішки всюди!

*Верешко Дарина,
6 клас, Боремельський НВК «ЗОШ I-II ступенів-колегіум»
с.Боремель, Рівненська обл.*

Лист для воїна ООС

Дорогий Солдате!

Вирішила написати Вам листа – подякувати за мужність, хоробрість і доброту. Я дякую Вам, що Ви захищаєте нашу Україну. Я вірю, Україна сильна і вона переможе, наша держава і надалі буде незалежною!

Завдяки Вам я можу вільно ходити до школи. Вчитися, спілкуватися з друзями.

Повертайтеся живим! Благаю! Слава Україні! Героям Слава!
У єдності – сила нашого народу, Україну тоді не здолати!
Підступному ворогу нічого лізти й земельку українську займати!

*Вибивайло Аліна,
6 клас, Смілянська ЗОШ I-III ст. № 4,
м.Сміла, Черкаська обл.*

Повертайся живим!

Почалося все із звичайного питання:

- Тату, ти ж повернешся живим?!
- Так, доню, я буду жити, бо ти у мене є!!!

І ось, здається, все гаразд, лиш тільки сльоза, скотившись із його обличчя, була тривожним знаком хвилювань.

Донька та мати засмутились вкрай, бо важко розлучатись... вже і батька не впізнати: він у військовій формі стоїть перед дверима хати, і нічого було вже їм сказати.

Лиш обіймами цей біль можна передати!!!

А мати знала, що все буде гаразд, але її серце охопив страх...

І ось, здавалось, це вже кінець... Тато йде на війну гордо, з піднятим чолом!!!

І десь вдалині він чує ці слова:

- Тату, повертайся живим!

І так спокійно стає у нього на душі!!!

Він повернеться, я знаю, вірю, переконана!!!!

ПОВЕРТАЙСЯ ЖИВИМ !!!

*Гураль Діана,
6 клас, КЗ «Бугринський НВК: ДНЗ – ЗОШ І-ІІ ст. – АТЛ»,
Гощанський район, Рівненська обл.*

Я дякую тобі, солдате!

Привіт, солдате! Мене звати Діана, я вирішила написати тобі цього листа. Ми не знайомі, і, на жаль, я не знаю твого імені. Проте я добре знаю, що ти захищаєш мене і всю країну від загарбників, які нахабно вдерлися. Я маю змогу засинати в теплій постелі, а ти, можливо, не спав уже декілька ночей, можливо, через ворожі постріли в тебе не було часу й поїсти, а можливо, тобі було холодно? Адже вчора був сильний мороз, і не зважаючи на все це, ти там, на війні, охороняєш усіх нас.

Я знаю, що вдома на тебе чекають рідні, моляться, щоб Бог зберіг твоє життя. Я сміливо можу назвати тебе і всіх твоїх побратимів героями України, адже для того, щоб стільки часу боронити Батьківщину від ворогів, потрібно мати неабияку силу. Я вважаю, що на фронт ідуть саме ті солдати, які дуже люблять свою країну і прагнуть, щоб над нашими головами було мирне небо.

Солдате, я прошу Бога про те, щоб ти повернувся додому живий. Я молюся кожного вечора за всіх вас. Не думай, що мені байдуже, у жодному разі це не так. Я ще маленька, і окрім теплих слів і молитви, я нічим не можу допомогти тобі, але роблю це від щирого серця і хочу, щоб у нашій країні якнайшвидше настав мир, а всі солдати живими повернулися додому, де на них чекають рідні.

З великою повагою, з вдячністю за мужність, за спокій
Діана.

*Давидчук Андрій,
6-Б клас, ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я – за мир, тому що люблю добро. Бути доброю людиною, допомагати іншим – це класно. Коли ж я комусь допомагаю, то відчуваю у своєму серці велику любов до людей, до всього живого. Моя душа наповнюється радістю, і я готовий обійняти увесь світ.

Хочу, щоб усі країни дружили між собою, а люди допомагали одне одному, підтримували, розуміли. Якщо на Землі буде мир, то всі будуть жити добре, забезпечено. А якщо не зупинити війну, то горем наповниться увесь світ, адже з маленької сварки може розпочатися велика біда, а потім – і катастрофа для людства, усієї планети.

Розпочнімо з малого: помиримося з усіма, кого образили, вичистімо власні оселі, двори від сміття. Створімо дитячі патрулі, які будуть навчати малих дітей, як поводитися на вулиці, на подвір'ї. Розкажімо, що чисто там, де не сміять, адже обгортки від цукерок можна вкинути у контейнер для сміття.

Хочу, щоб не вирубували ліси, не забруднювали річки, озера, моря, океани. Хочу, щоб усі стали вихованими, не вживали алкоголь, не палили цигарки, не вживали нецензурні слова, не спалювали траву.

Ось чому голосую за мир.

*Дяденко Яна,
6-Б клас, ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Мені дуже подобається, коли маленькі діти безтурботно граються на майданчиках, а підлітки катаються на скейтбордах, велосипедах.

У парках звучить весела музика, і всі можуть радіти, прогулюючись увечері разом із сім'єю. Таке безтурботне життя

можливе тільки тоді, коли немає війни. А на Донбасі нашу землю ще й досі топчуть загарбники, вбивають військових і мирне населення. Багато сімей оплакують своїх рідних, які загинули в зоні бойових дій.

Розумію, чому дорослі засмучені, співчуваю дітям, які залишилися без батьків. Мені болісно дивитися новини з гарячих точок нашої України.

Здається, що більшість людей бояться довіряти одне одному і на обличчя одягають маску байдужості, щоб ніхто не знав про їхнє справжнє почуття. Чому сьогодні важко бути добрим? Можливо, у кожній людині нам вважається ворог? Чому не можна зупинити ворожнечу? Я хочу, щоб війна закінчилася і ніколи не поверталася на Україну. Мені дуже шкода наших героїв, які віддали своє життя за нашу незалежність. Прикро, що в останню хвилину свого життя вони не могли побачити своїх рідних і близьких. Сподіваюсь, що скоро війна закінчиться і ми, щасливі, будемо з посмішками зустрічати своїх захисників.

Я голосую за мир!

Головань Олександра,

6 клас, гімназія № 5,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Похмура Україна

У 2014 році на мирне небо над Україною насунули чорні хмари. Прогриміли гармати, пролунали постріли. Почалася війна. Український народ не очікував, що вона так надовго затягнеться. Ось уже сім років, як люди втратили спокій. Кожен українець мріє знову побачити мирне небо над своєю Батьківщиною. Наші солдати мужньо захищають рідну країну, багато з них ніколи вже не повернуться до своїх родин. Я вважаю, що таким людям потрібно аплодувати стоячи, це справжні герої, вони заслуговують на повагу, адже не кожен готовий віддати найдорожче – своє життя - за рідну землю, за щасливе і мирне майбутнє інших людей.

*Калита Єгор,
6 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Я голосую за мир!

Ви спитаєте, що таке мир? Я зараз все розкажу. Мир - це коли злагода в сім'ї, це коли немає зла, а є добро, це коли немає ворожнечі між країнами, це коли люди усміхаються і ні від кого не залежать.

Зараз у нашій Україні немає миру тому, що сусіди вирішили захопити наші землі. Військові, які воюють на сході, роблять усе можливе, щоб не дати захопити усю Україну. Миру немає не лише в Україні, але й у деяких інших країнах. Я вірю, що у світі настане мир. Тому я голосую і буду завжди голосувати за мир!

*Kasumova Samaya,
Class 6,
Azerbaijan, Baku*

Sülhü müəyyənləşdirməyin əsas yollarından biri sülhün müharibənin olmaması olduğunu söyləmək idi. Ancaq bu, dünyaya çox dar bir baxışıdır. Şübhəsiz ki, müharibənin olmaması sülhün ilk şərtidir, lakin sülh sadəcə müharibənin olmaması deyil. Əslində, bu, dünya xalqlarının hərtərəfli davamlı inkişafını təmin etmək məqsədi ilə beynəlxalq münasibətlərin dinc, birgə və ahəngdar bir şəkildə aparılması ilə xarakterizə olunan bir dövlətdir.

İndiki dövrdə insanlar hər kəs üçün insan hüquqlarını qorumaq, ətraf mühiti qorumaq və həqiqi və mənalı beynəlxalq inteqrasiyanı təmin etmək ehtiyacına diqqət yetirməyə başladılar. Bununla birlikdə, bir neçə mənfəət amil, etnik qarşıdurma, etnik zorakılıq, etnik müharibələr, bir neçə ölçüdə terrorizm, neo-müstəmləkəçilik, hegemonluq və hegemonluq və s. böyük maneələr kimi davranmağa davam etdi. Bu bəlaya nəzarət etməklə sülhü təmin etmək ehtiyacı beynəlxalq birliyin əsas məqsədi olaraq qalır. Böhranlar bir dəfədən çox baş vermişdi və davam edəcəkdir.

Bu, bəşəriyyəti təcili olaraq bir çox cihazdan istifadə edərək böhranları kollektiv olaraq idarə etmək üçün hazırlaşmağa və hərəkət etməyə məcbur edir. Planetimiz Yer bizim evimizdir. İnsanlar əsrlər boyu bunun üzərində yaşayırlar. Çox şey dəyişdi, bir çox nəsillər bir-birini əvəz etdi, amma həmişə böyük bir global problem var idi - müharibələr. İnsanlar dünyanın başlanğıcından bəri mübarizə aparırlar. Niyə izah etmək çox çətindir.

Televiziya şoularına, filmlərə və sənədli filmlərə baxanda tez-tez qan və insanların öldürüldüyünü görürük. Həm də belə sözlər eşidirik: səni öldürəcəyəm, sən öldün!, Öl! və s. Düşünürəm ki, bu gün müharibə aparmaq axmaqlıqdır. Bir çox ştatın nüvə silahı var, buna görə bir düyməni basmaqla dünya yox olacaq. Görəsən insanlar niyə sülh içində yaşaya bilmirlər? Həyat bu qədər gözəl olanda niyə bir-birimizi öldürməli, bir-birimizlə vuruşmalı olduğumuzu başa düşə bilmirəm. İnanıram ki, dünya xalqları müharibələri dayandıрмаğa və uşaqlarımızı xilas etməyə çalışmalıdır. Sülhü qorumaq çox vacibdir.

*Костюк Христина,
6-Б клас, ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Чому я голосую за мир

Найбільше у світі я люблю свою сім'ю – творчу, креативну, життєрадісну. І лише від однієї думки, що мої рідні змушені будуть покинути мене, щоб боронити нашу країну від загарбників, на моїх очах з'являються сльози. Ні! Зупинімо війну! Голосуймо за мир! Не будьмо байдужими до сирітських сліз, сліз матерів, чий сини загинули в зоні АТО, ОБСЄ.

Я хочу, щоб на всій Землі не було війни, щоб усі країни товаришували та створювали спільні цікаві проекти заради миру, заради щасливого життя.

Переконана, що коли не буде війн і непорозумінь, то земляни прийдуть до якогось спільного вирішення проблеми, пов'язаної з вірусом Covid-19. Люди, нарешті, знайдуть якісні ліки, а також надійну вакцину від хвороби.

А ще країни зможуть об'єднатися і придумати якийсь крутий проект. Наприклад, створити штучний острів (я чула про такі в Японії), на якому буде розважальний центр не для найбагатших людей світу, а для тих, хто має якісь задумки щодо покращення життя на планеті, має власні навіть маленькі проекти, займається благодійністю тощо.

По-третє, мир – це можливість подорожувати. Коли не буде війн, усі міста, держави будуть красиві, а туристам буде

приємно побачити невідомі раніше пам'ятки архітектури або чудернацькі місця, які створила сама природа.

Звичайно, мир починається з батьківського дому, тому почнімо з кожної сім'ї. Зробімо так, щоб рідні не сварилися, а діти не засмучували старших, щоб усі непорозуміння вирішувалися за столом переговорів, тобто мирно. Наразі, коли я йду до школи, спостерігаю за людьми і помічаю, що стало більше похмурих і злих перехожих. Буває, виходиш на двір із хорошим настроєм, ідеш посміхаючись, а хтось обов'язково тобі щось скаже непрямим, немов ти в когось забрала радість.

Хай зникнуть незгоди,
Панує добро
І в непогоду
Радіє воно.
Хай мир на планеті
Настане скоріш.
Про мир тоді в Неті
Ти друзів потіш.

*Макарова Поліна,
6 клас, гімназія № 5,
м. Шепетівка, Хмельницька обл.*

Я дякую тобі, солдате!

На вулиці 2021 рік. Навколо: у засобах масової інформації, у школі, на вулиці, в автобусі люди говорять про пандемію, про дорожчання продуктів, низькі заробітні плати і багато інших повсякденних проблем.

Про воєнні дії на Сході я чую все менше. Мабуть, там більше немає війни... Але ні, в новинах сповіщають: загинув молодий солдат, під обстріли попали військові, ніч на кордоні була неспокійною. Значить війна таки є, просто про неї вже зовсім не згадують, забули про захисників, які по сьогоднішній день захищають кордони нашої неньки України вже сьомий рік. Як же так?

Це питання я ставлю собі кожного разу коли випадково чую, коли випадково зрідка чую згадку про війну на Сході. А скільки воїнів полягло, захищаючи Батьківщину, а скільки ж солдатів досі стоять на посту, захищаючи наш мирний сон від ворога. Стоять вони і в лютий мороз, і на палючому сонці, і в холодний пронизливий дощ. Згадавши про них ми лише в річницю загибелі, річницю початку війни та в ще якісь пам'ятні дати, ми йдемо додому займатися далі своїми повсякденними справами.

І незалежно від дати, лише матері плачуть над могилами свої синів, жінки і діти постійно згадують своїх люблячих чоловіка й тата. Заради чого така жертва, такий нестерпний біль? Заради миру на рідній землі! Я думаю, що кожен з нас, прокинувшись зранку, поглянувши на мирне небо, почувши дзвінкий спів пташки подумки має сказати: «Я дякую тобі, солдате, за спокій та мир на рідній землі, за зелені трави та квітучий сад, за мирне, ясне небо, за запашний сніданок в рідному домі. Я дякую тобі, солдате!»

*Пластун Софія,
6 клас, Смілянська ЗОШ I-III ст.№4,
м.Сміла, Черкаська обл.*

Лист до воїна

Дорогий солдате!!!

Хоча й ти мене не знаєш, але я переконана, що ти – справжній патріот своєї держави, свого народу! Заради спокою дітей, рідних тобі людей, та й просто, людей, навіть незнайомих, ти пішов захищати честь та славу рідної неньки - України.

Мені теж небайдужа доля моєї країни. Щодня дивлюся новини й щиро вболіваю за Вас, наші захисники – воїни!

Я щиро вдячна кожному із Вас за те, що захищаєте нашу рідну землю від загарбників.

Завдяки Вам, таким мужнім та хоробрим, я можу вільно пересуватися містом, ходити до школи, спілкуватися із друзями, не боячись того, що десь близько біля себе почую постріл.

Схиляю низько голову перед кожним солдатом, який пролив кров та поклав своє життя за те, щоб ми жили у мирі та спокої, не чули пострілів гармат та автоматів.

Я вірю в тебе, вірю в усіх воїнів – патріотів, вірю у перемогу, та в подальше процвітання нашої Батьківщини!

Слава Україні!

Героям слава!

Сардига Діана,

6 клас, Новинодобрятинська ЗОШ I-III ступенів

Млинівської об'єднаної громади

Дубенський район, Рівненська обл.

Чому плачуть матері?

- Не плачте, мамо, що я не вернувся,

Знаю, що наплакались ви вдосталь.

Телефонували, а я не чув, або вдавав, що...

То вже пробачте, що усе так вийшло.

Ваш син. Ваші сини...

Мати... «... Перед нею помолюсь, - писав Тарас Шевченко, - мов перед образом святим». Вона завжди з нами, береже нас та благословляє на добро. А в найтяжчу нашу годину стогоном вирветься з грудей слово, як остання надія на порятунок: «Мамо!» То наша душа подає голос, то мати захищає свою дитину, то вона з сивих туманів, з синяви неба, з калинового цвіту...

Мати все життя дивиться нам услід, навіть уже коли немає її на світі. Вона, як сонце, вона зносить все, що дає їй доля, аби тільки щасливо жилося її дітям. Найменше горе дітей доходить до її серця.

Мамині очі виглядають сина, не сплять проти ночі; мамині руки хочуть обіймів, зміряють розлуки. Вони моляться щодня, щоб закінчилася ця війна, бо не можуть матері одного: ховати сина в домовині. Тому і плачуть наші мами, жалем і смутком оповиті.

Не квітнуть в материнськiм серці квіти, коли воюють діти, загубилась їхня радість у смутку. Не хочуть матері такої долі дітям.

Та віримо ми. І віру цю ніхто не забере, що все буде добре, бо з нами правда, з нами наші матері. Сини повернуться живі і сльози витруть матері.

Не плач, моя мила, не треба, благаю.

Пробач мені, мамо, що я покидаю

Цей світ і тебе, моя рідна...

Та все буде добре, я вірю, я знаю.

*Сільковський Рувим,
6-Б клас, ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Я голосую за мир, бо без миру ми не можемо спокійно ходити до школи і здобувати знання. Без миру не можемо знайомитися з ровесниками, вільно зустрічатися з друзями в розважальних центрах. Якщо не буде миру, то не буде любові в наших сім'ях і ми не зможемо підтримувати одне одного, співчувати, виручати з біди.

Звичайно, на нас може чекати багато небезпек на дорозі, вулиці, вдома, але коли йде війна, то ці небезпеки стають дуже маленькими у порівнянні з вибухами снарядів, які розвалюють будинки або й цілі квартали, міста. Страшно втрачати рідних, друзів, родичів, близьких твоєму серцю людей.

Я хочу, щоб між усіма державами був мир. Щоб тільки любов жила у наших сім'ях. Прощаймо образи, учімося не знищувати своє серце помстою, а підтримуймо одне одного, виручаймо з біди. Живімо в мирі з собою та іншими. Робімо все для того, щоб усюди був мир і злагода. Я голосую за мир.

Миру Вам і вашому дому!

Фидрик Надія,
*6 клас, Боремельський НВК «ЗОШ І-ІІ ступенів-колегіум»
с.Боремель, Рівненської обл.*

Лист для воїна ООС

Добрий день, Дорогий Солдате, Захиснику нашої Батьківщини!

Пише тобі учениця 6 класу Боремельського НВК, що на Рівненщині. Я хочу подякувати тобі. А в твоїй особі і всім солдатам-захисникам за вашу жертвовність та любов, саме ви захищаєте наш мир і спокій. Неодноразово, дивлячись по телевізору новини, я з надією чекаю оголошення про закінчення цієї страшної війни і боюсь почути про втрати... я захоплююся вашим героїзмом і поділяю тривогу ваших матерів, батьків, дітей, рідних.

Ми спимо в теплих домівках, їмо смачну їжу, а ви змушені мерзнути в бліндажах чи землянках, нерідко залишаючись голодними... Я молю Бога про ваш захист, охорону. Я сміло можу сказати, що ви любите Україну не на словах, са на ділі. Ви кожен день ризикуєте власним життям заради миру, щастя і спокою на нашій землі, заради нашого майбутнього. Знайте, ми вас дуже любимо, за вас молимося і чекаємо вас живими!

Хільчук Анастасія,
*6-Б клас, ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Що для мене мир

Для мене мир - це коли немає непорозумінь між людьми, немає війни між державами. А ще немає суперечок у сім'ях, ви живете спокійно, любите одне одного.

Зараз дуже складний час, бо люди живуть у тривозі, постійному стресі. Суперечки й непорозуміння бувають дуже часто, а все тому, що на Україні йде війна. Сім'ї, у яких забрали частинку душі на Схід, не можуть спокійно спати вночі. Вони переживають за рідних, які щодня ризикують під кулями снайперів, охороняючи позиції українських бійців. Їхня душа немовби розривається від хвилювань.

А чому ж почалася ця війна? Через територію, через те, що ми в центрі Європи, а Росія і надалі хоче впливати на політику України та й інших країн. Мабуть, ніхто не замислюється, що у світі все взаємопов'язане: через військові дії можуть постраждати всі народи, навіть якщо вони не брали участі у конфлікті. Тому я голосую за мир, щоб зберегти життя на планеті, а не загинути від ядерної катастрофи. Я проти будь-яких воєн, навіть маленьких суперечок. Я – за мир! Одумайтесь, сильні світу цього! Невже важко знайти спільну мову? Потрібно закінчити війну! Я голосую за мир! Моє рішення виважене і його не змінити. Я хочу забути все погане, неначе страшний сон. Я підтримую всіх дітей, які голосують за мир.

Волошин Богдана,

7 клас, Рудківська гімназія,

с.Рудка, Рівненська обл.

Мир очима дітей

Війна і мир. Як часто в нашому житті ми чуємо ці слова? Та, мабуть, немає і дня, щоб з екранів телевізорів чи смартфонів не лунали слова про війну у світі, в Україні, або в нашому повсякденному житті. Війна стала для нас чимось страшно буденним і, водночас, далеким аспектом нашого життя.

Скільки часу існує людина, стільки часу вона воює - бореться за життя, за їжу, за свободу... Ще дуже часто людина бореться за свої переконання, мрії, бажання. Це благородно, це героїчно. Проте набагато страшніше, коли поклик до боротьби викликаний жадібністю, заздрістю і ненавистю. В такому випадку, страждають невинні люди, руйнуються міста, зникають держави, стираються з історії цілі епохи. Ніби дві сторони однієї медалі – війна і мир, добро і зло.

Мир. Таке знайоме до болю слово. Слово, яке, ми чуємо, але не впевнена, що розуміємо. Усі прагнуть миру, бажають один одному мирного неба над головою. Але що означають ці

поняття для кожної окремої людини? Для когось, мир – це щасливе життя в колі сім'ї та друзів, в якому немає ненависті і заздрості. Для багатьох наших співвітчизників мир – це ніч без вибухів, снарядів, день тиші. Дуже хочеться тиші, чути спів птахів та дзюрчання струмка, відчувати легкий аромат першої весняної зелені. Тиші, щоб вільно, без страху, походжати по вулиці або парку, ходити до школи, зустрічатися з друзями та однолітками. При цьому, не боятися за своє життя та життя рідних.

Кажуть, не буває чужої біди. Мабуть так. Наша Україна - країна в серці Європи. Але, це серце обливається кров'ю невинних людей. Вже який рік поспіль серце Європи нис від болю, страждає від ран, завданих людською ненавистю та військовою зброєю. Хоча Схід і Захід відділяють сотні кілометрів, але війна на Сході це і війна на Заході. Багато українців із Заходу „принесли” війну у свої сім'ї, свої села та міста. Болючими ранами на їхніх серцях залишилися загиблі друзі, родичі, знайомі. Війна ніби далеко, але, водночас, і поруч.

Мир. Такий жаданий і омріяний. Такий близький і далекий. Усі прагнуть миру. Матері виглядають своїх синів та дочок, дружини – чоловіків та батьків своїх дітей. А діти... Діти чекають повернення тата – героя. Тата – татуса, котрий візьме на руки, міцно обійме і пошепки скаже на вушко: „Я повернувся додому і завжди буду поруч із вами”.

І все зміниться. Зміниться світ навколо, заграє кольоровими барвами, зазвучить багатоголосим щасливим сміхом, забринить радістю і любов'ю.

Мир очима дітей. Це щасливі посмішки і веселий гамір. Це мама і тато, які завжди поруч і завжди підтримають, допоможуть. Це вірні друзі і тиша. Тиша без страху, болю, сліз і розпачу. Тиша, яка наповнена щастям і любов'ю.

*Громик Ілля,
7-А клас, Клеванський ліцей №1,
сmt. Клевань, Рівненська обл.*

Чому плачуть українські матері

Сім років. Довжелезних сім років... Гірких від сліз болю та втрати – глибочезне солоне море.

Чому? Чому плачуть українські матері? Чому їхні серця люто розриває біль? Вони плачуть, переживають, хвилюються за своїх дітей, які захищають нас на Сході. Матері плачуть при почутих у трагічних повідомленнях іменах, та вони звинувачують себе. Хотіли б бути на місці сина чи доньки там, на Сході, під обстрілами, і загинути замість них, щоб діти, живі та здорові, повернулися додому.

Знову Україною хоче заволодіти лютий ворог. З давніх-давен славні сини наші захищали рідну землю від знахабнілих завойовників. Завдяки своїй волелюбності, любові до Батьківщини, її мови, культури, традицій передавали цю палку любов від діда – до батька, від батька – до сина, від сина – до онука. Покоління патріотів не дозволяли згаснути українському роду.

Та що ж робити, коли все найдорожче у твоєму житті намагаються придушити, зламати, вбити? Тоді доводиться відчайдушно захищати свою Батьківщину. Домівку, де живе твоя родина. Куточок, де завжди лунав щасливий сміх і пахло гарячим хлібом, який спекла мама.

Однак світ диктує свої закони. За свободу потрібно платити високу ціну: найдорожчий скарб, що має людина, – життя. І впродовж усієї української історії незліченну кількість синівських життів було віддано за мир у рідній країні.

А як же матері? Як виростити свою дитину з крихітного згорточка до сміливого чоловіка-воїна? Як віддати своє хлоп'я, яке ще зовсім недавно бігало по травичці босоніж, забивало гол у ворота, приносило гарні бали в щоденнику або ховало його від батьків, коли отримувало "двійку"? Як можна не мріяти про прекрасне майбутнє дітей та онуків? **ЯК ВІДДАТИ СИНА ВІЙНІ?!(СМЕРТІ)**

Упродовж останніх довгих шести років наші матері втрачають своїх дітей, а Україна – своїх героїв. І найболочіше те, що російський агресор не хоче відступати від своїх задумів, мріючи заволодіти світом. Там, у холодних зимових окопах, в літню нестерпну спеку, в дощах із граду – спокій наш та своїх матерів захищають справжні мужні сини – орли. На війні, коли безвідворотно відлітають у небо герої, материнські серця в ту ж секунду охоплює страшенний несамовитий біль втрати. Їх голову покриває чорна хустка, а в очах назавжди оселяються океани смутку й туги. Душею вони відчують, що ніколи вже не буде так, як було раніше...

Кожної миті материнські губи шепочуть молитву, щоб Господь оберігав найближчих, найрідніших, найдорожчих.

Я теж молюся, бо не хочу, щоб матусі українських героїв плакали. Я молюся, щоб нашу матінку Україну не покривав чорний біль самотності і втрати. **НІКОЛИ!**

Коваль Марія,

7 клас, Вільгирський НВК,

Рівненський район, Рівненська обл.

Я дякую тобі, солдате...

Цієї зими напало багато снігу. Величезні кучугури намело біля мого двору. Зграйка дітлахів, граючись, будували в заметах собі будиночки. Потім весело ліпили сніжки і грали у "війну", поділившись на команди. Я теж будувала собі будиночок, але кидатися сніжками не захотіла. Не знаю чому. Можливо, через назву, яку хлопці вигадали. Слово "війна" взагалі мені не подобається, хоча я ніколи не чула справжніх пострілів.

В уяві повстає сюжет із повісті "Климко". Під час справжньої війни дитинство не здається таким безтурботним і веселим. Хлопчику доводилось терпіти голод і холод, злидні. Діти швидше дорослішають в таких складних обставинах. Вражає те, що вони не мають захисту і можуть бути вбитими.

Часто я розмірковую над питанням: "Як би склалося моє життя під час війни?" На моїй малій батьківщині не чути пострілів. Природа спокійно чекає на весну. Люди живуть у щоденних турботах. Бо десь там далеко, на сході, солдати в окопах захищають нашу країну. Воїни терплять холод, обстріли. Щодня ризикують своїм життям, заради моєї безпеки.

Там, на Донеччині, оберігав рідну землю мій односельчанин – тато моєї подружки Діани. Він двічі був в АТО. Або випускники нашої школи: Вадим, Ігор та Дмитро. Хлопці військові і теж були на сході. Вадим поранений лежав в польовому госпіталі, а потім – у лікарні. Пам'ятаю, як його мама щиро благала Господа за здоров'я сина і плакала...

Ми всі молились в старенькій сільській дерев'яній церкві. Священник щонеділі згадує в молитвах усіх воїнів. Хочеться вірити, що наші молитви вбережуть воїнів, захистять їх від куль.

Солдате, повертайся живим! Вдома тебе чекають! Дякуємо за мужність!

Леончик Софія,

7-А клас, Тріскінський ліцей

Сарненський район, Рівненська обл.

Тату, не йди на війну

- Тату, не йди на війну, - просив малий Максимко, обіймаючи високого молодого чоловіка, зодягненого у військову форму. Будь тут, зі мною, з мамою. Хто повезе мене до міста, хто кататиме на велосипеді?! Я буду сумувати.

Чоловік, уже з рюкзаком на плечах, промовив, витираючи сльози:

- Я мушу. Мушу, щоб більше ніколи, чуєш, синочку, ніколи на нашу землю не ставала нога, взута у солдатський чобіт. Наш чоловічий обов'язок, захищати свою Батьківщину, тебе, маму, бабусю і дідуся. Щоб ти міг ходити у садочок, відвідувати школу, щоб було радісно на вулиці, і гралися дітки.

- А як ти не повернешся? А що, коли я тебе ніколи більше не побачу?

- Обов'язково повернусь. Поки ти мене любитимеш, поки чекатимеш на мене, я завжди буду поруч. Я буду в твоєму серці.

Це були непрості хвилини, сповнені об'ємів, гіркоти прощання, і солоних пекучих сліз. Ще будуть радісні зустрічі, будуть молитви, сповнені надій, будуть тривожні ранки і повні очікування на мобільний дзвінок вечори. І Максимко виросте і зрозуміє, що його тато – герой, який готовий віддати себе заради миру на своїй землі. І буде гордий ним, собою, і своєю сильною, терплячою матусею, і виросте мужньою людиною, справжнім громадянином своєї держави.

Мельничук Євніка,

7-А клас, Білокриницький ліцей

Рівненський район, Рівненська обл.

Тату, не йди на війну...

Чудовий сонячний день... Мишко ледве дочекався закінчення уроків. Сьогодні він дуже поспішає додому, бо вчора вони з татом нарешті закінчили зводити будиночок на старому, розлогому дереві в їхньому садку. Хлопчик біжить і згадує, скільки часу вони провели з батьком разом. Удвох майстрували, про щось говорили. Тато для нього - справжній друг.

Ось Мишко вже вдома. Він скинув портфель, швиденько переодягнувся, схопив бутерброд, яблуко і побіг в сад. З дерева звисала плетена драбина, тому залізти в хатинку дуже просто: мить - і ти вже там. Хлопчик виглянув у віконце. Звідси було видно далеко-далеко. Мишко простягнувся на долівці й замріяно жував бутерброд. Над ним синіло безхмарне небо, у садку безтурботно цвірінькали горобці. Усе дихало миром і спокоєм...

Аж раптом десь вдалині почувся гул. Він наближався і ставав все гучнішим й гучнішим. Здається, просто над Мишковою головою пролетів важкий воєнний літак. Один, за ним другий, потім третій. Хлопчик схопився на ноги, якась

незрозуміла тривога з'явилася у його серці. На краю села щось гучно гупнуло, аж земля здригнулася. Мишко поспішив додому. На кухні він побачив маму з татом. Вони про щось стривожено говорили. Хлопчик мало що зрозумів з тієї розмови, лише одне слово «війна» чітко відбилосся у його розумі.

Наступного дня до них прийшов військовий, що приніс якийсь папірець, і потім ще довго говорив про щось із татом. Увечері мама плакала, збираючи батькові речі в чемодан. Мишкове серце стискалося від болю. Його маленький, безхмарний світ зруйнувався за цих декілька днів. Небо перестало бути таким голубим і чистим, а навпаки нависало над ним сірими хмарами. У садку замовкли пташки. І навіть будиночок на дереві більше не вабив його.

Тато стояв на порозі й обіймав заплакану маму. Мишко не міг більш терпіти. Страшне слово «війна» увірвалось в його дитинство і забирало все найцінніше. Він підбіг до батька, схопив його за руку і, притулившись щочкою до теплої татової долоні, прошепотів: «Тату, не йди на війну...»

*Muslim Ibrahim,
Class 7,
Turkey, Stambul*

İnsanların neden barış içinde yaşayamayacağını merak ediyorum. Hayat bu kadar güzelken neden birbirimizi öldürmemiz, birbirimizle savaşmamız gerektiğini anlayamıyorum. Dünya halklarının savaşları durdurmaya ve çocuklarımızı kurtarmaya çalışması gerektiğine inanıyorum. Barışı korumak çok önemli. Gezegendeki tüm insanların barışa ihtiyacı var. İnsanlar barış içinde yaşadığında ve savaş olmadığında, bu en büyük mutluluktur. İnsanlar çocukları sevebilir ve büyütebilir. Savaş olmadığı zaman herkes sessizce çalışıyor, çalışıyor, işini yapıyor.

Ve en önemlisi, çocuklar, onları seven ve büyüten babaları ve anneleri olan ailelerde büyürler. Savaş kirli ve acımasız. Tüm olağan yaşam ihlal ediliyor, insanlar sürekli korku ve dehşet içinde yaşıyor. Er ya da geç, herhangi bir savaş biter ve herkes bunun bir anlam ifade etmediğini anlar.

Yetişkinler neden savaşa başlar, kimse anlayamaz. İyi bir insan bunu asla yapmaz. Sadece bir şeyleri olmayan kötü ve açgözlü insanlar savaş başlatabilir. Belki sadece kıskançlıktır. İnsanların ne kadar iyi yaşadığını, nasıl başardıklarını görüyorlar ve kendilerine bir şeyler alıp her şeyi mahvetmek için herkese zarar vermek istiyorlar. Sevdiklerimizin çoğu savaşlarda öldü. Ve nereden gelirse gelsin, ölümün önlenebilir bir trajedi olduğu konusunda hepimiz hemfikir olabiliriz. Askerler hayatlarını tehlikeye atıyor ve eve güvenli bir şekilde dönüp dönmeyeceklerini merak ederek aileleri korku içinde terk ediyor. Farklı ülkelerden yiyecek ve barınağı olmayan çok sayıda insan var. Bu arada, ırk, para ve savaşa neden olan kültürel farklılıklar gibi gereksiz konuları tartışıyoruz! İnsanlar kim olduklarına, neye sahip olduklarına veya neye inandıklarına göre yargılanamazlar.

Ve insanların barışa ihtiyacı var! Barış - dostluk ve neşe içinde yaşamak. Barış - çocukları büyütmek, yerli ülkenin ve tüm gezegenin yaşamını iyileştirmek. Barış - böylece asla savaş olmayacak! Umarım insanlar birbirlerini duyacak ve anlayacaktır. İnsanların, birlikte olursanız, birbirinizi sevip saygı duyarsanız, birlikte ve mutlu bir şekilde yaşayabileceğinizi anlayacağına inanıyorum. Ve dünyayı birlikte inşa edin! İnsanların şehirlerle savaşmasını ve yok etmesini istemiyorum. İnsanların barışa ihtiyacı var! Gezegendeki tüm insanların barış ve uyum içinde yaşamasını istiyorum!

Восвода Ліза,

8-Б клас, Дубенська ЗОШ № 1,

м. Дубно, Рівненська обл.

Мій голос-майбутнє країни

Я всього лиш дитина-підліток, який не має права голосувати. Та за все моє коротке життя змінилося дуже багато представників влади. Майдан 2014... Мені всього лиш було сім років, я ще нічого не розуміла, але разом з батьками спостерігала по телевізору за подіями.

Та зараз, коли мені чотирнадцять, я розумію, що все відбувалося не дарма, ми боролися за свободу, право голосу! Сотня з лишнім загинуло, дві з половиною тисяч було поранено. І це було дарма!?

Люди далі виїжджають з України, не ходять на вибори, а потім жаліються, що їм погано жити. Так для чого в країні демократія, для чого тоді на Майдані люди гинули ?!

Я дуже хочу знати минуле нашої країни, для того і вчу історію . Та найбільше я хочу змінити сьогодні, щоб наше майбутнє було щасливе. Кожен інший учень скаже: «Що я можу зробити, я ще неповнолітній». Та це буду не я!

Що ми можемо зробити?

Урешті-решт почати говорити українською. Любити свою державу! Не викидати папірці на тротуари. Влаштувати суботники або самому взяти граблі та піти поприбирати. Так, це дрібниці, з яких починається щасливе майбутнє.

Я вірю, що зовсім скоро люди збагнуть, що з їхнього голосу починаються зміни. Я не буду продавати чи пропускати можливість використати свій голос. Я буду голосувати, я буду змінювати Україну, та тільки в кращу сторону. Ми зробимо її найуспішнішою та найрозвиненішою, в якій люди будуть щасливі, а інші країни будуть заздрити!

Ішук Кароліна,

8 клас, гімназія № 5,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Мир очима дітей

Одного разу у мене запитала маленька дівчинка, що таке мир? А я відповіла: «Мир – це таке чудове слово, наповнене добра, адже добро – це друге я. Я прагну миру і хочу, щоб сонечко сяяло у всіх над головою і не згасало. Нехай настане день, і буде мир у нас в Україні, і на сході, і в Криму.

Миру хочуть всі: і дорослі, і малі. Тому будьте добріші один до одного, тоді настане мир між нами всіма»

Дівчинка уважно вислухала і сказала: «Я хочу миру! »

*Кібукевич Олександр,
8 клас, Масевицький ліцей
Рокитнівської селищної ради Рівненська обл.*

Спогад, що лунає із серця

Сьогодні хмарно і знову ллє дощ. Я дивлюсь у вікно і думаю, як чудово бути вдома, а ще нещодавно я був там, де домівка тільки з'являлася уві сні. Там, де тиша – найкраща пісня, як колискова, що тобі співали у дитинстві. Коли зламані усі грані, де все змінюється та звичні речі тобі стають такі далекі та чужі. А з'являється чітке розуміння, що таке Батьківщина, поняття честі та гідності, братерства, єдності і що прапор – це символ, який в собі несе батьківську хату, високі гори, ліси, річки та лани, посмішку дитини та сонячну теплоту розуміння того, що ти – це прапор, а прапор – це країна, наша рідна Україна. І, зрозумівши все, не дає спокою те, якою ціною це поняття прийшло. Не дивлячись на те, що нашу мову намагалися знищити, нас її майже не навчали, а був час забороняли, ми все ж змогли її зберегти та маємо змогу розкрити свій внутрішній світ, наші емоції, душевні тягби.

Пам'ятаю, була тепла літня ніч, але хмари не давали вийти зорям та місяцю. Мені хтось зателефонував і я прокинувся, вийшов з палатки, щоб нікого не розбудити. Там сиділи мої побратими, пили чай. Вони запропонували мені, але я чемно відмовився. Пригадую, що швиденько закінчив розмову та пішов далі досипати. І тільки я закрив очі та погрузився в такий милий сон, який, здається, переніс мене до рідної домівки, як хтось вигукнув команду: «Повітря!!!» Коли чуєш цю команду потрібно швидко бігти до укриття. Але вже було запізно. Я встиг трохи піднятися і побачив крізь стелю та стінах палатки, як усе озаряється білими, жовтими, багряними кольорами. Я відчув як мене вдавлює і помітив, що я вже на підлозі. Мене огорнув тваринний страх, наді мною летіли якісь речі, я намагався прикритися бронжилетом. І раптом усе скінчилось, але щось було не так, і ось мої острахи оправдалися. Хтось почав гукати медика. Я вибіг і побачив, як палає інша палатка.

Там хтось ще залишився. Я і побратим одразу ринули в палаючу палатку, там був Микола. Ми витягли його в безпечне місце, і тут я зрозумів, що моя сумка санітара залишилась у палатці. Я швидко побіг, тільки палаючі дерева та куці відсвітлювали шлях. Як оскаженілий я почав шукати її і не міг збагнути, що вона вибуховою хвилею була майже викинута з палатки. Ледь знайшовши, я побіг босоніж туди, де був поранений. Побачивши його поранення, мені трохи стало зле, одразу промайнуло в голові: «Який я медик, я вчився на кухаря, а медиком став, бо комусь потрібно було стати медиком». І ось опанувавши свої руки та приборкавши нудоту, почав надавати допомогу. Це було важке поранення. Я тоді і гадати не міг, що воно не останнє. Ці рани я часто бачу, коли лягаю спати, вони пробігають як калейдоскоп, але тоді я про це не думав, а робив те, що повинен був робити. Один за одним я надавав допомогу, коли усім кому міг допоміг, я зайнявся своїми ногами бо, бігаючи босоніж, сам пробив ногу. Але то були квіточки. Через декілька годин я дізнався, що мій побратим помер. Це була втрата, як втратити брата. Ця втрата в моєму серці.

Далі, дивлячись на минуле, я зрозумів, що це було перше освячення війною, що це була перша втрата, на жаль і не остання... І це моя історія одна з багатьох, а зараз таких не зрахуєш скільки. Але кожна історія – це цеглина, кривава цеглина за нашу Батьківщину, за рідну мову, яку на жаль ми не цінуємо. За розуміння, що ми нація, горда нація. І за майбутнє нашої держави і наших дітей.

Коломия Юлія,

8-Б клас, Мізоцький НВК,

Рівненський район, Рівненської області

А серце красе біль...

Мені наснилася війна... Страшна, жажлива, руйнівна. Її відлуння чути в гуркоті гармат і танків, у стогоні жалю та скорботи. То болить умита слізьми душа України. А кожен постріл поселяє в серці страх і гасить надію. Закривавлена земля

встеляється тілами, які вона приймає у свої вічні холодні обійми. Ой болить...

Скільки втрат зазнала наша Батьківщина. Ангелами в небо злетіли душі тих бійців, які вже ніколи не повернуться додому й не побачать сім'ю, не пройдуться стежками рідного села чи міста. Вони віддали свої життя, щоб зберегти наші. І зараз змучені, стомлені, поранені в холодних окопах солдати борються для того, щоб війни не зазнали ми. Для багатьох вона всього лиш далекий відгук. Але ж усі знають, що війна триває й досі, сім років поспіль. Якби не відважні захисники, то бойові дії кровавою пеленою торкнулися б наших осель і рідних... То схилимо ж голови в молитві за українських воїнів.

Я безмежно вдячна за мирне небо й свободу, за те, що мені не потрібно боятися за своїх рідних. Дякуємо вам за те, що ми можемо спокійно жити, а не виживати. На нашій території не чути свисту бомб і автоматних черг, нам не потрібно ховатися. Спасибі за мир – безцінний дар, омийтий кров'ю та загартований силою духу.

Ніколи не згасне пам'ять про хоробрих воїнів-захисників Батьківщини. Їхні героїчні подвиги ляжуть сторінками історії. Не заростуть стежки до численних пам'ятників солдатам. Згадка про них – вічна, вона живе у наших серцях.

*Мецишин Ігор,
8-Д клас, НВК №12,
м.Рівне*

Я голосую за мир!

Моя рідна Україно! Ти маєш величезні багатства: щедрі й родючі землі, могутні ріки, неповторно багатий природний світ, розумних й талановитих людей. Твої землі завжди були ласим шматком для чужоземців. Не було ще жодного століття без кровопролиття за наш край. Богдан Хмельницький, Іван Мазепа, Кирило Розумовський, Павло Скоропадський, Пилип Орлик – так можна продовжувати ще дуже довго, згадуючи імена людей, яким була небайдужа Україна.

Сучасна Україна... І знову війна. Щодня поповнюється список загиблих. Патріоти знову захищають наші території. Ми живемо у такому цивілізованому світі, досягнули неймовірних висот, а не можемо вирішити питання миру. Наша сторона намагається розв'язати цей безглуздий конфлікт мирним шляхом. Проте Російська Федерація не дотримує обіцянок, оминає шляхи примирення, веде себе підло та нелюдяно. Вже багато світових політиків визнали Росію як державу-агресора. Та попри численні санкції, погіршення дипломатичних стосунків між країнами та зниження рівня економіки військові дії на Донбасі продовжуються.

Ми повинні пам'ятати про жахи війни, аби такого більше ніколи не повторилося, тому що дії нашого молодого покоління будуть відігравати велику роль у майбутньому. На мою думку, якщо всі справді захочуть миру на нашій землі, ми зможемо жити у добрі та злагоді. Гроші потрібно витратити не на війну, а на розвиток економіки, освіти, медицини, культури, адже якщо ми цього не зробимо, то наша країна занепаде та забудеться! Ми, українці, віримо в те, що скоро у нашій країні закінчиться війна, а стосунки між країнами знову будуть дружні. Я голосую за мир!

*Палійчук Поліна,
8-Г клас, ЗОШ № 8,
м. Рівне*

Я голосую за мир

Люблю життя, яке дароване мені долею. Маю багато планів. Щоб заплановане здійснилося, необхідно, щоб у країні був мир. На жаль, в Україні та й в інших країнах світу йде війна. Це дуже страшно, коли ти йдеш вулицею, а поруч може розірватися снаряд, вибухнути бомба, можуть почутися постріли гранатометів.

Зараз багато чоловіків змушені покидати свої сім'ї та захищати країну в зоні АТО. Зі сльозами на очах родини проводжають героїв у точки бойових дій. А це ж чийсь сини,

татусі, чоловіки, брати... Може статися так, що вони більше ніколи не зустрінуться або повернуться тяжко пораненими. Люди, зупинімо війну! Сядьмо за столи переговорів, щоб з'ясувати якісь невіршені питання. Повернімо всіх полонених додому. Я за мир у нашій країні та в усьому світі.

На мою думку, не менш важливо, щоб і в наших серцях запанував мир, розквітла любов, було милосердя, з'явилася радість, зміцнилася віра. Важливо, щоб ми навчилися оминати болючі теми, уникати непорозумінь у родині, сварок із друзями, уміти знаходити компроміси.

Отже, я мрію, щоб у нашій країні запанували мир та злагода. Я голосую за мир.

Ми станем до бою за мир в цьому світі,
Візьмемо з собою лиш віру і квіти.
Зупиним гармати і танки з квітками,
Щоб жити в країні щасливо з батьками.
Хай війни розтануть, як сніг навесні,
А діти співають від щастя пісні.
Хай мама і тато радісні будуть,
Про війни та сварки усі в нас забудуть.

*Криштанюк Олександра,
9-Б клас, Дубенська ЗОШ І-ІІІ ст. № 1,
м. Дубно, Рівненська обл.*

Мій голос – майбутнє країни

«Мовчання – золото», – кажуть в народі. Можливо, в деяких ситуація це й справді так, але точно не там, де мова йде про громадянську позицію і долю власної держави. Мені 15 років і я впевнена, що мій свідомий голос дорівнює змінам в моїй країні.

В наш час нам доступний велетенський інформаційний простір - телебачення, газети, Інтернет. Зараз так легко дізнатися новини з країн аж за океаном. І, звісно, ще легше довідатись про останні події в нашій країні. Кожен сам обирає, що робити з таким потоком інформації. Комуś цілковито

байдуже; хтось може обурюватися, помічаючи лиш негативні події; інша людина думатиме: «Я б охоче щось змінила б, але для цього треба так багато часу і зусиль!». Проте, посадивши дерево, смішно очікувати, що через рік-два будеш відпочивати в захистку від тіні його розлогого гілляччя. Якби наші предки мовчали, покірно схиливши голови, чи мала б Україна статус незалежної держави? Чи могли б ми вільно розмовляти українською, читати книги власною мовою, вивчати культуру і саме завдяки цьому розуміти – ми унікальні. Відповідь очевидна. Отже, на моє переконання, ми повинні продовжувати святую справу прадівів і прабабусь. Ми повинні боротися за майбутнє країни, не зважаючи на юний вік. Ми так багато можемо зробити за допомогою одного лише голосу! Розмовляти українською і бути впевненими в тому, що вона найкраща. Відстоювати честь і гідність України, її символів і культурної спадщини. Шанувати минуле країни, любити її теперішнє і працювати задля щасливого майбутнього.

Отож, я вірю, що держава – це я. Це ми усі. Ми зможемо підняти її з колін і допомогти зацвісти знову. Зацвісти тим цвітом, яким пишається кожне українське село навесні. Заспівати тою дзвінкою піснею, яка гріє душу. Засяяти тим промінчиком, що дарує надію на світле майбутнє. Зрештою, вона вже починає воскресати на очах...

Фасєвська Яна,

9 клас, Рудківська гімназія

Демидівський район, Рівненська обл.

Нав'язана війна

Війна... Таке коротке слово з п'яти літер, а скільки у ньому болю, страждань, знівечених доль.

Раніше, це слово було для мене чимось далеким, давно забутим. Хіба я могла уявити, що ця трагічна сторінка нашої історії, знову стане реальністю?

Переглядаючи стрічки новин, часто міркувала, як це, жити у стані війни. Хіба таке можливо? Щоб одна частина нашої

держави страждала, а інша – співчувала.? Колись я думала, що війна це гуркіт гармат, танків, але зараз усвідомила, що війна може бути тихою. Насправді війни не зникають, а змінюють свою форму.

Хто ж нав'язав нам цю війну? Наш «братній народ»? Звичний російський погляд змальовує незалежність України, як щось неприродне і згубне, а прагнення до незалежності, як зраду Росії, а також і власних інтересів України.

Російсько-українське протистояння має глибоке історичне коріння. Історія стосунків українського та російського народів, це літопис воєн, визвольних повстань українців і послідовної політики русифікації та асиміляції українців.

Століттями імперія намагалася перетворити українців на рабів, позбавити рідної мови й національної ідентичності. Дійшли до того, що почали стверджувати, нема такого народу.

Є!!! Є незалежна й вільна країна. Є талановитий і працьовитий народ, який зберіг свою прекрасну мову, що поєднує українців, котрі живуть у різних країнах світу. У народу є захисники. Солдати, добровольці, волонтери. Продовжувачі традицій запорозьких козаків, січових стрільців і повстанців УПА.

Війна це лихо для кожної людини, міста, країни та цілого світу. Війна завжди була і буде передвісником смерті, жалоби, плачу та сподівання. Сподівання на те, що близькі, які пішли на війну, повідомлять, що вони живі.

Для країни – це розруха, голод, збитки та економічне падіння. А для світу- це шрам на все життя, який ніколи не загоїться і не забудеться нащадками. Герої війни завжди будуть у пам'яті своїх дітей, онуків, правнуків, як люди, які дали їм можливість мирно та спокійно жити.

Ніщо не триває вічно, і ця «нав'язана війна» колись закінчиться. Ми знову почнемо вибудовувати нормальні відносини між країнами. Припиниться ворожнеча, і сподіваюсь, що ми станемо добрими сусідами. Слава Україні!

*Царук Анна,
9 клас, Томашгородська гімназія,
с.м. Томашгород, Рокитнівський район, Рівненська обл.,*

Мені наснилась війна...

Сьогодні вночі наснилась мені війна... Йшла жорстока, руйнуючи все на своєму шляху. Нахабно і без жалю дивилася в очі солдатам. Кров'ю вмивалися білі квітки. Стріляли гармати. Вибухи переривали спів солов'їв. Червоним сяйвом світили зорі. А вона йшла, не зважаючи на горе покинутих батьками дітей, скорботних матерів, зажурених дружин....

Сонце не світило, його було просто не видно через куряву від вибухів, і плакав дощ, довго плакав холодними сльозами.

Йшла війна... А за нею біль, жаль, розпач. Червоні заплакані очі дивились з вірою і надією на ікони. Це рідні благали Бога, молилися щогодини, щохвилини, щосекунди... Щоб солдати повернулися живими. До дітей, матерів, до дружин.

Потемніли листки, почорніла трава. Лиш згорточок паперу під серцем бійця був прикрашений квітами, які намалювала донечка.

Спустошені будинки, залишені напризволяще тварини, люди, що ховаються у підвалах. І діти, маленькі діти, які не бачили іншого життя, які не мали дитинства... Сльози, багато сліз, багато горя...

Ці гнітючі картини проймали до самого серця, вони проносилися в моїй голові, як на велетенському екрані, відлунювали словами диктора, що читав рядки поезії О. Роздольського:

Все починалося з грому небесного

Із ненависного, злісного грому,

Який на світанку вигнав із дому...

Я прокинулась, жах скінчився. Для мене... Але не для них... Війна триває, люди страждають. І слова диктора зі сну ще не вмовкли в моїй голові:

Україна моя у вогні,
у земному раю стріляють.
Розлетілись, мовчать солов'ї –
темні ворони в небі кружляють.
Україна кайдани рве,
кращі хлопці стають до зброї.
Лютим звірем душа реве,
не бояться вогню герої.

Війна – жахлива, нестерпна, ненависна, болюча... Жити там, де йде боротьба за волю, справжнє випробування. Доля кинула виклик. Страждають усі. Дорослі, малі. Вони не винні, це не вони почали цю війну, але такий важкий хрест доводиться нести саме їм.

На щастя, спокій наш захищають воїни, справжні сини своєї землі, герої. І хочеться повторити разів з тисячу: «ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ! ПОМИРАЮЧИ, ВОНИ НЕ ПЕРЕСТАЮТЬ БУТИ ГЕРОЯМИ!»

Андрійчук Вікторія,

*10 клас, Боремельський НВК «ЗОШ І-ІІ ступенів-колегіум»
с. Боремель, Рівненської обл.*

Чому плачуть українські матері...

Гірка гаряча сльоза котиться щокою матері... Її серце стискається в грудях вона відчуває: «Моя дитина в біді».

Споконвіку поливають рідну землю сльози матері. Але ж чому чому вона плаче так гірко? Чому вона втрачає найдорожче? Революція Гідності, Майдан, Небесна сотня... Ці трагічні події перевернули уявлення про мирне небо, про нашу свободу. Сотні людей – молоді студенти, чоловіки та жінки середнього та старшого віку виступили тоді, у ті люті морози проти влади, яка зайняла все, вони відстоювали права і свободи людини, захищали ідеали демократії. І за це заплатили найдорожчу ціну, Вони віддали своє життя, Вони гинули за честь і волю усього народу. Героїчна Сотня зробила перший крок у вічність і поринула журавлиним ключем. «Герої не

вмирають...» саме цими словами Україна проводжала в останню путь найкращих, тих для кого гідність і свобода не просто слова, а сенс життя...

А сотню вже зустріли небеса...
Летіли легко хоч Майдан ридав...
І з кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав
Й заплакав Бог побачивши загін:
Спереду сотник, молодий, вродливий
І юний хлопчик касці голубій
І вчитель літній сивий-сивий....

Прошло 7 років але рани ще досі не загоїлися. І зараз знову, точиться війна на Сході нашої країни. Здається, ми живемо у цивілізованому світі де мав би панувати мир, але ні вже сьомий рік агресор вбиває найкращих синів України. Ми незалежна країна, але чи це так? Чи наша незалежність лише на папері? Ні, наш народ дійсно незалежний, він готовий піднятися з колін і піднявши голову гордо сказати «Я українець! Це моя земля, я готовий її захищати!». Ми українці повинні низько вклонитися і подякувати тим, що на Сході боронять нас і наше майбутнє щодня ризикуючи своїм життям. Вони не бояться, вони вірять у світле майбуття....

Скільки існує світ скільки існують війни. Війна ввірвалася на нашу землю весняноїпори 2014 року коли усе буяло квітневим цвітом. Вона майже щодня забирає життя наших воїнів наших захисників, які віддають його заради нас і мирного світло неба, а життя у людини, лише одне і воно не повторюється... Скільки найкращих синів і дочок вже загинули і скільки гине досі... Але заради чого? Чому їх матері ллють гіркі сльози? Правду кажуть, що війни роблять не народи, а лише окремі постаті. Люди прагнуть бути володарями, захопити увесь світ, забуваючи про справжні цінності, але через них, через їх безглузді, дурні бажання, ці загарбницькі плани гинуть найкращі... Кожного ранку ми прокидаємось з надією, що

сьогодні все буде добре. Нарешті ми почуємо таку бажану новину, що стало спокійно і тихо на Сході нашої держави. Але, на жаль, із засобів масової інформації ми чуємо про нові постріли градів, які забирають знову молоді життя. Та все ж живемо із вірою в те, що відстоїмо незалежність і цілісність нашої держави....

Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твою.
Прийду на світанні в садок із росою,
А, може, дощем на поріг упаду.
Мамочко, вибач за чорну хустину
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну
Вона, як і ти, була в мене одна.
Голубко, не плач. Так судилося, ненько,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько
Розкажу, як мається в домі новім.

Скінчиться війна, припинять литися ріками материнські сльози, настане мир і зійде над Україною ясне сонце!

Набухотна Тетяна,

10 клас, ОЗ «Люхчанський ліцей»,

Сарненського району, Рівненської області

Мені наснилася війна...

Війна... Таке маленьке слово, але таке хвилююче, з присмаком сліз. Воно болем відгукується в серці, бо немає, мабуть, жодної української сім'ї, якої не торкнулась би війна, хто б не втратив у тому пеклі близьку людину чи надію. Ми, молоде покоління, переосмислюємо історію нашого народу, історію страшного лихоліття - Великої Вітчизняної війни. Разом з тим ніби повертаємося у ті страшні 40-ві роки, переживаючи події, які відбуваються зараз на сході України. Для кожного із нас це незагоєна рана в серці, це обірвані мрії про щасливе

майбутнє. Для декого - це останній потиск руки, останній поцілунок, останній погляд найближчої, найдорожчої людини.

Війна увірвалася в серця нашого народу, як осколок. Затьмарила сонячне небо димом пожеж, стала нестерпним болем від щоденних втрат. Скільки крові уже пролито! Скільки сліз виплакано!

У лютому, того зловісного 2014 року, Майдан став суцільним згарищем; плакали росами замерзлі трави, падали чорні дерева, стогін розлягався стоголосою луною по всій Україні. Уже у квітні кованими чобітьми, гусеницями танків нівечили тіла й душі українських захисників російські загони. І здається, що не буде кінця цьому жахіттю, цим мукам, де згарищем сіл і руїнами міст свій шлях позначають "чужинці".

Але у бій піднявся титан - народ, патріоти, які в ім'я миру та щастя Батьківщини готові йти на смерть, бо свідомість кожного не може прийняти думку, що рідна земля буде уярмлена окупантами:

В нас клятва єдина і воля єдина,
Єдиний в нас клич і порив:
Ніколи, ніколи не буде Україна
Рабою чужинських катів
(М. Бажан "Клятва")

Цими рядками надихає Микола Бажан визволителів на боротьбу із загарбниками.

Не про знищення думають наші солдати, а про мирну працю. І в кожного з нас жевріє надія, що добро переможе. Які б жахливі плани не виношували окупанти, все ж зло буде покаране. Не віддамо ми своєї Батьківщини: рідного дому, де завжди з любов'ю чекають на нас, стежини, по якій вперше пішли до школи, неозорих просторів любої землі, що прослались від "Сяну до Дону. В ріднім краї панувати не дамо нікому"! Не можемо ми зганьбити пам'яті наших дідів, прадідів. Адже Україна в нас одна. Вона в усьому, що нас оточує: у

місяці, в зорях, у кожному струмочку, в деревці, у камінчику, у травичці, де "сад вишневий коло хати".

Україна - це історія народу, який протягом багатьох років боровся й бореться за свободу й незалежність. Тому "зорять з граніту вічні солдати, болями їхніми пам'ять живе".

Кожен із наших захисників пам'ятає слова героя - льотчика Гастелло, який ціною власного життя рятував мільйони людей під час боротьби із фашистами:

Загину загибеллю сокола я,
Та карою буде загибель моя.

Любиму Вітчизну топтати не дам
Кривавим, підступним і злим ворогам.

Ми завжди маємо пам'ятати тих, хто захищав майбутні покоління ціною найбільшою, найдорожчою - ціною власного життя.

Обеліски, пам'ятники, вулиці названі на честь безсмертних - захисників рідної землі, воїнів АТО, що заради мирного неба над нами пішли у Вічність. І кожен із них міг з гордістю сказати Україні:

Я віддав свою кров,
Свою силу і ніжність до краплі,
Щоб з пожегу ти встала,
Тополею в небо зросла.

Тож нехай кожен із нас серцем відчує мудрість слів Олесея Гончара, сказаних у романі "Людина і зброя": "... поки це плем'я, що населяє землю і зветься людством, не усвідомить себе як єдине ціле, - не буде йому добра". Ми повинні відчуті відповідальність не тільки за себе, а й за всю планету, навчитися уникати сутичок за допомогою доброго слова, а не зброї. Лише тоді людство матиме майбутнє. Лише тоді запанує МИР!

Саломе Джімішаташвілі,

10 клас,

м. Тіанети, Грузія

მე ბავშვი ვარ, რომელმაც 8 აგვისტო გამოიარა. აქამდე ომი მხოლოდ გმირობის გამოვლინებისა და სამშობლოსადმი სიყვარულის დამტკიცების საშუალებად მიმაჩნდა. ახლა კი მივხვდი, რომ ომი ადამიანის ცხოვრების დამახინჯებისა და სისასტიკის გამოვლინების უკიდურესი საშუალებაა. ომს შეუძლია ყველაფერი წაგართვას, როგორც მატერიალური, ასევე შინაგანიც. შეუძლია დაგამახინჯოს როგორც ფიზიკურად, ასევე სულიერად. მე ამ მოვლენამ ბავშვობა წამართვა. მე ბავშვი აღარ ვარ, მე ვარ ადამიანი, რომელმაც ომი გამოიარა. მანამდე ვერც კი წარმოვიდგენდი, რომ ცხოვრების შეცვლა დროის მცირე მონაკვეთში, სულ რამდენიმე წუთში შეიძლებოდა. ჭურვის აფეთქების ხმა ცხოვრების გარდატეხის ზარად მექცა. ამ ხმით გადამეშალა რეალური სასტიკი სამყარო, სადაც ადამიანის სიცოცხლეს ფასი არ აქვს. ომში დავინახე ადამიანის როგორც ყველაზებოროტი, ასევე სულგრძელი მხარე. 8 აგვისტო ერთი სამყაროდან მეორეზე გადასახლების დღე იყო.

იცი, როგორ დაინგრა ჩემი სამყარო? ციდან მოზრუნდა უბედურება, გააღო პირი, ისროლა ბოროტება, გამოგზავნა სიკვდილი.

რუსი ჯარისკაცის ტყვიამ დაამახინჯა ბევრი ქართველის ცხოვრება, მათ შორის ჩემი. მე ძმა მეზრდებოდა, რომელიც რუსულ-ქართული ომის მომსწრე და თვითმზილველია. მე არ მინდა იგი ჰგავდეს იმ რუს ჯარისკაცს, რომელმაც ფეხქვეშ გათელა საქართველოს გვირგვინი – დამოუკიდებლობა.

ადამიანებო, გისურვებთ იცოცხლოთ საუკუნეზე მეტხანს, მაგრამ არასოდეს გამოსცადოთ 8 აგვისტოს მსგავსი დღე.

Переклад:

Я дитина, яка пам'ятає 8 серпня. До цього часу війна розглядалася лише, як засіб проявити героїзм та довести любов до Батьківщини. І тепер я зрозумів, що війна - це крайній засіб спотворення людського життя та прояву жорстокості. Війна може забрати все, і матеріальне, і внутрішнє. Може спотворити мене як фізично, так і духовно. У мене було це дитинство в дитинстві. Я вже не дитина, я людина, яка пройшла війну. До цього я навіть уявити не міг, що життя може змінитися за невеликий проміжок часу, всього за кілька хвилин. Звук вибуху снаряда перетворив мене, я зрозумів що він змінює життя. З цим звуком я перенісся у справжній жорстокий світ, де людське життя не має ціни. На війні я бачив і найзлішу, і багатотраждальну сторону людини. 8 серпня був днем переходу з

одного світу в інший. Ви знаєте, як мій світ був знищений? Біда повернулася з неба, відкрила рот, кинула зло, послала смерть. Куля російського солдата спотворила життя багатьох грузинів, в тому числі і мого. Я расту з братом, який був свідком російсько-грузинської війни. Я не хочу, щоб він був схожий на російського солдата, який потоптав корону Грузії - незалежність. Люди, я бажаю вам жити довго, але ніколи не переживайте такого дня, як я пережив 8 серпня.

Кузьмич Марія,
11-Б клас, Березівський НВК «ЗНЗ І-ІІІ ступенів - ДНЗ»
с. Березове, Сарненського району, Рівненська обл.

Україна – єдина!

*Ми разом ПЕРЕМОЖЕМО
Це кожен твердо знай.
За цвіт своєї НАЦІЇ
Життя своє віддай.
М. Мушинський*

Україна... Які взяти слова із величезної скарбниці рідної мови, щоб описати ті почуття, які виникають у кожного українця, коли захоче він розповісти про свою Вітчизну. Може розказати про чаші озер, які наповнені небом, чи про зелені килими луків, які м'яко стеляться під ноги, вливаючи в них свої соки? А може описати березові чи дубові гаї, у яких живе казка, і ця казка змінює їх кожної пори року? А як же не згадати про колосисті лани, які вбирають в себе золото сонця? А іще про море, і гори, і джерела... І кожен, хто починає розповідати про свою землю, не може зупинити потік захопливих слів, бо надто красива вона, надто багата своїм різнобарв'ям.

Але найбільший скарб моєї Батьківщини – люди. Вони – слава рідної землі, запорука її краси. Від них залежить: буде Україна квітнути чи в'янути, підніматися чи падати, буде єдиною чи вдасться ворогам її розчленувати. Бо власне вони – це і є Україна, її сучасне, минуле і майбутнє.

Подумки гортаю сторінки своєї історії і думаю: який же величний і багатостраждальний мій народ. Споконвічно завдавали йому болю і не давали спокійно працювати на своїй рідній землі. Не могли вороги змиритися з тим, що цей не надто багаточисельний народ володіє такою родючою землею, народжує гарних дівчат і міцних хлопців, гартує сильних духом борців і плекає талановитих митців. Тому й намагалися знищити мій народ, згноїти його в тюрмах і кайданах, принизити його і відібрати багатства, якими народ цей володіє. Злі нападники руйнували все, трощили, палили, катували чоловіків та юнаків, топтали дівочу красу, нищили материнське щастя. Дещо хитріші загарбники, але такі ж лукаві і безбожні, використовували розум і здібності моїх талановитих предків, висмоктували з них всі життєві сили, а потім вже руками катів, явних і прихованих, добивали. Але знищити так і не змогли. На місце загиблих ставали нові борці, митці, співці, кобзарі, письменники, вчителі і з ще більшою силою робили свою справу для щастя України. Прикладом може слугувати життя 300 козаків під Берестечком і 300 студентів під Крутами; дисидентів під час руху шістдесятників; учасників Майдану, творців новітньої історії.

Також хочеться згадати про поезію Майдану, яка є відображенням духу доби у слові, яке нікого не залишає байдужим. Невипадково події на Майдані назвали Революцією гідності, адже в кожному поетичному рядку відчувається дух непокори і протесту. Мене особисто вразила поезія Оксани Максимішин-Корабель «Мені наснилось, що вони зустрілись...», героями якої виступають загиблі за Україну в різні часи: невідомий - під Крутами та Сергій Нігоян - на Майдані. «За Україну нас вбивають, брате мій» - обоє загинули заради щасливого майбутнього України, заради нас із вами.

Ім'я вірменина Сергія Нігояна відоме кожному українцеві. Шевченкові слова «Боріться – поборете!», промовлені ним на Майдані, мали більшу силу, ніж зброя. Вони засвідчили, що навіть ті, хто народився в іншій країні, але живе на українській землі, полюбив її всім серцем та вболіває за її долю.

А як же ми, корінні українці? Чи вболіваємо ми за щасливе майбутнє своєї держави? Чи знаємо ми, що сила – у єдності. Що лише згуртований народ може перемогти будь-якого ворога.

Я – молода громадянка такої ж молоді держави України. Мої друзі, ровесники, молоді сучасники – всі ми – будівничі майбутнього нашої Батьківщини. Від нас залежить, будемо ми і наші діти жити щасливо чи ні. До того ж, я думаю, що щастя зароджується не в матеріальному багатстві, а в духовному. Бо якщо людей цікавитиме збагачення будь-якою ціною, то поміж ними буде обман, зрадництво, заздрість, ненависть, самолюбство, гордість, пихатість. Жити в такому суспільстві – мука. Якщо ж шукатимемо духовних речей, то збагатимося добротою, милосердям, співчуттям, доброзичливістю, співпереживанням, дружбою. А при таких чеснотах, таких багатих землях, при такій споконвічній талановитості хіба може бути бідним український народ? Я думаю, що в такому суспільстві мріє жити кожний, хто на денці своєї душі вірить, що майбутнє України буде щасливим. Та мріяти і вірити мало. Починаймо творити добро, вчимося любити ближнього, працюймо натхненно, тоді й збудуємо державу своєї мрії.

Віра – сестра надії та любові. Я вірю в щасливе майбутнє твоє, Україно, надіюсь, що твої сини і дочки прославлять тебе поміж народами, і з любов'ю буду робити все для того, щоб мій народ про тяжкі часи згадував лише як про історичне минуле. Україна починається з мене. А також – із кожного з нас. Ми – її теперішнє і майбутнє. А сила її – в єдності.

Пінчук Анастасія,

*11-А клас, Сарненський ліцей № 1 імені Т. Г. Шевченка
м. Сарни, Рівненської області*

Сила народу в єдності

Дивне оте слово – «революція». Стільки у ньому поступу і руху вперед (недаремно ж «еволюція»), стільки волі і гордості, скільки крику і реву від болю і втрати...

Революція Гідності стала однією з наймасштабніших та найкривавіших подій часів Незалежності країни. Вона проде-

монструвала, яку потугу має народ, чії сини стають пліч-о-пліч; народ, об'єднаний однією ідеєю, а головне – вірою.

Слід зазначити, що з перших днів виходу людей на Майдан це був лише мирний протест. Усюди мерехтіли синьо-жовті прапори; українці стояли на морозі, пили гарячий чай та співали пісень. Очевидці розповідають, що в першу чергу дивувала атмосфера, котра там панувала: протестувальники дуже згуртувались, усі були такими щирими, натхненними.

Однак трохи згодом ситуація повністю змінилася. Столицю було не впізнати: прямо в центрі було споруджено численні барикади, на вулицях міста щільною завісою стояли силовіки. Ще донедавна мирна акція перетворилась на збройне протистояння. Проте навіть така різка зміна подій не змусила протестувальників відступити, радше навпаки – вони стали ще завзятішими.

У боротьбі проти силовиків українці застосовували найрізноманітніші методи, навіть винайшли власну зброю – «картоплет». Однак коли оборонятися такими методами було не сила, на Майдані з'явилася стіна з полум'я (і як не згадати Тарасове «вогонь запеклих не пече») – тоді це був єдиний спосіб протриматися під тиском наступу «беркутівців». Очевидці згадують, що практично все було залите вогнем. Навіть водомет, який активно застосовували силовіки, не зміг допомогти. Ця стіна стала ще одним символом тогочасних подій.

За ці декілька зимових місяців українці дивували увесь світ не лише неймовірною впертістю та завзятістю, а й творчістю, винахідливістю. Незадовго після перших мирних демонстрацій на головній площі країни на відеохостингу YouTube з'явився відеоролик, який згодом став музичним символом Майдану: на ньому чоловік у бронезилеті та балаклаві сидів за фортепіано прямо посеред Хрещетика та грав. Саме цей перфоманс незабаром нарекли музичним символом Революції гідності.

Своєю грою чоловік демонстрував протест проти сваволі тодішньої влади, власне як і мільйони інших українців, котрі не

могли змиритися з думкою про те, що вже незалежна Україна вкотре може стати колонією «братської» держави. У кожного своя зброя.

Після закінчення подій Революції гідності Piano Extremist (так назвав себе Богдан, виконавець музичних творів) написав власний твір «У кожного своя війна», присвятивши його подіям на Майдані. Символіка назви полягає в тому, що кожен учасник тих подій мав власну історію, власні переконання та вірування, за які й боровся там, стоячи перед озброєними силовиками. Незважаючи на різницю у віці, переконаннях, вірі, українці об'єдналися задля досягнення спільної мети. Саме в єдності полягає справжня сила нашого народу.

...Така вона сила – у єдності і волелюбності, сміливості і гідності тих, хто зустрів кривавий світанок у 2014, хто сьогодні плекає надію на нове – заради миру, заради майбутнього...

Березка Наталія,

I-A курс, НВК №1,

м. Шепетівка, Хмельницька обл.

Хай буде мир в Україні!

Мені наснилася війна. Жорстока й безсердечна вона. Гриміли гармати, чулися постріли та людські крики... З будинків вибігали сполохані батьки й діти. Ніхто не міг і подумати, що почалася війна, адже всі забули не лише це слово, а і його значення.

...Батьки проводжають свого єдиного сина захищати рідну землю, сподіваючись, що ще побачать його усмінене обличчя, почують, як він співає під гітару пісню про мир...

... Маленьке дівча, обіймаючи маму, проводить тата із сльозами на очах, але з вірою в серці. Вони разом благають Господа про те, щоб після закінчення війни сім'я ще не раз могла зібратися в родинному колі, влаштувати пікнік, піти на рибалку або просто провести час разом.

... Молода жінка проводить свого чоловіка, знаючи, що через вісім місяців на світ з'явиться маленька дитинка – хлопчик чи дівчинка – беззахисна і невинна крихітка і, можливо, вона не матиме можливості сказати такі важливі для кожного з нас слова: «Тату, я тебе люблю!».

... Я прокинулася і відразу заплакала, тому що зрозуміла, що це не просто сон, а жахливі реалії...

Війна в Україні триває вже 7 років. Кожного дня на сході помирає чийсь тато, чоловік, син, дядько, друг, а деколи і мама... Кожний постріл забирає життя справжнього патріота України, якому не забракло сили духу, сміливості та бажання захищати кордони рідної Батьківщини. Вони, як ніхто інший, заслуговують на повагу та безмежну вдячність за чисте небо над головою, спокійний сон, можливість ходити з друзями в кінотеатр чи парк, навчатися в школі, знаючи, що герої нашого часу боронять матінку Україну від ворога.

Схиляю низько голову в пам'ять про тих, хто віддав життя за Батьківщину, за нашу націю. Безмежно поважаю всіх, хто стоїть на варті миру в нашій державі.

Молю Бога, щоб всі солдати, які захищають наш спокій, повернулися живими до своїх рідних. Тим, хто вдома чекає героїв, бажаю терпіння та наснаги. Вірю: вони обов'язково повернуться з перемогою, живі та неушкоджені.

Нехай буде мир в Україні! Нехай буде мир в усіх куточках нашої планети!

Слава Україні!!! Героям слава!!!

ЗМІСТ

Передмова		3
ПОЕЗІЯ		
1 клас		
<i>Дячук Анна</i>	Я хочу миру	4
<i>Панцюк Павло</i>	Сон	4
2 клас		
<i>Бондар Вікторія</i>	Мир – це любов, щастя й добро	5
<i>Вдовиченко Михайло</i>	Мир планеті – щастя дітям	5
<i>Воронюк Олександра</i>	Хочемо миру!	6
<i>Гордієвський Максим</i>	Я голосую за мир	6
<i>Денисюк Аліна</i>	Прийде весна	7
<i>Євпат Яна</i>	Я хочу миру	7
<i>Ільчук Дмитро</i>	Я дякую тобі, солдате	8
<i>Ковалевич Максим</i>	Я голосую за мир	8
<i>Курис Олександр</i>	Хочу миру	9
<i>Кучерук Аліна</i>	МИР	9
<i>Олицька Олександра</i>	Добре в мирі жити!	10
<i>Тарасюк Анна</i>	Хочуть в мирі жити діти!	10
<i>Столірчук Вікторія</i>	Мрію про мир!	10
3 клас		
<i>Бойко Юлія</i>	Лист подяки	11
<i>Войтюк Марія</i>	Мій голос лунає за мир	11
<i>Мариняк Володимир</i>	Мир очима дітей	12
<i>Наумець Ірина</i>	Я дякую тобі, солдате	12
<i>Рижко Анна</i>	Тату, не йди на війну...	13
4 клас		
<i>Абаджян Аріна</i>	Розруха, неспокій, тривога	13
<i>Алексійчук Маргарита</i>	Україна – єдина!	14
<i>Ахалая Мір'ян</i>	Хочемо миру!	14
<i>Бойкевич Владислава</i>	Я дякую тобі, солдате!	15
<i>Бондар Валерія</i>	Подяка	16
<i>Гулюк Іван</i>	Україна	16
<i>Дмитрук Софія</i>	Тату, не йди на війну!	17
<i>Дідух Еріка</i>	Тату, не йди на війну	17
<i>Дяченко Евеліна</i>	Україна – рідний край	18
<i>Лебідь Ярослав</i>	Я дякую тобі, солдате...	18

<i>Матисяк Василина</i>	Повертайся живим	19
<i>Мацюк Вікторія</i>	Україно, наша ненько!	19
<i>Мельникович Ірина</i>	Хай буде мир!	20
<i>Мосійчук Назар</i>	Мир очима дітей	20
<i>Панчук Соломія</i>	Молитва за Україну	21
<i>Орлова Дарина</i>	Любий солдате!	21
<i>Палій Максим</i>	Мир – це скарб усього світу	22
<i>Поліщук Тимофій</i>	Посіємо священну згоду...	22
<i>Прокопчук Мар'ян</i>	Україна мирна країна	23
<i>Прокопчук Олександра</i>	Війна мені щоночі сниться	23
<i>Рабчук Кіра</i>	Україна – єдина!	24
<i>Рейнерович Кіра</i>	Мир очима дітей	24
<i>Симоненко Анастасія</i>	Тату, не йди на війну	25
<i>Стрілець Іван</i>	Що таке мир?	26
<i>Стрілець Наталія</i>	Хай буде мир	27
<i>Терещеня Вікторія</i>	Україна – єдина країна	27
<i>Терновець Тимур</i>	Я хочу миру	28
<i>Токмина Богдана</i>	Мені наснилася війна...	28
<i>Філінчук Владислав</i>	Україна – незалежна держава	28
<i>Шварц Олександра</i>	Дитяча молитва	29
<i>Шевчук Олександра</i>	Я лише мала дитина	29

5 клас

<i>Березка Марія</i>	В Україні все ще війна...	30
<i>Вовчик Катерина</i>	Повертайся живим!	30
<i>Вознюк Ангеліна</i>	За мир, за колоски налиті	31
<i>Жук Володимир</i>	Мій голос – майбутнє України	32
<i>Краска Дар'я</i>	Я дякую тобі, солдате!	33
<i>Мошкола Віталій</i>	Я дякую тобі, солдате!	33
<i>Свінтозельська Юлія</i>	Мені наснилася війна!	34
<i>Філончук Ангеліна</i>	Україна - єдина	35
<i>Ющук Наталія</i>	Україна - єдина	35

6 клас

<i>Білецька Вікторія</i>	Тату, не йди на війну	36
<i>Бойчук Дарина</i>	Я дякую тобі, солдате!	37
<i>Боровець Яна</i>	Ми хочемо миру!!!	37
<i>Ворощук Анна</i>	Як добре жити в мирі і любові!	38
<i>Герасимчук Віталій</i>	Бажаю українцям злагоди і миру!	38

<i>Гончарук Анастасія</i>	Україна – єдина!	39
<i>Горлюк Владислав</i>	Дай, Боже, миру рідній землі!	39
<i>Демчук Олександр</i>	Лист брату	40
	Хочу, щоб Україна розцвітала	41
<i>Дерій Дар'я</i>	Мені наснилася війна...	41
<i>Дерлюк Олександра</i>	А там, десь на Сході, триває війна	42
<i>Карпенко Андрій</i>	Мир...	42
<i>Касянчук Тетяна</i>	Захисникам – героям	43
<i>Кісільчук Христина</i>	Моя мама	43
	Молитва	44
<i>Козяр Вікторія</i>	Будемо мир в віршах прославляти!	45
<i>Костюк Юлія</i>	Дуже хочу...	45
<i>Кушнір Вікторія</i>	Хай прийде мир!	46
<i>Лебідь Євгеній</i>	Моє майбутнє з рідною землею...	46
<i>Омельчук Наталія</i>	За мир, за колоски налити	47
<i>Нестерчук Анна</i>	Переможе війну мир!	48
<i>Нечипорук Людмила</i>	Прийде мир!	48
<i>Олійник Назар</i>	Я хочу в мирі жити!	49
<i>Остапчук Оксана</i>	Мир! Прийди на Україну!	49
<i>Півень Катерина</i>	Я голосую за мир!	50
<i>Пясковський Ярослав</i>	Миру в нас усі чекають!	51
<i>Свидинюк Софія</i>	Я вірю...	51
<i>Сидорчук Юлія</i>	Татусеві-герою	52
<i>Степанець Ірина</i>	Коли настане мир	53
<i>Столярчук Володимир</i>	Закінчиться війна!	53
<i>Чепурка Ольга</i>	Діти проти війни	54
<i>Чміль Тимур</i>	В мирі хай живуть всі люди!	54
<i>Шуляк Вадим</i>	Захисникам України	55
<i>Якимчук Андрій</i>	Мріємо про мир	55
	7 клас	
<i>Воробей Дана</i>	За мир, за колоски налити	56
<i>Горбель Анастасія</i>	За мир, за колоски налити	56
<i>Дяченко Дарина</i>	Схилися над могилою солдатів	58
<i>Іваницька Ольга</i>	Україна	59
<i>Ковальчук Валерія</i>	Мир – це спокій в душі	59
<i>Кондратюк Вероніка</i>	Я дякую тобі, солдате!	60
<i>Мельничук Аліна</i>	Війна на Сході	60

<i>Науменко Алла</i>	Розстріляні квіти	62
<i>Пристуна Вікторія</i>	Голосую за мир!	63
<i>Смалько Анна</i>	Нав'язана війна	63
<i>Сорока Ірина</i>	Чому плачуть українські матері?	64
<i>Ханенко Вікторія</i>	Я голосую за мир!	65

8 клас

<i>Вівчарук Дарина</i>	ВАРВАРСТВО ХХІ століття	65
	Я голосую за мир!	67
<i>Воропаєва Вікторія</i>	Хай на планеті буде мир	67
<i>Галаненко Дарія</i>	За мир, за колоски налиті	68
<i>Грицак Олександр</i>	Я дякую тобі, Солдате	69
<i>Ковальчук Аліна</i>	Чи можна пробачити кров	70
<i>Марчук Дмитро</i>	Соняшник – це символ сонця чи війни?	71
<i>Микосянчик Христина</i>	Мир очима дітей	71
<i>Нестерук Анастасія</i>	Оживають розстріляні квіти	72
<i>Семенюк Емілія</i>	Я дякую тобі, солдате	73
<i>Твердий Роман</i>	Мені наснилася війна...	73
<i>Томчук Марія</i>	Голубка миру	74
<i>Школа Богдана</i>	Повертайся живим!	74
<i>Яремчук Тетяна</i>	Живи, моя Україно!	75

9 клас

<i>Галушко Каміла</i>	Я голосую за мир!	76
<i>Горшкова Діана</i>	Молитва за мир	76
<i>Дем'янчук Анатолій</i>	Мій голос – майбутнє країни	77
<i>Зданевич Марія</i>	Мені наснилася війна	78
<i>Мартяк Іванна</i>	Село у траурі	79
<i>Одинець Карина</i>	Дякуємо воїнам АТО	80
<i>Падей Дарина</i>	А ти герой...	81
<i>Ткачук Дарина</i>	Небесній сотні присвячується	82
<i>Хміляр Анастасія</i>	Дякую тобі, солдате	83
	Схилися над могилою солдатів	84
<i>Царук Анна</i>	Тату, не йди на війну	84
	Оживають розстріляні квіти	85

10 клас

<i>Коробка Аліна</i>	Мир очима дітей	85
<i>Сергійчук Елла</i>	Торуй свій шлях, що твоїм назвався	86

11 клас

<i>Дулюк Денис</i>	Мені наснилася війна	86
<i>Трофімчук Ілля</i>	Мені наснилася війна	87
<i>Філончук Любов</i>	Розстріляні квіти	88

ПРОЗА

1 клас

<i>Лосінець Сергій</i>	Тату, не йди на війну	89
<i>Седляр Соломія</i>	Розмова про важливе	89

2 клас

<i>Дмитришина Ангеліна</i>	Я голосую за мир!	90
<i>Карпенко Вероніка</i>	Чому плачуть українські матері	91
<i>Марчак Соломія</i>	Мир дитячими очима	91
<i>Назарук Дарина</i>	Революція гідності	92
<i>Ничипорчук</i>	Я голосую за мир!	92
<i>Олександра</i>		
<i>Петров Олександр</i>	The years are passing	93
<i>Пишина Діана</i>	Мій голос – майбутнє країни	93
<i>Цвіркун Михайло</i>	Мир дитячими очима	94

3 клас

<i>Буджерин Катерина</i>	Україна – мирна, дружня та гостинна держава	94
<i>Вакуліна Дарина</i>	Я голосую за МИР!	95
<i>Дудка Йосип</i>	Я дякую тобі, солдате	95
<i>Зубрій Артем</i>	Мир очима дітей	96
<i>Новак Володимир</i>	Мир у нас!	96
<i>Пилипчук Денис</i>	Я голосую за мир!	97

4 клас

<i>Архипчук Вікторія</i>	Мир очима дітей	97
<i>Блажко Дарина</i>	Я дякую тобі, солдате	98
<i>Боровець Мирослав</i>	Мир	99
<i>Кацура Марія</i>	Мир на землі	99
<i>Куриленко Іван</i>	Україна – єдина!!!	99
<i>Макаров Ярослав</i>	Мир дитячими очима	100
<i>Михалевич Макар</i>	Мир очима дітей	100
<i>Новак Анастасія</i>	Україна – єдина	101
<i>Огородник Артем</i>	Повертайтеся живими!	101

<i>Дем'янчук Владислава</i>	Мені наснилася війна	102
<i>Дьякова Софія</i>	Мирна Україна	102
<i>Копитюк Соломія</i>	Мир	103
<i>Ряба Ірина</i>	Україна – єдина!	103
<i>Сидорчук Владислава</i>	Я вдячна тобі, мій солдате!	104
<i>Солтис Назар</i>	Подяка солдату	104
<i>Ферар Ангеліна</i>	Здастуйте, дорогі воїни	104

5 клас

<i>Гараба Анастасія</i>	За мир, за колоски налиті	105
<i>Густі Анастасія</i>	Нав'язана війна	105
<i>Дуб Мар'яна</i>	Лист воїну ООС	106
<i>Копищик Маргарита</i>	Україна – єдина!	106
<i>Куцелюк Євгенія</i>	Мир очима дітей	107
<i>Лисюк Діана</i>	Мир очима дітей	108
<i>Люмах Дарія</i>	Я голосую за мир!	108

6 клас

<i>Верешко Дарина</i>	Дист для воїна ООС	109
<i>Вибивайло Аліна</i>	Повертайся живим	109
<i>Гураль Діана</i>	Я дякую тобі, солдате!	110
<i>Давидчук Андрій</i>	Я голосую за мир	111
<i>Дяденко Яна</i>	Я голосую за мир	111
<i>Головань Олександра</i>	Похмура Україна	112
<i>Калита Єгор</i>	Я голосую за мир!	113
<i>Kasimova Samaya</i>	Sülhü müəyyənleşdirmeýin əsas	113
<i>Костюк Христина</i>	Чому я голосую за мир	114
<i>Макарова Поліна</i>	Я дякую тобі, солдате	115
<i>Пластун Софія</i>	<i>Лист до воїна</i>	116
<i>Сардига Діана</i>	<i>Чому плачуть матері</i>	117
<i>Сільковський Рувим</i>	<i>Я голосую за мир</i>	118
<i>Фидрик Надія</i>	<i>Лист для воїна ООС</i>	119
<i>Хільчук Анастасія</i>	<i>Що для мене мир</i>	119

7 клас

<i>Волошин Богдана</i>	Мир очима дітей	120
<i>Громик Ілля</i>	Чому плачуть українські матері	122
<i>Коваль Марія</i>	Я дякую тобі, солдате...	123
<i>Леончик Софія</i>	Тату, не йди на війну	124
<i>Мельничук Євніка</i>	Тату, не йди на війну	125

<i>Muslim Ibrahim</i>	İnsanların neden barış içinde yaşayamayacağını merak ediyorum	126
8 клас		
<i>Воевода Ліза</i>	Мій голос – майбутнє країни	127
<i>Іщук Кароліна</i>	Мир очима дітей	128
<i>Кібукевич Олександр</i>	Спогад, що лунає із серця	128
<i>Коломия Юлія</i>	А серце крає біль...	130
<i>Мецишин Ігор</i>	Я голосую за мир	131
<i>Палійчук Поліна</i>	Я голосую за мир	132
9 клас		
<i>Криштатюк Олександра</i>	Мій голос – майбутнє країни	133
<i>Фавська Яна</i>	Нав'язана війна	134
<i>Царук Анна</i>	Мені наснилась війна	135
10 клас		
<i>Андріюк Вікторія</i>	Чому плачуть українські матері...	137
<i>Набухотна Тетяна</i>	Мені наснилася війна...	139
<i>Саломе Джіміштіашвілі</i>	ბჟ ბმზ მძჟჟო მძზოღმძზ	141
11 клас		
<i>Кузьмич Марія</i>	Україна – єдина!	142
<i>Пінчук Анастасія</i>	Сила народу в єдності	145
<i>Березка Наталія</i>	Хай буде мир в Україні	147

*Редакційно-видавничий центр
Міжнародного економіко-гуманітарного університету
імені академіка Степана Дем'янчука,
33027, м. Рівне, вул. ім. академіка Степана Дем'янчука, 4
Наклад: 250 примірників.
Підписано до друку 20.03.2021 р.
Друк офсетний.*